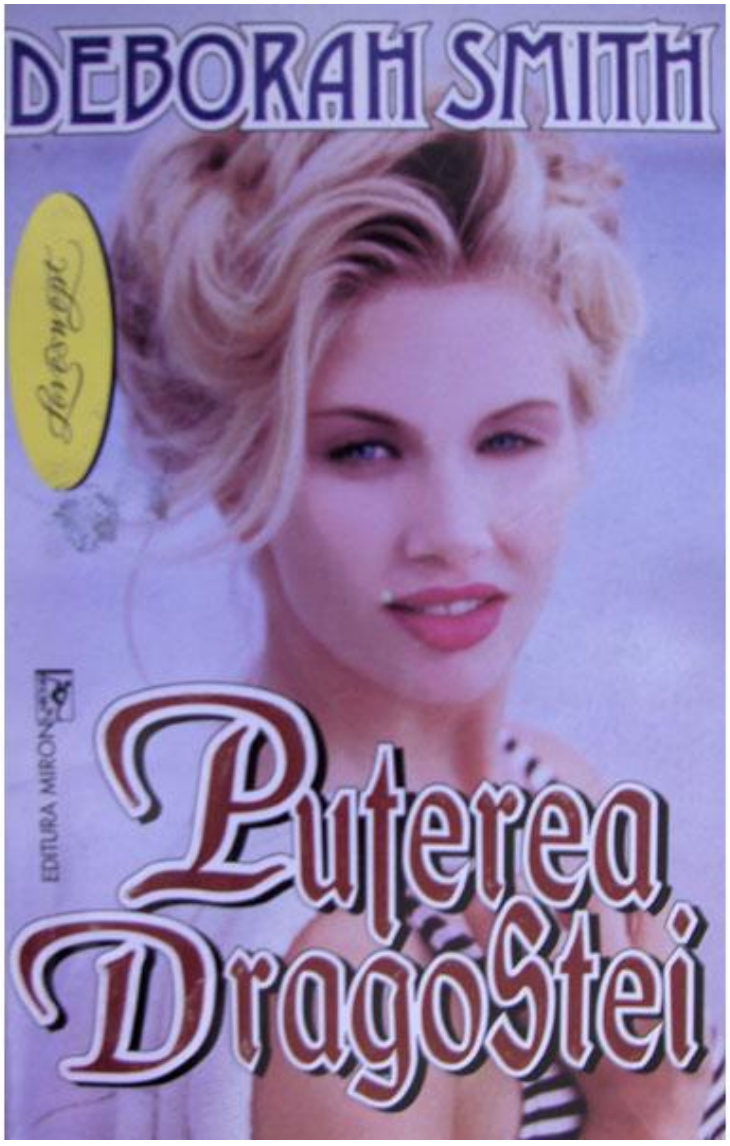

PUTEREA DRAGOSTEI
DEBORAH SMITH

PROLOG

O iubea pe Katherine Blue Song Gallatin de douăzeci şi cinci de ani şi mâine,când va muri,o va iubi pentru eternitate.Justis Gallatin se încruntă atât din cauza soarelui puternic al Arizonei,cât şi a durerii înfiorătoare din braţul stâng, sfârtecat de un glonţ yankeu.Capul îl durea de oboseală,transpiraţia lipicioasă i se scurgea în mustaţă şi pe buze,şi se lipi mai tare de nuc.Copacul era salvarea lui şi totodată chinul lui: era legat cu şase metri de lanţ care i se răsucea în jurul gleznelor.O umbră căzu peste faţa lui Justis.Îşi ridică privirea obosită şi întâlni un chip simpatic.

-O zi călduroasă în iad.Bună treabă,colonele.

-Ar fi trebuit să ştii.Colonelul în haină albastră se ghemui lingă el,îi înmână un bidon şi acceptă mulţumirea cu un semn din cap.Justis îşi umplu stomacul cu lichidul rece.
-Maior Gallatin,dacă ai vreun mesaj pentru familie,mai bine mi l-ai spune acum.
Justis îşi strecură mâna liberă în sân şi,ignorând durerea agonizantă a trupului său,ridică un lanţ-cu o medalie de aur pe el şi îl trecu peste părul grizonat.
-Ăsta vine de pe pământul soţiei mele,din Georgia.Justis închise ochii pentru o clipă,imaginându-şi vechiul loc Blue Song,gândindu-se la tot ce însemna el pentru Katie şi la ce făcuse în toţi aceşti ani ca să-l păstreze.Privi intens în ochii colonelului şi spuse simplu:
-Spune-i că o aştept aici.

Ea îl iubea pe Justis Gallatin de douăzeci şi cinci de ani şi-l va iubi pentru eternitate.Nu-l va lăsa să păşească singur în acea eternitate şi înainte de vreme.
Cu pulsul bubuindu-i în urechi,Katherine intră în cortul armatei şi rămase în picioare în faţa unui ofiţer al Uniunii,bărbos şi mohorât.
Colonelul Nathaniel Chatham din cavaleria Arkansas-ului se ridică în faţa ei şi se plecă uşor: era evident surprins în timp ce îi studia statura regală.
-Am auzit că eşti frumoasă şi rafinată pentru o femeie Cherokee,spuse el.Dar zvonurile nu vă dau prea mult credit,doamnă.Katherine ignoră complimentul.
-Nu ai nici un drept să-l ţii pe soţul meu prizonier aici,în Arkansas.Este cetăţean al Naţiunii Cherokee.
-Este alb,doamnă.Faptul că trăieşte pe pământurile indiene din Oklahoma nu schimbă lucrurile.
-Este cetăţean prin căsătorie.Are fii pe jumătate Cherokee.A servit în guvernul tribului înainte de război.Ea se opri,luptându-se să-şi păstreze demnitatea în ciuda grijii care o năpădea pentru siguranţa lui Justis.Noi nu participăm la războiul vostru,domnule,daţi-i drumul.Chatham îşi mângâie barba castanie şi o privi dur.
-Doamnă,nu are sens să te protejezi nici pe tine,nici pe el.V-aţi născut amândoi în Georgia.Ştiu că ţineţi cu sudiştii.Colonelul îşi arcui o sprânceană.
-Şi ştiu că soţul tău este ofiţer secret în armata Confederaţiei.El şi indienii lui şi-au petrecut ultimii doi ani izgonind trupele Uniunii de pe teritoriul indian.
-Fiindcă trupele nu aveau ce căuta în acel loc.
-Nu.Fiindcă Gallatinii tăi doreau să salveze modul vostru de viaţă.
Aveaţi cincizeci de sclavi.Locul ăla al vostru de la Talequah era una dintre cele

mai mari ferme de pe teritoriu.Katherine se uită la el.
-N-am avut niciodată sclavi,colonele.Erau oameni liberi care lucrau cu plată.
Chatham o studie,părând uimit,apoi se strâmbă.
-Nu contează.Maiorul Gallatin va fi spânzurat.
Un val de greaţă o făcu să vadă lumina jucând în faţa d.Respiră adânc.
-Trupele tale ne-au confiscat tot ce am avut.Tu le-ai ordonat să ne ardă casa.Fiul meu mai mic se ascunde pentru că a împuşcat un soldat care încerca să mă violeze.Are doar treisprezece ani,e doar un copil.Nu am suferit destul?
-Doamnă,luna trecută soldaţii indieni mi-au ucis ambii fii mai mari în bătălia de la Honey Springs.El făcu pauză.Şi i-au scalpat.Disperarea urcă rece în pieptul lui Katherine.
-Fiii mei mai mari au luptat pentru Uniune,îi spuse ea.Unul este mort şi celălalt este într-o închisoare confederată..
-Soţul tău este rebel şi fiii tăi s-au înrolat în Uniune? întrebă el uimit.
-Da.S-au dus în Est şi s-au înrolat într-un regiment acolo,ca să nu lupte într-o zi împotriva tatălui lor.Gâtul o durea şi se opri.A fost un act de conştiinţă şi de onoare.Ea şi Chatham schimbară priviri stângace,aproape compătimitoare.
Katherine se întrebă dacă avea un suflet bun dincolo de amărăciunea pe care i-o provocase războiul.
-Te rog,colonele,şopti ea.Te implor,dă-i drumul soţului meu.
El privi obosit în depărtare.
-Sunt un om al datoriei,doamnă.Nu pot face pierdut un prizonier.
-Datorie,repetă ea cu dezamăgire.Mi-ai distrus familia şi casa pentru o datorie.
Ridică o mână,o întinse spre colonel şi murmură o incantaţie în Cherokee.
El se uită la ea.
-Doamnă,am auzit poveşti despre vrăjitorie.Nu le înghit.
-Eu sunt profet,nu tsgili.Eu nu arunc blesteme,ci intenţii bune.Va exista o legătură întunecată între familia ta şi a mea.Numai Dumnezeu poate schimba acest lucru.Ea plecă din cort,lăsându-l ca vrăjit.

Justis îşi depănă amintirile-prima dată când Katlanicha Blue Song venise în patul lui,vânjoasă şi plină de patimă; ziua când recunoscuse că şi ea îl iubea la fel de mult cum o iubea el; căsătoria din care rezultaseră patru copii frumoşi.
Împărţiseră toată fericirea care venea de la viul Danitaka,atât de uniţi în spirit,încât aproape că îşi vedeau sufletele,iar acum o iubea mai mult decât în ziua în care o întâlnise..
-*Osyio*,tată,şopti o voce în spatele lui.

Justis se răsuci încet,cu toate simţurile alertate,în lumina lunii,dincolo de nuc,stătea ghemuit un băieţel îmbrăcat în pantaloni din piele de căprioară,părul său negru căzându-i pe spate după portul indian.Mândria şi dragostea se amestecară cu teama în sufletul lui Justis.
-Holt,pleacă de acolo,fiule.Nu poţi face nimic.Dar Holt alunecă fără zgomot înainte şi se chinui cu cătuşele.Cu un clic ascuţit se deschiseră.
-Mama l-a mituit pe unul dintre soldaţi să ne dea cheia.
Justis strânse braţul fiului său.
-Mama ta...
-Ne aşteaptă.Dinţii lui Holt străluciră albi în întuneric.Pune-ţi braţul nevătămat pe după umerii mei,tată,şi hai să plecăm de aici.

Ea luă capul lui Justis în poală în timp ce Holt conducea camionul prin întuneric. Plângând în tăcere,Katherine puse o cârpă umedă pe faţa soţului său.
El se ridică şi o luă de mână.
-Nu te-ai temut că yankeii ăia or să spânzure un ticălos bătrân ca mine,nu,Katie dragă?
-Domnule,mă înspăimânţi.Se aplecă peste el,îl sărută tandru şi şopti: Cum să trăiesc fără tine? Rămaseră tăcuţi pentru o clipă,fără ca buzele să li se atingă,
mâna lui mângâind-o puternic pe a ei,în timp ce se străduia să-şi revină.În cele din urmă întrebă:
-De unde ai luat destui bani ca să-l mituieşti pentru cheie?
-Am vândut medalioanele unuia dintre oamenii lui Chatham.
-Katie.Ea scutură din cap.
-Era mai important să te salvez pe tine decât să păstrez nişte bucăţi de aur din pământul natal.Erau nişte obsesii ale mele,oricum,îşi vârî mâna în cămaşă,apoi gâfâi.
-I-am dat medalionul lui Chatham.Trebuia să ţi-l dea după ce muream.
-O,bărbate.Deci nu mai avem nimic din pământ,decât amintiri.
El o trase mai aproape cu mâna teafără.
-Pământul ne va aştepta întotdeauna,îi promise el tandru.Ne vom întoarce.
Katherine îşi odihni fruntea de a lui şi-i puse mâna pe inimă,cu degetele uşoare ca un fulg.*Cândva.*

CAPITOLUL 1
Nathan Chatham trăise în locuri atât de îndepărtate,încât nici măcar National Geographics nu le vizitase.Era un membru adoptat al triburilor primitive din

diferite regiuni,inclusiv a uneia din America de Sud,al cărei vraci îi tatuase fesa dreaptă în timp ce întregul sat privea voios.Câțiva ani mai târziu adăugase acestor ornamente o ureche găurită.Căpitanul african îi dăduse o şansă,fie îşi găurea urechea,fie i-o tăiau de-a binelea.Fiind un bărbat practic,Nathan alesese străpungerea.Precum un copil ce a crescut chiar la graniţa Arkansas-ului cu rezervaţia indiană Cherokee,asistase la ceremoniile şamanilor Cherokee pentru diverse scopuri,de la vindecarea artritei până la conjurarea spiritelor şi chemarea păsărilor să coboare din cuiburile lor.
Odată,adolescent fiind,îşi tăiase mustaţa şi răsfirase părul peste straturile de trandafiri,doar ca să vadă dacă aceştia creşteau mai repede,aşa cum spusese şamanul.Şamanul avusese dreptate,spre încântarea lui Nathan.
În scurt timp,Nathan dobândi respect şi dragoste pentru obiceiurile altor popoare.Dar nicăieri nu văzuse ceva măcar pe jumătate la fel de bizar ca acest meci de lupte feminine din zona Carolinei de Sud.
Beast Babe tocmai o bătuse pe Killerina şi mulţimea,formată în majoritate din bărbaţi,era în picioare,aclamând.Se ridică şi Nathan,deşi locul său din faţă nu făcea necesar acest lucru.Aşa era politicos.
Un spicher TV chel,într-o cămaşă albastră,se sui pe ring în timp ce Beast Babe o lovi pe Killerina încă o dată,apoi se îndreptară spre culise.Killerina reuşi să facă semn cu mâna de rămas-bun.
-Doamnelor şi domnilor,sper că acţiunea din această seară nu v-a şocat mai mult ca de obicei! răcni spicherul în microfonul său.Aceasta a fost una dintre cele mai scârboase lupte pe care le-am văzut între Femeile Sălbatice în Turul Luptelor! Nu pierdeţi meciul revanşă între Killerina şi Beast Babe de săptămâna viitoare! Va avea loc pe 17 iunie,la fabulosul amfiteatru Omni din Atlanta!
Nathan zâmbi lamentabil.Se aştepta cumva ca meciul de săptămâna viitoare să fie la fel de scârbos ca acela de săptămâna asta.”*Scârbos”* făcea să se vândă biletele şi să se vizioneze emisiunea.
-Şi acum un duel de talie regală! anunţă spicherul fluturând mâna spre culoarul de intrare.Difuzoarele urlară o temă binecunoscută dintr-o operă wagneriană.
Camerele de televiziune se rotiră.
-Doamnelor şi domnilor,pregătiţi-vă pentru...cele patru sute de kilograme ale Valkiriei,Femeia Sălbatică!O femeie uriaşă,dezgustătoare,dădu la o parte draperiile de la intrare şi veni mărşăluind de-a lungul holului,cu pieptul ornat cu cornuri de metal şr purtând peste părul blond,scurt,tuns punk,un coif cu coarne.Purta cizme aurii,colanţi albi şi o bluză scurtă,albă,încinsă cu o cingătoare lată,acoperită cu strasuri.Totul în ea şi pe lângă ea se zgâlțâia.

-O să-mi distrug adversara! ţipă Femeia Sălbatică cu un accent german stricat.
Mulţimea aclamă înfierbântată şi zbieră lucruri porcoase în timp ce Femeia Sălbatică se năpustea în ring.Se învârti în perimetru,scuturând o suliţă lungă.
Nathan se aşeză şi încercă să nu râdă.Era nerăbdător să vadă cum arăta Kat Gallatin.Spicherul anunţă solemn:
-Doar o singură luptătoare profesionistă are talentul,inima şi curajul s-o înfrunte pe Femeia Sălbatică!Difuzoarele făcură ca muzica de fanfară să reverbereze prin toată camera.
-Fanilor,împreunaţi-vă mâinile pentru această fabuloasă indiană,mândria poporului Cherokee,incredibila Prinţesă Talana!
Râsul lui Nathan păli.Ce naiba? Folosea un soi de nume indian? Se ridică în picioare şi privi spre draperiile din spatele auditoriului.
Kat Gallatin,alias Prinţesa Talana,păşi printre draperii şi străbătu coridorul cu pasul uşor şi graţios al unei gimnaste.O bonetă colorată de război îi acoperea creştetul,iar faţa îi era pictată în culori stridente de război.
Nathan se holbă pur şi simplu la ea.Nu putea fi mai înaltă de un metru şaizeci,cu o faţă încântătoare.În ciuda vopselei,şi un trup subţire,bine făcut.Fiecare curbă era la locul ei,se gândi el.Doamne,aşa era.
Tot ce purta era o fustă din piele de căprioară şi un pieptar la fel.Avea o piele frumoasă de culoarea mierii şi îşi unsese picioarele cu ulei,astfel ca mişcarea lor să producă o simfonie a muşchilor delicaţi şi strălucitori.
Sări în latura ringului şi rămase acolo ţinându-se de frânghia de sus,ridicând un braţ ca să salute mulţimea.Ovaţiile dărâmară tavanul,când ea le trimise sărutări şi zâmbete dulci din ochii adânci.
-Mă bucur să vă văd! How! ţipă ea şi ridică un braţ cu palma întinsă într-un gest mai puţin indian decât cele folosite în western-urile de calitate proastă.
-Ştiu eu cum,dă-mi doar ocazia! zbieră cineva.Nathan simţi un gust amar în stomac.Ce femeie şi-ar bate joc de datina ei ca să amuze o bandă de zănatici nenorociţi? Cinci generaţii de Chathami trăiseră aproape de poporul Cherokee, începând cu stră-stră-stră-bunicul lui Nathan care îşi aşezase familia lângă teritoriul indian înainte de războiul civil.Chatham-ii aveau ranchiună pe Gallatini,dar respectaseră întotdeauna cultul Cherokee.Evident,Kat Gallatin nu-l respecta.Bărbaţii şi băieţii înnebuneau în jurul lui Nathan,bătând din picioare, strigându-i numele,făcând remarci porcoase.
-Rupe-i fundul Valkiriei,indianco!
-Gâdilă-mă cu penele alea!
-Lasă-mă să fiu iubitul tău indian!

-Ia-mă în wigwam-ul tău,iubito,o,ia-mă în wigwam-ul tău!
Gluma asta a ei nu avea nici un haz.Nathan nu se aşteptase ca Kat Gallatin să-şi folosească tradiţia indiană ca pe o şarlatanie obscenă.Nu crezuse că era aşa de frumoasă şi de graţioasă,încât să dorească s-o îndepărteze de aceşti mocofani blestemaţi şi s-o avertizeze despre comentariile alunecoase pe care le făceau cu voci joase pe care ea nu le putea auzi.Ea urcă în ring,îşi scoase boneta de război şi îşi eliberă cosiţele care îi căzură peste coapse.Apoi surâse şi ridică degetul mare spre mulţime.Reuşise să arate adorabil,mai mult decât de prost gust.
Nathan se aşeză,încruntându-se.Nu crezuse să simtă vina aceasta.Dorise doar să vadă mai îndeaproape unul din verii Gallatin înainte să-şi ia revanşa împotriva lor şi a pământului deţinut de ei.

Cineva îi spusese odată lui Kat că lupta era o simplă joacă morală,binele împotriva răului,justiţia împotriva greşelii.Neavând mai mult decât educaţia oferită de tutorii angajaţi de circ,Kat nu prea era sigură de ce fel de joacă morală era.Dar ştia că Femeia Sălbatică era clar răul,nedreptatea,şi pusă pe bătaie.
-Doamne,Muffie,calmează-te.Tu vei câştiga în seara asta,spuse ea într-un moment intim,când Femeia Sălbatică o trânti la podea într-o contorsionare încovrigată.Ştiu că ai o zi proastă,dar încearcă să nu mă omori.
-Îmi pare rău,mormăi Muffie.Urăsc bărbaţii şi ăsta este un impuls bun pentru agresivitatea mea.O lăsă pe Kat s-o pocnească în gât şi căzu pe spate,
fluturându-şi braţele dramatic.Kat se clătină pe picioare,simţindu-se atât de burduşită,încât nu mai trebui să simuleze ca de obicei.
Chirie.Plata maşinii.Acestea erau mantrele ei tacite în timp ce se clătina peste frânghii şi se lăsa peste ele.Mulţimea strigă la ea să fie atentă,că Femeia Sălbatică venea prin spatele ei.Kat respiră adânc.Bine,va lupta patetic să se desprindă de sfori,apoi se va răsuci şi o va pocni pe Muffie în stomac,aşa cum repetase.
-Ahhhh!Scroafă! Scroafă indiană! Muffie îşi înfipse o mână în ceafa lui Kat,apoi cu cealaltă îi apucă fusta din piele.Kat se strâmbă de durere,în timp ce Muffie o trase de lângă frânghii.Fusta ei de piele se transformase în pantaloni.
Doamne,ura să fie bătută măr.Dar bărbaţilor din auditoriu le plăcea,desigur,
fiindcă plătiseră ca să vadă nişte trupuri ca lumea şi lovituri ca lumea.Kat îşi petrecuse mare parte a vieţii ei purtând costume revelatoare,ca orice altă atletă,şi de-abia observase privirile drăgăstoase.Îşi dori să ştie cam ce va mai face Muffie în clipa următoare.Muffie o ridică deasupra capului şi merse de jur-împrejurul ringului,pufăind.

Kat îşi încorda torsul astfel încât să nu se lovească,apoi rămase atârnată acolo, disperată şi încătuşată.
-E îngrozitor! ţipă spicherul.Audienţă,nu o provocaţi pe Femeia Sălbatică! Nu puteţi şti ce va face în starea asta! Kat îşi muşcă buuzele ca să nu zâmbească,în timp ce auditoriul începu imediat să strige insulte la adresa lui Muffie.Asta era o schimbare efectivă în program.Dar apoi Muffie răcni:
-Bărbaţii! Şi o aruncă pe Kat în primul rând.
Nu avusese timp să anticipeze şi să-şi coordoneze căderea.Ateriza lângă un piept larg,masculin,venind cu fruntea în bărbia lui.Scaunul lui pliant se balansa pe spate,şi se prăbuşi,azvârlindu-i atât pe el,cât şi pe ea pe podeaua amfiteatrului.
Clipind din cauza durerii din frunte,Kat fu doar pe jumătate conştientă de durerea pe care i-o provoca bărbatului vârându-i un cot în coapsă.El îi înşfacă mâinile,le puse în jurul gâtului lui,şi o petrecu cu braţele.
-Asta înseamnă că o va păstra! urlă cineva.Kat auzi mai multe observaţii scârboase cu privire la norocul victimei şi începu să se simtă prost.
-Regret,omule,regret,şopti ea printre gâfâituri.Programul nu este de obicei aşa de idiot.
-Vreau despăgubiri.Vocea profundă,uşor răguşită,o făcu să-şi ridice privirea şi să se uite la el.La vederea lui rămase trăsnită de parcă ar fi lovit-o Muffie.
Ochii cenuşii,de culoarea oţelului,o priveau cu o intensitate care îi dezminţea plecarea senzuală şi leneşă a pleoapelor.Erau parte a unei feţe bronzate cu un nas turtit şi o mustaţă neagră,peste gura puternică şi mare.Faţa lui arăta de parcă vizitase o sumedenie de locuri în care viaţa era plăcută,dar grea.Nasul îi arăta de parcă vizitele nu fuseseră întotdeauna binevenite.Părul lui ciocolatiu era drept,
dar lăsat şmechereşte pe spate,şi purta o ţintă de aur în ureche.Au.Trebuie să fi fost ori foarte prost,ori foarte curajos ca să-şi fi găurit urechea în partea mai subţire a cartilagiului.„*Pericol*,*fetiţo*,*pericol*”,se gândi ea.
-Dă-mi drumul,şopti ea.
-Arăţi de parcă ai suferi,”*întotdeauna arăt aşa când sunt hipnotizată*”.
-Face parte din program,spuse ea încet.
-Oh.El îşi îngustă ochii a neîncredere şi-şi mări strânsoarea.
-Şi tu trebuie să-mi dai drumul.Kat îşi dădu seama că îşi vârâse mâinile în tricoul lui cu en coeur.Materialul moale era aparte şi putea fi caşmir,dar se făcuse cocoloş.
-Îmi pare rău,tipule.Cu această replică voioasă ea îi dădu drumul şi se desprinse de el.Odată eliberată din îmbrăţişarea strânsă,făcu din nou legătura cu lumea
şi-şi dădu seama că mulţimea era frenetică şi Muffie se îndrepta direct spre ea.

Muffie avea o privire sălbatică în ochi.
-O,Doamne,spuse Kat monoton.Decise să acţioneze înfiorător-de vreme ce nu-i va lua prea mult efort în momentul respectiv-şi îşi acoperi capul cu mâinile.
Uitându-se cu coada ochiului,Kat văzu că Muffie înşfăcase un scaun pliant şi îl ridicase ameninţător deasupra capului.O,nu.Dacă Muffie nu arunca scaunul unde trebuia,Prinţesa Talana va ateriza la spital.Muffie nu părea prea interesată de tehnică în acel moment.
-Nu se preface,observă mohorât domnul Ureche Străpunsă.
-Ai observat bine,îi spuse Kat.Sări în picioare.Una dintre regulile cardinale ale luptelor era să nu schilodească audienţa.Organizatorilor nu le plăcea să se judece cu fanii loviţi.
-Rămâi pe podea,ordonă Kat.Apăr eu.Dar acest fan nu dorea protecţie.Într-o fracţiune de secundă fu în picioare,dând-o la o parte cu braţul.Kat pară lovitura şi se opri,privindu-l şocată,în timp ce se posta în faţa ei.
Nu era foarte înalt sau foarte masiv,dar se afla un trup musculos şi puternic în acel pulover de caşmir,în blugii strimţi şi-cât de ciudat,se gândi ea-în acei mocasini din piele.Şi Muffie o să-l ucidă.Kat îl înhaţă de umăr.
-Sora ei a fugit astăzi cu prietenul ei,sâsâi ea în urechea străpunsă a străinului.
Acum îi urăşte pe bărbaţi.Dă-te la o parte din calea ei.
În schimb,el întinse braţele către Muffie într-un gest de parare.Muffie ridică scaunul mai sus şi avansa ca un buldozer în viteză.Spicherul chemă trupa de securitate.Audienţa cerea sânge.
-Pune scaunul jos,îi spuse calm lui Muffie cu acea voce rezonantă şi profundă.
-O să ţi-l bag pe gât dacă nu te mişti! Replică ea.
Ea roti scaunul,iar el îl prinse de un picior cu un gest rapid al mâinii.Muffie slăbi strânsoarea şi scaunul căzu la podea.Ea îşi strânse pumnii Şi trase spre el.El păşi înapoi şi lovitura nimeri în gol.Kat putu simţi în faţă aerul puternic provocat de ea.Kat gemu.Ureche Străpunsă era un gentleman.Nu-i va răspunde la lovitură.
Admiră acest lucru,dar nu putea să lase ca să-l marcheze.
Îl ocoli şi o atacă pe Muffie care o lovi în gleznă.Kat icni,străpunsă de durerea fierbinte din picior.Nu avea prea mult timp la dispoziţie ca să se întrebe cam cum era o muşcătură,fiindcă trebuia să-l salveze pe acest bărbat fascinant care nu se apăra.Ridicând un pumn,o pocni pe Muffie în falcă.Muffie îşi acoperi faţa cu ambele mâini şi se clătină pe picioare,părând jalnic de şocată.Kat fugi spre ea şi spuse cu tristeţe:
-Trebuia s-o fac,fetiţe Nu poţi măcelări spectatorii.
-M-ai lovit în măseaua cu abces!

-Ştiu.O s-o fac din nou,dacă nu te stăpâneşti.Dar apoi apărură pe scenă ofiţerii de securitate şi un grup de alte câteva luptătoare.O înşfăcară pe Muffie şi o târâră spre ieşire,printre spectatorii care urlau frenetic.Kat îşi simţi pulsul accelarat şi o senzaţie de furnicături o trecu prin tot corpul.Glezna parcă îi lua foc.Străinul o cuprinse de cot.
-Şchiopătezi.Vocea îi exprima îngrijorare,dar apoi adăugă sarcastic: Sau e ceva normal în programul ăsta idiot? Kat se răsuci să-i vadă expresia de dojana şi furia luă locul admiraţiei.Cunoştea acea privire,acea aură de dezgust din partea bărbaţilor care gândeau că era o glumă de prost gust,poate nu prea diferită de femeile care se luptau goale în noroi.
-Este ceva normal,îi spuse ea,şi îşi smuci braţul.Mulţumesc pentru ajutor.
-Obişnuinţa pute.
-Hei,drăguţule,dacă voiam o lecţie mă duceam la colegiu.
-Fă asta.Ia-ţi o slujbă ca lumea.Şi încetează să te mai vinzi drept o Cherokee.
Este o insultă.Stomacul i se strânse de durere şi de jenă.Ce ştia el despre cum crescuse ea? Nimic.Cine era el să-i vorbească arogant?
-Ar fi trebuit s-o las pe Muf-pe Femeia Sălbatică-să-ţi zboare creierii,replică Kat.Ar fi terminat imediat.Se răsuci şi o porni spre ieşire,roşie de umilinţă şi de furie.Mulţumită tenului ei,ştia că Ureche Străpunsă nu observase roşeaţa.
Dureri înfiorătoare îi treceau prin picior în timp ce se chinuia să nu şchiopăteze.
El era de vină pentru asta.Dacă nu ar fi încercat să fie un tip amabil când de fapt nu dorea să fie...Auditoriul chiuia sălbatic.Oamenii se întindeau ca s-o lovească peste spate şi să-i tragă în joacă şuviţe de păr.Una dintre celelalte luptătoare,
Mary Maniaca,alergă spre ea şi o cuprinse cu un braţ pe după umeri.
-Sprijină-te de mine,Kat.Crezi că ţi-ai rupt ceva? şopti ea.
-Da.
-Nu fi aşa de rigidă.Nu mai merge pe el,sau o să fie mai rău.O să ţi-l pună în gips.Kat oftă învinsă şi se lăsă greoaie peste prietena ei.Trimise sărutări spectatorilor şi dori să plângă fiindcă ştia ce gândea străinul acum despre ea.

Doamne,se gândi Kat,aici în rezervaţie erau de toate,numai indieni nu.
Ridică piciorul stâng de pe acceleraţie-îşi proptise iniţial piciorul lovit de bord-şi lăsă *Mustang-ul* să alunece lin în traficul ticsit.Pe fiecare parte a străzii erau magazine ce făceau reclama suvenirilor şi vaselor Cherokee,dar cu nume de genul La Powwow Paul se îndoia că marfa era autentică.În depărtare,munţii Carolinei de Nord,rotunzi şi albaştri-verzui vegheau asupra zonei turistice,
amintind că odată această sălbăticie virgină fusese locuită doar de indienii

Cherokee.Era o rezervaţie aici,în Carolina de Nord,şi o alta în Oklahoma.Era derutant.Din puţinul pe care-l citise,Kat înţelesese că doar câteva sute de refugiaţi se ascunseseră aici,în aceşti munţi stâncoşi,când tribul a fost forţat să părăsească Sudul.Uite un indian! Kat îşi parcă maşina în spaţiul din faţa unui magazin,îşi înşfacă cârja şi sacul imens care îi servea drept poşetă,apoi se îndreptă spre bătrânul înalt şi maiestuos îmbrăcat în pantaloni din piele şi bonetă de război.La picioarele lui se afla un coş ţesut.
-Bună,spuse ea cu veselie.Eşti şef? El o măsură cu privirea,luând totul în consideraţie,de la adidaşii ei *Reebok* roz,la blugii şi la tricoul pe care se citea *WOW-Wild Women Of Wrestling* şi,în cele din urmă,părul şi faţa ei.Mustăci amuzat.
-*Osiyo wah lay lee*.Kat îi zâmbi transfigurată.
-Asta este în Cherokee? El încuviinţă din cap.
-Ce-ai spus?
-Bună,pasăre colibri.El îşi înălţă capul şi o privi curios.Nu eşti de pe aici.
-Nu.Dar sunt Cherokee.Totuşi,nu ştiu nimic despre trib.Am venit aici să-mi văd vara.El îi întinse o mână cioturoasă.
-Mă numesc Sam Lupul înalt,îşi strânseră mâinile.
-Eu sunt Kat Gallatin.El se holbă.
-Tu eşti verişoara lui Eh-lee-ga?
-Eh-lee-ga?
-Erica.Erica Gallatin.
-Mda! Am întâlnit-o acum o lună.Am moştenit nişte pământ împreună,noi două, şi verişoara noastră Tess din California.Pământul e în Georgia,dar proprietara a locuit aici.Sam Lupul înalt dădu din cap solemn.
-Dove Gallatin.Îmi era prietenă.
-Asta este minunat! Cum pot găsi locuinţa? Erica a venit aici din Washington ca să caute familia.Deocamdată s-a mutat în casa doamnei Dove.
-Ştiu.Sam arătă cu degetul mare spre pieptul său.Nepotul meu este îndrăgostit de ea.Şocată,Kat încercă să nu se balanseze pe cârjă.Doar cu patru săptămâni în urmă plecase în Georgia ca să se vadă cu Erica şi cu Tess Gallatin pentru prima dată,dar se apropiaseră repede una de alta.Erica fusese singură acum patru săptămâni.De fapt se considera ultima fată bătrână din Washington D.C.
Evident,Erica găsise aici mai mult decât istoria familiei Gallatin.
-Uf,Domnule Lup înalt...
-Spune-mi Bunicul Sam.Toţi Oamenii Adevăraţi o fac.
-Oamenii Adevăraţi?

-Cherokee.*Ani-Yun-Wiya*.Kat vru să râdă de încântare.Ea nu era colibri,era un Om Adevărat.
-Îmi poţi spune cum găsesc casa lui Dove?
-Sigur,îi dădu indicaţii.
-Bunicule Sam,ce faci aici exact? Ea arătă spre coş.
-Fac pe şeful.Oamenii vor să facă poze cu un Cherokee adevărat.Ei fac pozele, eu iau bacşişul.Arătă spre boneta de război.Desigur,oamenii noştri nu poartă niciodată chestii de genul ăsta,dar turiştii se aşteaptă la aşa ceva.
Kat îl privi prosteşte,gândindu-se la insulta străinilor de acum câteva nopţi.
-Te distrezi vreodată îmbrăcându-te aşa ca să faci bani? Vreau să spun,eu îmi câștig existenţa luptând şi...
-Acum îmi amintesc.Prinţesa Talana! Te-am văzut la televizor! Eşti nemaipomenită!Ea dori să-l îmbrăţişeze.
-Crezi că-mi bat joc de faptul că sunt indiancă? Este rău? El o prinse de bărbie.
-Faci ce trebuie,*way lay lee*.Aici-el arătă spre inima ei-ăsta e singurul loc care trebuie să te îngrijoreze.Dacă aici este Cherokee,este în regulă.
-Bunicule Sam,nu prea am familie.Pot să te adoptez?
-Sigur.Încă râdea când ea se îndepărta.

Erica Gallatin provenea dintr-o ramură a familiei care nu se căsătorise în mijlocul tribului.Ca urmare,ea era o roşcată înaltă,subţire,cu pielea rozalie.
Singura asemănare fizică cu Kat erau ochii verzi,pe care aparent îi moşteniseră de la stră-străbunicul Justis.Erica a fost educată ca lumea,cu un accent puţin yankeu,dar nu era snoabă.Kat o admira la nebunie.Stăteau în casa mică şi cochetă a lui Dove Gallatin din mijlocul pădurii,discutând de parcă se cunoşteau de când lumea.
-Mai ai medalionul? întrebă Erica.
-O,da.Îl port.Scoase un lanţ din decolteul tricoului.Piesa grea din aur ieşi la iveală uşor,strălucind în lumina după-amiezei.Era însemnată pe ambele părţi cu un scris Cherokee ciudat.
-Bunicul Sam îţi va traduce,dacă vrei să i-l laşi.Deja lucrează la al meu şi al lui Tess.
-Grozaz! Kat îi înmână bucata de aur.Poate vom afla ce naiba a vrut Dove să ştim.Erica se uită neliniştită la glezna luxată a lui Kat.
-Eşti sigură că n-ai nevoie de bani? De un împrumut?Să nu-ţi fie ruşine.Doar suntem în familie.
-Nu.O să trag la campingul de pe pământul nostru în Golden Ridge când mi se

va vindeca glezna şi n-o să mă coste mult.Sunt obişnuită să trăiesc simplu.Clipi din ochi spre Erica şi îşi dori ca secretul ei să fie la fel de important pe cât sunase.
-Nouă,indienilor,ne este de-ajuns demnitatea noastră.Şi după noaptea trecută nu era sigură că avea aşa ceva.

Era unul dintre cele mai minunate locuri pe care le văzuse vreodată,acest pământ deluros cu văi largi şi râuri susurătoare,leneşe.Şi partea uimitoare era că îi aparţinea şi ei.Ei.Kat Gallatin,o nomadă,o femeie care îşi petrecuse cea mai mare parte a celor douăzeci şi opt de ani pe drum sau în apartamente ieftine,iar acum deţinea o treime din două sute de acri în Golden Ridge,Georgia.Se simţea foarte importantă.Şchiopată de-a lungul unei porţiuni cu caprifoi şi rododendroni,folosindu-şi cârja ca să dea la o parte crengile căzute.La malul râului se opri şi inhala aroma răcoroasă,de pământ reavăn.
Stră-stră-străbunica ei,Katlanicha Blue Song,se născuse pe acest pământ,şi se asigurase că va rămâne al familiei pentru totdeauna.Medalioanele aveau ceva
de-a face cu asta,dar ele încă erau un mister mare pentru ea şi pentru verişoarele ei.Doamne,era atât de retras aici,ziua de iunie era înăbuşitoare şi glezna îi zvâcnea de prea mult mers.Kat se uită spre râu pentru o clipă,apoi se aşeză josji se dezbrăcă de tot,în afară de sutien şi chiloţi.Îşi scoase faşa elastică de la gleznă şi se aruncă în râu,Kat se aşeză în partea joasă şi se sprijini în coate,astfel încât apa să-i năvălească peste tot trupul.În cele din urmă se întinse complet,doar cu faţa ieşind din apa rece ca gheaţa şi părul fluturând ca un nor negru.
Îi părea aşa de bine să fie aici: se simţea aşa de aproape de ceva,de cineva pe care nu-l cunoscuse niciodată,încât pieptul îi tresări de bucurie şi de dor de casă,şi de sentimentul că odată mai stătuse întinsă aici.
Deja vu.O ciudăţenie a creierului.Auzise explicaţia acestui lucru odată,la un spectacol TV.Nu mai erau surprize în lumea modernă.Kat oftă,se întinse,ajunse în spate şi-şi descheie sutienul.Îl va face ghem şi-l va arunca pe malul ierbos cu o azvârlitură expertă.Îl lovi pe Ureche Străpunsă în faţă.

CAPITOLUL 2

Simţea că va muri de ruşine,că se va topi din cap până în picioare.Voia să se dizolve în apă şi să curgă mai departe.El îngenunche pe un picior,nepurtând nimic altceva decât un şort kaki şi pantofi de jogging,cu braţul proptit nonşalant pe genunchiul ridicat şi sutienul ei atârnând sfios din mâna lui bronzată.
Chiar dacă sânii ei erau sub apă,Kat se acoperi cu un braţ.

El îi atrase atenţia cu un zâmbet voios.Ea se holbă la el fără cuvinte.
-Bună din nou,spuse el fără să zâmbească,deşi era o nuanţă de umor victorios în ochii lui cenuşii.În cele din urmă creierul ei se limpezi.Oare acest bărbat o urmărise încă din noaptea aceea? O urmărise prin toată Carolina de Sud? Ce dorea? O protejase înainte cu intenţia de a-i face oare rău acum?
-Prietenele mele sunt pe aici,minţi ea cu dinţii încleştaţi.Sunt la celălalt capăt al vechiului drum,dar vor veni într-o clipă.El îi aruncă un surâs dojenitor.
-Nu vor veni.Te-am urmărit descărcându-ţi maşina.Eşti singură.Teama o năpădi.
-De ce mă urmăreşti? Ce vrei de la mine?
El îi azvârli sutienul într-un boschet de ilice şi îşi încrucişă picioarele.Pieptul şi braţele îi erau bronzate puternic.Până şi la depărtare îi putea vedea părul întunecat,strălucitor,de pe piept şi pistruii de pe umeri.
-Relaxează-te,Prinţesă Talana.Nu mă aflu aici ca să te violez.
El scoase un medalion care atârna de lanţul de la gât.Medalionul căzu seducător în peticul de păr castaniu de pe pieptul lui.Muşchii tari se flexionară în jurul lui când îşi găsi poziţia.
-De ce mă urmăreşti? întreba ea din nou.Kat ar fi pariat că acest bărbat nu-şi clădise fizicul sau bronzul într-un club de sănătate şi că medalionul lui nu provenea dintr-un magazin de bijuterii.Analizându-i atitudinea,părul lung şi urechea străpunsă,ai fi zis că este un înger Negru în căutarea unei prietene.
-Nu te urmăresc,o linişti el.Eu am venit primul aici.Arătă peste umărul drept.Am tabără la cotul râului,mai în spate.
-Asta e o proprietate particulară.Ştiai asta?
-Da.
-De fapt,este proprietatea mea.
-Da,ştiu.
-De unde ştii?
-Tu eşti Kat Gallatin.Ai două verişoare îndepărtate.Toate trei aţi moştenit acest pământ de la o femeie Cherokee sângeroasă pe nume Dove Gallatin,din Carolina de Nord.Pământul este în posesia familiei Gallatin de cel puţin o sută cincizeci de ani-nu mai mult de atât,din moment ce a aparţinut stră-stră-străbunicei tale şi poporului ei,ei erau Cherokee aparţinând clanului albastru.Kat rămase cu gura căscată la el.Nu putea suporta.Ştia aproape la fel de multe despre familia ei ca şi ea.
-Cine eşti tu?
-Numele Chatham îţi spune ceva? Ea scutură din cap.
-Ar trebui? El o privi dur timp de câteva secunde.

-Sunt din Tri-State-Mining.
-Oh.Oh! încă se mai încrunta uimită la el.
-Ce faci aici? Nu am semnat nici o înţelegere de închiriere a dreptului de minerit.
-Nu încă,oricum.
-Şi nici nu cred că o vom face.Cel puţin nu până când nu aflăm mai multe despre ramurile familiilor noastre.
-Hmmm.Ei bine,eu sunt geolog.Am făcut câteva investigaţii pentru companie. Inofensive,de altfel.Mostre de sol,nimic care să te neliniştească.
Kat se uită la apa rece ca gheaţa ce-i trecea peste corp.Începea să tremure,atât din cauza apei,cât şi din a stării de provocare.Bărbatul era obişnuit să se uite la femei dezbrăcate printre genele lăsate.Nu părea dornic să iasă din această situaţie.
-E ridicol.Vreau să ies din apă.
-Dă-i drumul.Nu cred că eşti genul ruşinos.
-Nu sunt nici cel neruşinos,zise ea mânioasă.Şi,Chatham,sau cum te-o fi chemând,vreau să pleci de pe pământul ăsta.
-Nu.Vei avea nevoie de acordul verişoarelor tale ca să mă înlături şi am auzit că vara ta Tess nu este în ţară.
-Doamne,eşti un adevărat torent de informaţii.Tri-State se ocupă de spionaj?
-Da.Ştiu că tu şi verişoarele tale sunteţi născute în aceeaşi zi,dar în ani diferiţi. Tu ai douăzeci şi opt,Erica douăzeci şi trei,iar Tess douăzeci şi şase.Erica trăieşte în Washington,D.C.,Tess în Long Beach,California.El zâmbi răutăcios, amuzându-se de unul singur.
-Ele au bani,tu nu.Tu conduci un *Mustang* vechi pe care l-ai cumpărat la mâna a doua acum cinci ani,şi un apartament ieftin în Miami.Dacă întârzii cu plata chiriei următoare,o să fii evacuată.Aş spune că ai nevoie de propunerea oferită de Tri-State.Kat se scutură mânioasă.Se simţea invadată,violată şi mai dezbrăcată ca niciodată.Cum îndrăznea un bărbat care purta pulovere de caşmir şi medalion de aur la gât să râdă de sărăcia ei?
-Pleacă dracului de aici.El se ridică în picioare.
-Mă cheamă Nathan Chatham.Geolog.În afacerile miniere mă numesc pistolar.
-În a mea eşti numit o durere-n fund.
-Vorbind de durere eşti o mare actriţă.Şchiopătatul ăla a fost perfect noaptea trecută.Jalnic.Chiar arătai jalnic.Fecioara indiană rănită.Ce plasă!
Ochii ei clocoteau de furie.
-Să nu te surprindă dacă nu-ţi voi vizita tabăra.

-Deci ce facem aici? Studiem natura? Se ridică şi privi solemn în jur, imitând-o.Hmmm.Dealuri frumoase.Copaci.Apă.Unde este restaurantul fast-food? Ea înţelese de ce odată poporul ei îi scalpa pe oamenii albi.Trebuia să fie amuzant.
-Şi eu îmi aşez tabăra aici,îi spuse ea.Asta aduse prima privire onestă de surpriză pe faţa lui.
-Îţi faci tabăra aici? Nu-ţi poţi permite un motel? *„Aşa e,deşteptule”*,îşi spuse ea în gând.
-M-am născut într-un cort de circ,drăguţule.Mi-am petrecut cea mai mare parte a vieţii pe drum.Pot campa oricând.El râse puternic.
-Mă îndoiesc.Unde te aşezi? Kat se gândi că,dacă nu va ieşi curând din apă, partea inferioară a trupului ei va îngheţa şi va cădea.Degete,tălpi,sâni-singurul lucru care le mai salva acum era furia generată de Nathan Chatham.
Îşi înălţă capul şi zâmbi larg,fără vreo urmă de sinceritate.
-Nu,nu vreau să spui cavaleriei unde să mă găsească după ce te jefuiesc.
-Este încântător să jefuieşti.Nu uita partea atacului.Voi fi dezamăgit dacă nu mă vei jefui.Zâmbind,plecă prin păduri-pădurile ei,la naiba-de parcă erau ale lui.

Nathan stătea în faţa taberei sale gândindu-se la Kat Gallatin.Nu putea să nu fie fascinat de ea şi asta-l făcea să se simtă prost.Ultimul lucru pe care îl dorea era să se ţină de planurile lui pentru măsurători,dar îi venea greu,acum că văzuse pământul.Era,fără îndoială special,cu văile lui largi şi dealurile încântătoare.De pe culmea înaltă de deasupra văii putea vedea munţii verzi-albăstrui în depărtare,poalele sudice ale Fumului,sau Locul Fumului Albastru,cum îl numiseră Cherokee.Erau păstrăvi mărişori în râu,pădurile erau pline de sălbăticie-cu excepţia lui Kat Gallatin,care era cel puţin exotică,dacă nu sălbatică-şi aerul avea o aromă plăcută,care îl făcu să se simtă purificat în interior.Pe de altă parte,Kat Gallatin îl făcea să dogorească,precum o chiflă căreia i s-a pus prea multă drojdie ca să crească.Totul se înălţa puternic.
Doamne,femeia era obişnuită să provoace bărbaţii cu trupul ei atletic,curbat,şi stătea acolo,în acel râu ca o seducătoare nimfă Cherokee,lăsându-şi frumoasa coamă de păr negru să plutească în jurul ei,de parcă ştia că el îl va admira.
Ea îl inspectase la rândul ei fără să clipească,iar el simţi nevoia arzândă să intre în râu ca să vadă ce va face-şi ce va face şi el după aceea.
La dracu! Probabil astfel îl sedusese şi-l ruinase Dove Gallatin pe bunicul său cu voinţa slabă.Nathan îşi umplu pipa lungă cu tutun,trase câteva pufăituri calmante în timp ce pregăti focul pentru cină.În seara asta nu-şi va folosi butelia de

campanie; va înveli nişte păstrăv proaspăt în foi şi noroi,apoi îl va coace.
După ce se va întuneca,îi va face o vizită de curtoazie lui Kat Gallatin.Aceasta era probabil prima dată după un secol şi jumătate când un Cherokee îşi petrecea noaptea pe acest pământ.Spera ca ea să aprecieze pe cât de mult posibil.

Iat-o încercând să-şi facă tabăra aşa cum îşi făcuseră străbunii ei,iar aceştia nu obişnuiseră deloc să facă aşa ceva.Kat îşi trase pledul peste umeri şi începu să citească din cartea de istorie Cherokee pe care i-o împrumutase Erica.Atârnase mai multe lanterne cu kerosen de o sfoară legată între doi copaci şi în lumina pîlpâitoare citi cum tribul se „civilizase" cam prin 1800.
Păstraseră multe obiceiuri din cultura lor de baştină,dar adoptaseră şi altele de la albi,cum ar fi creşterea animalelor,afacerile,educaţia şi traiul în casă.Îşi dori o casă imediat,astfel încât să fie autentică.Zâmbind ca pentru sine,Kat făcu un foc de tabără,înfipse un alt hot-dog în cârligul unui umeraş de haine şi-l balansa deasupra flăcărilor.În viaţa ei mâncase mai mulţi hot-dogs făcuţi la foc decât orice fată,cercetaş.Mâine va face o supă conservată.
Mâine va trebui,probabil,să se confrunte din nou cu Nathan Chatham.Ca de obicei,gândurile i se îndreptară direct spre el.Condusese zece mile ca să-l Verifice cu T.Lucas Brown,avocatul care îi înmânase testamentul lui Dove.
Da,Chatham era cu *Tri-State-Mining* şi îi dăduse lui Brown de ştire că explora pământul Gallatin.Brown nu văzuse nici un rău în asta.Nu se va întâmpla nimic rău.Kat ar fi încuviinţat dacă Chatham n-ar fi fost aşa de obraznic.Un tip arogant,atrăgător,cu genul de ochi curioşi,care îi spuseseră că fusese în tot soiul de locuri emoţionante şi avusese o grămadă de aventuri excitante,unele între aşternuturi,cu siguranţă.Kat scutură din cap.Mai bine s-ar întoarce la citit înainte să se gândească prea mult la asta.Fusese singură prea mult timp ca să nu şi-l imagineze pe Nathan Chatham purtând medalionul la gât.Auzi un mormăit undeva mai departe de cortul ei.Capul lui Kat țâșni înainte,şi pielea i se făcu de găină.Un urs? Nu în partea asta a Georgiei urşii nu puteau supravieţui.Un linx? Un vampir? O broască? Mormăitul se auzi din nou.În regulă,ce ar fi făcut stră-străbunica ei,Katherine,după care fusese botezată?
Kat scoase un automat *Beretta* de 9 mm de sub pătură,îl fixă spre o luminiţă dintre copaci şi trase şase împuşcături de avertizare spre cerul nopţii.
-M-ai nimerit,se auzi o voce profundă,apoi gemu.Kat se răsuci rapid ca să-l vadă pe Nathan Chatham sărind din tufe,ţinându-se de piept cu drama ieftină a unui actor prost.Chiar în inimă.Se lăsă la pământ,se răsuci pe spate şi întinse ambele braţe în lături.

Uimită,ea se holbă la el cu gura căscată.La început îi veni să râdă,dar bărbatul încercase s-o sperie şi asta era prea enervant.
Faptul că el nu purta nimic decât pantaloni din piele şi mocasini nu-i ajuta sentimentele războinice.El stătea întins acolo,cu pieptu-i păros ridicându-se şi lăsându-se rapid,abdomenul eta-lându-i o mulţime de muşchi,cu pantalonii de piele moale mulaţi prea intim pe umflătura dintre coapse.
Pulsul lui Kat se acceleră.Ce era el? Genul care se întorcea în natură? Un fel de Daniel Boone cu cercel? Ea înşfacă umeraşul cu hot-dog-ul de pe foc şi i-l trânti peste abdomen.El urlă când fierul fierbinte îi atinse pielea mai sus de buric.
Kat se gândi surprinsă că nu scosese nici un cuvânt obscen,ci sări în sus, ţinându-se de abdomen cu o mână.Un gentleman,se minună ea.
Ca şi atunci când el refuzase să se apere de Muffie.Nu.Era doar prea şocat ca să înjure.Ochii îi erau ca plumbul când se încruntă la ea.Sub mustaţa neagră se vedea o cută de avertizare.Apoi se controla şi un colţ al gurii se ridică.
-Diavoliţă mică,spuse el țâfnos.Dar am meritat-o.Ea oftă de uşurare.
-Te cred şi eu.Amândoi pufniră simţind un miros de arsură.Kat îşi muşcă buza de jos ca să nu râdă.Îi pârlise părul de pe abdomen.
-M-am pârlit,spuse el,cu ochii ţintă la ea.Pielea mea nu mai e bună de nimic acum.Îşi îndepărtă mâna şi se uită în jos.Kat,care încă mai ţinea *Beretta* într-o mână şi umeraşul cu hot-dog-ul mortal pe el în cealaltă,îi urmări privirea şi se strâmbă văzând dunga subţire şi roşie de deasupra buricului.
-Am nişte ulei contra arsurilor,se oferi ea.
-N-am nevoie.El luă hot-dog-ul,mâncă jumătate din el,apoi îşi frecă abdomenul cu cealaltă jumătate.
-Dezgustător.
-Mulţumesc.
-Ce faci în tabăra mea? în afară că-mi foloseşti mâncarea în scopuri ciudate?
El se sprijini pe coate şi lumina focului se oglindi în medalionul de aur de pe pieptul lui.
-Am venit să văd cum trăiesc adevăraţii indieni.Uitându-se în jur,el încuviinţă aprobator spre cortul ei de pânză,la felul cum strânsese frunze de pe solul negru şi gras ca focul de tabără să nu se răspândească şi la stocul de produse de băcănie agăţate în copac într-o pungă de nylon,pentru a le feri de animale.
-Nu-i rău.
-Ţi-am mai spus,ştiu să campez.Ea puse *Beretta* sub pătură,ascunsă vederii.
-Şi cum să te aperi?
-Da.

-Gloanţe adevărate sau oarbe? întrebă el şi-i aruncă un zâmbet provocator.
Kat îşi arcui o sprânceană spre el.
-Ascunde-te din nou în tufe şi vei vedea.
-Vai mie.El se întinse şi-i luă cartea din poală.Hmmm.Nu ştiam că luptătoarele ştiu să citească.Remarca asta o ustură amarnic: Cu ochii plini de lacrimi îi smulse cartea din mână.
-Nu sunt un geniu,dar nu sunt tâmpită.Mai bine du-te la locul tău din pădure.El clipi un pic din ochi.
-Uite,n-am vrut...
-Dă-i drumul,studentule!
-Student? O privi uimit.Nu mi-a mai spus nimeni aşa de când am împlinit treizeci de ani,iar acum merg pe treizeci şi cinci.Oare de ce bănuiesc că nu apreciezi educaţia la colegiu?
-O apreciez foarte mult.Într-o zi o să am şi eu una.Dar nu-mi plac javrele cu colegiu care se uită de sus la cei care n-au o hârtiuţă cu numele lor pe ea.
-Nu am absolvit colegiul niciodată.Am fost doar un an.
-Dar eşti geolog.
-Cine a spus că ai nevoie de colegiu ca să faci ce-ţi place?
Kat se uită în depărtare şi se jucă absentă cu coperta cărţii timp de o secundă.
-Soţul meu spunea asta.Era o alertă şi o încordare în trupul lui Nathan Chatham, şi o intensitate în ochii lui care o făcusă se uite întrebătoare la el.
-Eşti surprins ca o femeie ca mine să fi fost căsătorită vreodată? Luptătoarele sunt femei adevărate,să ştii.El zâmbi grijuliu,apoi intensitatea din ochi îi păli,de parcă o îndepărtase.
-Deci nu mai eşti căsătorită? Ea privi în zare,scrâşnind din dinţi.
-Corect.
-Nu te judec.Nu mai fi aşa de încordată.Kat se uită spre el.
-Nu faci decât să mă judeci.Începând cu noaptea trecută.
-Ei,bărbaţii tind să-şi facă idei despre femeile pe jumătate goale care le pică în braţe.Uite,Kitty Kat,lupta este doar sex şi violenţă sub motivul că ar fi sport.Asta este valabil şi pentru lupta între bărbaţi ca şi pentru cea între femei.Nu-mi spune că te surprinde când oamenii te tratează ca pe o bucăţică.
-O,înţeleg.Te-ai strecurat până în tabăra mea în seara asta fiindcă crezi că sunt uşuratică.Te uiţi de sus la mine,dar nu te-ai da înapoi de la o mică distracţie nocturnă.Tensiunea zvâcni încă o dată în el,mai mult ca niciodată.Ridică o mână,arătă cu degetul spre ea şi spuse pe un ton ameninţător:
-Acuzaţia asta spune mai multe despre tine decât părerea mea despre tine.

-Am o părere bună despre mine.Doar că trebuie să mă apăr de tipi ca tine.
-Tipi ca mine? Vrei să spui tipi care îţi displac înainte să afli cât de puţin despre ei?
-Spune-mi ceva ca să-mi schimb părerea.El se încruntă gânditor.Apoi ridică medalionul de la gât.
-Eu caut aur.Chiar şi când nu găsesc altceva decât noroi,pot spune că există ceva preţios dedesubt.Şi îl valorific.Kate se îndreptă ameninţător.
-Mă numeşti noroi? El gemu,râse plictisit şi căzu pe spate pe solul plin de frunze.
-Nu,te numesc necaz.Necaz la suprafaţă şi dedesubt.
-Ei,mulţumesc.O să iau în consideraţie.Eşti un bărbat ciudat.De parcă nu te-ai potrivi cu restul lumii.
-Perfect.Nici nu vreau.
-Nici eu.Schimbară o privire lungă,care trimise o senzaţie primară pe spinarea lui Kat,făcând-o să se simtă încordată şi relaxată pe dinăuntru.Se uită iar spre cartea ei,încercând disperată să scape de privirea lui magnetică.
-Am de citit.Încerc să învăţ despre Cherokee.Ea zâmbi.Porecla mea în Cherokee este *Wis-sah*.Pisica.El dădu din cap,de parcă ştia acest lucru.
Ea îl privi ridicându-se în picioare,mişcându-se uşor,cu o încredere care caracteriza tot ceea ce făcea el.Îl putea mirosi,îi putea simţi pielea,moscul de pe puloverul său şi o aromă tare care îi amintea de pământul bogat de după ploaie.
-Fumezi? întrebă ea.
-Uneori fumez pipă.Zâmbi văzându-i expresia ironică.Nimic caraghios.Doar tutun.Te deranjează mirosul?
-Ţigările,da.Dar pipele şi trabucele nu.Îşi lăsă capul pe-o parte şi-l studie rapid.
Genul de înger Războinic n-ar fuma pipă,nu umplută cu tutun,în orice caz.
Dar nu se brodea.Când se gândea la pipe şi-1 imagina pe Fred MacMurray,şi nu un sălbatic precum Nathan Chatham,care umbla îmbrăcat ca un ţigan de frontieră.
-Cât o să campezi aici? întrebă ea.
-Nu mă grăbesc.Dar tu? Kat se gândi la glezna ei fracturată,ascunsă sub pătură.
-Trei sau patru săptămâni,poate.
-Uau! Aici,de una singură? Nu ai familie? Nici un motan nu se va întreba unde eşti?
-Nu.Ei,nu am familie în afară de verişoarele pe care le-am întâlnit.Erica şi Tess.Avem o oarecare legătură de sânge,nu? Fiind ultimele rămase din neamul Gallatin,născute în aceeaşi zi.El o studie în tăcere,evident minunându-se asupra

misterelor ei.Ei bine,lasă-l să se minuneze.Ultimul lucru de care avea nevoie o nomadă ca ea era un bărbat care s-o privească precum Nathan Chatham: cu o invitaţie la dragoste în ochi.Bănuia că va fi foarte greu să scape de acest bărbat.
Spre fascinaţia ei,era unic.Sau,mai rău,ce-ar fi fost să fie căsătoriţi,iar el s-o părăsească? Doamne,de-abia îl întâlnise şi deja murea după el.
-Îmi place aici,îi spuse ea lui Nathan.Vreau să mă strâng de pe drumuri şi să intru în istoria familiei mele.Cred că într-o zi o să mă întorc aici şi o să construiesc o căsuţă.Da.Ea dădu uşor din cap şi se întrebă de unde îi venise ideea.Până acum nu se gândise să se aşeze pe acest pământ,dar brusc i se păru normal s-o facă,de parcă ştiuse că va trăi aici în cele din urmă.
Kat uită de meditaţiile ei ciudate când văzu expresia aproape furioasă de pe faţa lui Nathan Chatham.
-O,o femeie ca tine nu va fi fericită aici,spuse el jignitor.Nu ai ce face decât să te uiţi la copaci.Kat se înfurie pe el.Tocmai când credea că era bine devenea morocănos.
-Şi cum ar fi fericită o femeie ca mine?
-În spectacol.Erai în elementul tău noaptea trecută.
-Spui de fapt că sunt o superficială care nu ar putea duce o viaţă normală?
-Da.Doamne,ştia exact pe ce să insiste ca s-o înfurie,s-o rănească şi s-o deruteze? Kat deschise cartea şi spuse sardonic:
-Râde ciob de oală spartă.Nu treci peste egoismul ăla al tău nici în întuneric.
-Somn uşor,Kat.Şi nu mai trage în stele.

Kat iubea răsăritul cu lumina lui magică,liniştea şi felul în care începea să strălucească.Adesea trebuia să stea trează ca o bufniţă din cauza rutinei circului-cele mai multe zile începeau cu spectacolul de după-amiază şi se terminau după miezul nopţii,iar luptele la fel.Dar după ce se va muta aici pentru totdeauna nu va mai pierde nici un răsărit.Când se va stabili.Cândva.Povestea vieţii ei.Cândva.Însă astăzi se va mai bucura de o baie în râu.Kat o porni purtând tricoul cu *Wild Women of Wrestling* peste un costum de baie.Pe umăr ducea un sac de voiaj care conţinea un prosop,săpun şi şampon.
Reuşi să prindă crengile unui copac ca să se ţină fără ajutorul cârjei.Găsind un punct în care malul râului era plat şi nisipos,îşi scoase adidaşii *Reebok* cu grijă şi îi aşeză în bifurcaţia unui copac.Adidaşii de bună calitate erau boala ei,şi după câte ştia,animalelor sălbatice le-ar fi plăcut.O voce profundă,muzicală,inundă liniştea.Kat căscă gura,se uită în jur,nu văzu nimic,apoi rămase ca o stană de piatră,ascultând cu atenţie.Vocea era a lui Nathan...dar nu vorbea în engleza.

Cuvintele se rostogoleau moale,ca baloanele de apă care susurau peste rocile din râu.Era cel mai eteric sunet pe care îl auzise vreodată şi o făcu să tremure de emoţie.Să fi fost în indiană? Şi dacă era,de unde învăţase el? Şi unde dracu' era? Se aplecă pe malul nisipos şi îşi înălţă capul peste un tufiş uriaş de dafin care atârna deasupra apei.Uitându-se printre frunzele mari şi lungi,îl văzu pe Nathan în susul râului,cu spatele spre ea,cu mâinile ridicate spre cer şi cu trupul gol-goluţ.Dacă dorea să fie natural,cu siguranţă că făcuse un pas înainte în sensul ăsta.Kat păşi înapoi,cu inima bătându-i tare.Orice spunea el,subconştientul ei reacţiona şi n-o va lăsa să plece de acolo.Ascultând aici,în mijlocul pământului pe care strămoşii ei,Cherokee,îl iubiseră de veacuri,se simţi de parcă alunecase printr-o poartă a timpului.O pasăre cânta dulce în apropiere.Pentru o clipă Kat fu sigură că stră-străbunica ei se aflase prin preajmă zâmbindu-i.

Tremură şi nu se mai uită.Kat scutură din cap,un pic înspăimântată de imaginaţia ei.Brusc,Nathan încetă să mai vorbească şi dimineaţa se întoarse la normal.

Kat rămase acolo în picioare,cu ochii larg deschişi,şi se gândi la următoarea ei mişcare.O,la naiba,ar putea da de belea,dar nu putu să plece fără să se mai uite o dată la el.El se spăla,cu picioarele desfăcute,cu braţele ridicate,de parcă freca fiecare căuş al braţului cu putere.Aruncă săpunul în aer,apoi ţipă când acesta sări şi-l prinse înainte să cadă în apă.

Apoi se aplecă şi-şi vârî tot capul în râul rece ca gheaţa.Ţipă din nou,frecându-şi părul negru,bogat,cu poftă.Doamne,făcea din spălat un eveniment atletic.

Şi ea era gata să aclame.În mod normal,Kat ar fi gândit că bărbaţii goi păreau prea vulnerabili,ca puii nou-născuţi,care fuseseră fericiţi înainte să-şi părăsească adăpostul.Crescând,mai văzuse câţiva bărbaţi goi,dar ei erau circari,care intrau dintr-un costum într-altul fără le pese că erau priviţi.

Bărbaţi dezbrăcaţi precum clovnul Blinko,de exemplu,nu i-ar fi dat palpitaţii.

Desigur,îl văzuse dezbrăcat pe soţul ei,dar nici el nu păruse în largul lui.Fără haine părea întotdeauna să se strecoare,chiar dacă nu se mişca.Nu simţea important fără hainele lui şi fără costumele croite de-a gata,decise ea.

Însă Nathan Chatham arăta nu numai important,ci şi încântat să fie gol în mijlocul râului.Vorbind de...ce era aia de pe fesa lui dreaptă? Un fel de tatuaj? Da!Kat se aplecă,uitându-se intens.Nu putea distinge,căci era la trei metri distanţă.Ar fi dat orice să ştie ce însemna tatuajul.Apoi el se răsuci cu faţa spre ea,iar ea scoase un sunet uşor de admiraţie.Bărbaţii n-au fost creaţi în mod egal şi tatuajul probabil că spunea *„Satisfacţie garantată”*.Acum îşi săpunea părul puternic,şiroaie albe curgându-i pe piept în jos,şi mai departe,până când Kat crezu că era un copac de zăpadă în mijlocul unui râu.Un imens sequoia.

Îşi apăsă mâinile peste gură ca să nu râdă în mod ridicol.Era cinstit să se bucure de spectacol,după spectacolul pe care el îl dăduse ieri.O,va plăti mai târziu pentru asta în fantezii neîmplinite,dar fanteziile ei vor fi mai excitante ca de obicei.Nathan se aplecă şi îşi cufundă capul aşa de tare,încât ea crezu că o să cadă,îşi turnă apă peste tot trupul,apoi se ridică şi se uită direct spre ea,în tufişul de dafin.

-Bună dimineaţa Kity Kat,o strigă el pe un ton nostim.

Ea aproape că îşi pierdu echilibrul şi căzu în tufiş.Nu avea rost să pretindă că nu era acolo,aşa că înfruntă umilirea mai departe,aşa cum rezolvase fiecare problemă în parte.

-Bună.Ea păşi în râu şi flutură mâna.Deschide apa caldă,vrei?

El îşi puse mâinile pe coapse şi îi confirmă impresia că se simţea mult mai bine dezbrăcat decât ea,care era în costum de baie şi tricou pentru moment.

Şi o mai acuza că era exhibiţionistă!

-Nu-i frumos să o spionezi pe Mama Natură,spuse el sever.Data viitoare ori vii lângă mine,ori pleci.Kat îşi dori să ştie vreun cuvânt obscen în indiană.

-Ăsta este râul meu şi pădurea mea şi,dacă vrei să faci pe scafandrul,pot sta oriunde ca să te privesc.

-Nu este un lucru foarte matur să tragi cu ochiul printre frunze.

-Nici un bărbat cu un pic de bun simţ nu s-ar expune ca un pervers când ştie că ar putea fi privit.Sprâncenele negre i se ridicară.

-Pervers? repetă el ţâfnos.Tu îţi pui bikini şi te lupţi cu femeile în public şi mă numeşti pe mine pervers? El se îndreptă spre mal,smulse un prosop alb,imens,de pe creanga unui copac,şi-l petrecu în jurul taliei şi-o luă de-a lungul râului cu paşi mari,hotărâţi.Dacă chiar crezi că sunt un pervers,atunci fugi.

Kat se uită la el îngrozită.Ce ştia ea despre acest bărbat? Practic nimic.

Era cel puţin cu un cap mai înalt decât ea,iar acel trup al lui avea mult mai multă vitalitate,putere şi rapiditate.În plus,ea de-abia putea merge,cu atât mai puţin să fugă şi să se salveze.Dacă era nesincer,dacă îi luase tachinăria drept o invitaţie...

Se scufundă în ţărmul nisipos cu o forţă care îi trimise junghiuri teribile prin gleznă.Kat sări în picioare,şi se împinse orbeşte în arboret,străbătută de o panică ce îi paraliza simţurile.Nu ştia unde era Nathan Chatham: de-abia ştia unde era ea şi nu-i păsa ce-ar putea face gleznei fracturate.Înşfacă o creangă fusiformă drept sprijin şi se scufundă în nisip când aceasta cedă.

O mână o apucă de tricou.Ea ţipă,se răsuci pe spate şi dădu de faţa încruntată a lui Nathan.El îşi ţinea prosopul în jurul taliei cu o singură mână; cealaltă dădu drumul tricoului ei şi o apucă de încheietură.

Ea îşi dădu seama că ţinea ridicate ambele mâini aşteptând patetic şi disperat să se apere de el.Văzu stele în faţa ochilor fiindcă se balansa rău de tot.
-Nu,ţipă ea.Te rog,nu.El îngenunche,încă ţinând-o de încheietură,încă încruntându-se.Nu-i va da drumul mâinii.
-Nu,te rog! Te rog,imploră Kat şi izbucni în lacrimi.Acea uşurare de energie îi limpezi mintea un pic şi realiză în cele din urmă că el îi vorbea.
-Dumnezeule,e-n regulă,Kat,e-n regulă,îi şoptea el.Nu-ţi fac nimic.Sss.Nu te atac.Jur.Ea respira aşa de agitat,încât aerul de abia îi pătrundea în plămâni.
-Adevărat?
-Adevărat,zise el cu o voce gravă.Nu m-am gândit niciodată că m-ai suspecta de...Katie,relaxează-te.Relaxează-te,fetiţo,sunt eu.Ştii că nu ţi-aş face vreun rău.
„*Katie.Oare ce era aşa de calmant în diminutivul ăsta? Şi felul în care spusese sunt eu*”,ca şi când ea uitase pur şi simplu? Kat lacrimă mai tare.Ce se întâmpla cu ea? Era aşa de stresată de întorsătura pe care o luase viaţa ei,încât îşi imagina tot soiul de lucruri?
-Kat,calmează-te,murmură el.Îi dădu drumul încheieturii şi ridică mâna în sus,într-un gest asemănător.Respiră.Respiră.Încet.Încet.Aşa.Respiră.
El o antrena câteva minute,cu mâna apăsată peste ea,de parcă pompa aer în plămâni cu o insistenţă blândă.Totul reveni la viaţă.Ea se opri din plâns şi nu-şi mai simţi pieptul ca apăsat de un maniac.Glezna îi era o minge dureroasă şi restul trupului şi-l simţea ca pe ace.
-D-Doamne,reuşi ea să spună tremurător.Trebuie să crezi că sunt n-nebună.
Dar el o privea cu simpatie.Îşi drese glasul şi spuse răguşit:
-Nu,cred că ţi s-a întâmplat ceva îngrozitor odată şi ai crezut că ţi se va mai întâmpla şi a doua oară.O,Doamne,el era foarte intuitiv.Ea dădu din cap slăbită şi jena o făcu să-şi simtă pielea arzând.
-Kat,îmi pare aşa de rău că te-am speriat spuse el slab.Voiam doar să te văd agitată.
-Agitată.Şi eu am ţipat.El se dădu înapoi pe călcâie şi ea văzu în final că era julit pe picioare.Bărbatul alergase nu doar cu picioarele goale,dar şi cu tălpile goale prin mărăciniş ca să-i oprească prăbuşirea.
-La naiba,Nathan.Îmi pare rău.Este îngrozitor.Dar atenţia lui era îndreptată asupra gleznei ei rău umflate.
-Te-ai rănit cu adevărat noaptea trecută.De ce nu ai spus?
-Din mândrie,murmură ea şi se ridică.Mărăcinii se agăţară de ea.Ai râs de mine.
El se uită la ea pe sub sprâncene,transmiţând atâta regret şi suferinţă în ochii cenuşii,încât ea se întinse şi-l mângâie pe obraz.Avea o zgârietură mare pe el.

-Te-ai rănit apărându-mă,observă el.
-Ummm,nu lăsăm ca publicul să fie bătut.El arătă spre glezna ei.
-Ţi-ai pierdut slujba din cauza asta?
-Nu.Mă pot întoarce când se vindecă.E doar o fractură.Nu are nevoie de bandaj.
El îngenunche acolo,arătând din ce în ce mai îngrijorat.Kat se zvârcoli stângace şi începu să-şi extragă mărăcinii din păr.
-Uşurel.Stai liniştită.El îşi înnodă prosopul peste talie şi începu să-i scoată mărăcinii uşor.Nu-ţi fac nici un rău.El o spuse de mai multe ori,până când ea îl asigură tandru:
-Acum ştiu asta,Nathan.M-am temut pentru o clipă.Nu-mi mai este frică de tine.
-Când ai fost atacată? întrebă el mâhnit.
-Cu mult timp în urmă.Aveam douăzeci de ani.Era cineva pe care îl cunoşteam, cineva cunoscut de părinţii mei.Lucra pentru circ.
-Circ?
-Credeam că ştii totul despre mine şi verişoarele mele.El scutură din cap că nu.
-Doar date recente despre voi.
-M-am născut şi am crescut cu Circul Fraţilor Sheffield.
-Tipul ăsta...
-Îi plăcea să se laude că transforma fetele în femei.Doar că eu nu eram gata pentru asta,cel puţin nu cu el.
-L-ai reclamat la poliţie? Ea scutură din cap.
-Poliţiştilor locali nu le păsa de ce se întâmpla printre oamenii circului.Nu ar fi crezut că am fost violată.Nu le puteam spune nici alor mei.L-ar fi omorât.
Nathan oftă din greu,îşi lăsă mâinile să cadă pe lângă coapse şi o privi cu durere în ochii lui leneşi,dulci.
-Trebuie să fi fost mai rău decât sună,din moment ce te afectează într-atât.
-Nu mă mai obsedează.Acum doar...Nu dorea să rănească sentimentele lui Nathan,aşa că îşi căută cuvintele potrivite.Nu m-am mai aflat într-o situaţie ca asta.Singură cu cineva imprevizibil...ca tine.
-Minunat,spuse el dojenitor.Ador să ştiu că sunt singurul bărbat care te-a terorizat până la isterie.Reacţia lui o făcu să-şi ţină respiraţia.Acest bărbat putea fi periculos în unele privinţe,dar era gentleman în adevăratul sens al cuvântului.Kat îi lovi umărul în joacă.
-Sunt O.K.Şi,hei,acum nu-mi mai este teamă de tine deloc.Ai putea da ture dezbrăcat în jurul cortului meu şi nu mi-aş face griji.El ridică un deget şi o ameninţă cu reproş.
-Ştii,nu sunt sigur că-mi place cealaltă extremă.

În timp ce el continua să-i scoată mărăcinii,Kat îşi mişcă intenţionat piciorul lovit.Simţea vag ochii lui Nathan Chatham care încerca să-i prindă sforţările de a nu clipi de durere.
-O să plătesc pentru sperietura asta,murmură ea.Sunt sigură că se va mai adăuga o săptămâna la recuperarea mea.
-Katie,eşti o fetiţă pe cinste.El îşi plimbă vârfurile degetelor peste glezna ei umflată,iar ea se tensionă,aşteptându-se ca atingerea să-i agraveze durerea.În schimb zvâcnirea se mai atenua un pic.
Katie.Fetiţo.Îi plăcea atingerea lui şi îi plăcea cum vorbea.Din nou avu sentimentul că îi plăcuseră dintotdeauna aceste lucruri.Kat îl privi îngrozită.
-De ce ai spus acum o clipă *„Sunt eu.Ştii că nu-ţi fac nici un rău*"? De fapt, suntem străini.El se opri,se încruntă gânditor şi scutură din cap.
-Hmmm.Nu ştiu de ce am spus aşa.Nu mă gândesc la tine ca la o străină.
Schimbară priviri uimite.Kat expiră încet şi privi în jurul stejarilor imenşi şi la umbrele zilei.
-Locul ăsta este ciudat.Ciudat de-a dreptul.Face să se întâmple lucruri ciudate.
-Ce ciudat! spuse el amuzat.Ea îl scruta cu privirea.
-Am un vocabular mai bun în minte.Doar că nu vreau să-l folosesc.
Nathan zâmbi şi-i scoase ultimul mărăcine din picior.
-Să vedem dacă te pot scoate de aici.El o ridică,apoi o luă în braţe.
Pulsul lui Kat se acceleră plăcut când găsi adăpost la pieptul lui puternic şi cald.Îşi încolăci braţele în jurul gâtului lui şi încercă să se uite oriunde,numai în ochii lui nu.El ieşi de pe poteca plină de mărăcini şi măceşi şi o luă în direcţia opusă taberei ei.
-Eu locuiesc acolo,îi arătă ea peste umăr.Nathan se opri şi o privi îngrijorat.
-Am nişte gheaţă într-un răcitor.O să ţi-o pun pe gleznă şi o să-ţi prepar micul dejun.
-Ah.Se simţi vinovată.El arăta de parcă îl învinuise din nou de gânduri rele.Kat îi zâmbi.În regulă.După ce porniră la drum,ea căută un subiect de conversaţie neutru.
-Chestia aia pe care ai spus-o înainte de baie era în indiană?
-Da.El ezită o clipă.În Cherokee.
-Da? Kat uită de orice stângăcie şi-l studie curioasă.Faci parte din Cherokee?
-Nu.Dar am crescut în Arkansas,alături de rezervaţia din Oklahoma.I-am fost ca un nepot vraciului.M-a adoptat.
-De-asta te-a trimis *Tri-State* acolo? Fiindcă eşti interesat în probleme Cherokee? El nu răspunse timp de o clipă.

-Ştiu o grămadă de lucruri despre Gallatinii din Oklahoma.Kat se zvârcoli de emoţie şi îşi întoarse capul astfel încât să-l privească direct în ochi.
-Da? Vezi,eu şi verişoarele mele ştim doar că stră-străbunica noastră a trăit aici,în Georgia.Bunica era o indiancă pe nume Katlanicha Blue Song şi bunicul era un alb pe nume Justis Gallatin.Ea strânse umărul lui Nathan.
-Vrei să spui că au sfârşit în Oklahoma? Că au mers în Valea Lacrimilor sau ceva de genul ăsta? Ai auzit vreodată de Holt Gallatin? El a fost fiul lor şi stră-străbunicul meu.Cred că era bandit.Asta mi-au spus toţi.Copleşit de torentul de cuvinte,Nathan se opri.Privirea lui argintie o captă pe a ei fără să clipească.În final,oftă de parcă s-ar fi resemnat şi spuse:
-Îl cunosc.Mi-a ucis două rude.

CAPITOLUL 3
El continuă să meargă calm,de parcă n-ar fi anunţat că stră-străbunicul ei fusese un ucigaş.
-Ce-a făcut? întrebă Kat uimită.
-Holt Gallatin l-a tras pe stră-străbunicul meu afară dintr-un saloon şi l-a împuşcat în spate.Gallatin s-a dus în ascunzătoare şi nici că s-a mai întors vreodată.Au trecut decade întregi înainte ca stră-străbunicul meu să-l prindă şi apoi s-au ucis unul pe celălalt într-o luptă.Kat se ţinu strâns de gâtul lui Nathan,simţind că leşină.El chicoti morocănos.
-Îmi bagi ghearele în gât,Kitty Kat.
-Iartă-mă,sunt şocată.Eşti sigur că străbunicul meu a ucis oameni?
Nathan dădu din cap afirmativ.Braţele i se strânseră în jurul ei,cum trecea de pe un picior pe celălalt.
-Au.La naiba.Kat îşi dădu seama cu un sentiment de vină că el nu se obosise să-şi pună cizmele înainte,s-o care prin pădure.
-Lasă-mă jos.Pot să merg.
-Nu.
-Nu cred că mă mai placi.Nu vreau să-ţi fac necazuri.El îşi dădu ochii peste cap la acuzaţia ei şi continuă să meargă.
-Nu eşti răspunzătoare pentru cearta dintre familiile noastre.
-A fost o luptă? Pentru ce?
-O ceartă veche care a început în timpul războiului civil.Stră-străbunicul meu, Nathaniel,era ofiţer al Uniunii; stră-străbunicul tău,Justis,era confederat.Al meu l-a prins pe al tău,al tău a scăpat,şi al meu a fost retrogradat pentru asta.A căzut în dizgraţie.A demisionat din armată din cauza scandalului.

-Dar asta nu are nimic de-a face cum Holt Gallatin.Evadarea aceea a fost treaba tatălui său.În afară de asta,de ce au vrut Gallatinii să se răzbune pe Chathami dacă Justis Gallatin a scăpat?
-N-am aflat niciodată acest lucru.Holt era genul care sărea la bătaie fără motiv, Conform spuselor faptelor istorice.
-Vrei să spui că cineva a aşternut pe hârtie aceste fapte?El încuviinţă din cap.
-Unul dintre stră-unchii mei a făcut cercetări pentru o carte.A publicat-o acum douăzeci de ani,la editura Universităţii din Oklahoma.
-Cum se intitulează? Pot avea un exemplar?
-Sigur.Titlul este Vulpea Albastră,renegatul Cherokee.Kat se dădu înapoi şi se uită întrebătoare la el.
-Nu sună prea corect dacă este scrisă de un Chatham.Cine este Vulpea Albastră?
-Ăsta era numele indian al lui Holt Gallatin în timpul războiului civil.Era doar un puşti,dar a ucis un soldat al Uniunii pentru ca tatăl său-Justis-să scape de stră-străbunicul meu.
-Ia stai o clipă.Era război.Justis trebuia să scape dacă avea o şansă.Holt a făcut ceea ce făcea toată lumea,îşi proteja familia.Nu-mi poţi învinui rudele pentru dizgraţia bătrânului Nath...tu eşti botezat după el?
-Mda.
-Hmmm.Asta e o problemă personală pentru tine,nu?
-Nu sunt un fanatic.Sunt doar un iubitor al istoriei.
-Uh-huh,răspunse ea pe un ton dubios.Ajunseră într-un luminiş intim,cam la douăsprezece mile de râu.Kat căscă gura la structura majestuoasă care se întindea acolo.
-Un bungalow?
-Lasă-mă să ghicesc.Ai văzut odată la televizor.Kat îl privi acru.
-Iar devii nesuferit.El zâmbi răutăcios.
-Pentru cineva care învinuieşte un indian că i-a bătut una dintre rude,iubeşti obiectele indiene.
-Familia mea nu l-a învinuit niciodată pe Holt Gallatin pentru faptul că era indian,ci pentru că era un ticălos blestemat.Nathan arătă cu capul spre bungalow.
-Apropo,Cherokee nu obişnuiau să trăiască în aşa ceva; doar triburile nomade.
Ăsta este un dar de la un prieten de-al meu,Sioux.
-Nu mă învăţa tu pe mine,spuse ea țâfnoasă,ridicându-şi bărbia.Ştiu că Cherokee locuiau în colibe mici.Mai târziu au învăţat să construiască cabane şi case.
-Ei,ai citit o grămadă.Ai putea şi învăţa câte ceva.Ea îl privi blând.Zâmbind,el o aşeză pe o pătură întinsă lângă cercul de roci care împrejmuiau focul lui de

tabără.Kat era prea distrată ca să fie atentă la ceva din jurul ei.Când el se duse înăuntru,în bungalow-ul său,ea se uită la lemnul ars şi se gândi la ce-i spusese.
Oare chiar era stră-strănepoata unui criminal? Gândul o deprima; fusese atât de emoţionată când începuse să studieze ramura Cherokee,iar acum,aflând că Holt Gallatin fusese un caracter josnic care îşi spunea Vulpea Albastră şi îi împuşca pe Chathami,îşi aminti lucrurile urâte pe care soţul ei i le spusese despre condiţia ei umilă.
-Poftim.Ultima gheaţă din răcitor.Nathan schimbase prosopul cu pantalonii scurţi,kaki,observă Kat mulţumită.Prea bronzat şi prea sexy ca ea să se simtă în largul ei,el se aşeză la picioarele ei,ţinând gheaţa înfăşurată în ceva alb.Ţinta de aur îi străluci în ureche.Deodată ea avu o revelaţie.Nu era o ţintă ordinară,era un mic medalion,un fel de miniatură a celui pe care îl purta la gât.
El îşi trecu o mână prin păru-i negru pentru a-şi supune şuviţele rebele,apoi presă uşor pachetul cu gheaţă pe glezna ei.Kat îl privi din profil,studiindu-i nasul frumos,acvilin,şi gura provocatoare.
Ce dracu' făcea ea lângă bărbatul ăsta? într-o secundă o făcea să dorească să-l ţină în braţe pentru o veşnicie; în următoarea îi spunea că familia ei nu e bună.
Având în vedere ce credea despre munca ei şi despre lipsa ei de rafinament, trebuia să-şi fi imaginat că ea nu conta prea mult.
-Aş vrea să-mi poţi cunoaşte verişoarele.Tess şlefuieşte diamante.Trăieşte pe un yaht.A terminat colegiul şi are accent englez.Mama ei a fost o schioare olimpică din Suedia.Nathan o privi cu o sprânceană arcuită,de parcă ea pierduse câteva puncte.
-Drăguţ.
-Şi verişoara mea Erica îşi are propria firmă de construcţii în Washington.S-a născut în Boston.
-Hi-hi.El îşi întoarse atenţia spre glezna ei,strângând gheaţa mai cu atenţie şi înconjurând-o cu mâinile.Kat se încruntă la tăcerea lui.
-Deci de ce te-au trimis *Tri-State* aici dacă nu ne placi pe noi,Gallatinii?
-Fiindcă sunt cel mai bun om al lor.Cine spune că nu-mi plac Gallatinii? Numai că am mândria mea de familie şi doream să-i întâlnesc pe moştenitorii lui Holt Gallatin.
-Ia stai puţin.Stră-străbunicul Ericăi a fost Ross Gallatin.Al lui Tess,Silas Gallatin.Bătrânii Justis şi Katherine au avut trei băieţi.Eu sunt singura rudă directă cu Holt.El oftă dramatic.
-Te bucuri de simpatia mea.Kat îşi smuci piciorul.Pachetul de gheaţă căzu şi se vărsă înainte să-l poată prinde.Ea îl privi consternată.Era făcut dintr-o pereche

de chiloţi.Lenjeria lui.
-Nu prea las multe femei să-mi calce lenjeria în picioare.Nu pierde o ocazie unică.
-Uite,drăgălaşule,eu şi cu tine nu prea ne înţelegem.Mă duc înapoi în tabăra mea.
-Nu,nu poţi merge.El o înhăţă iute de degetul mare de la picior.Întinde degetul dacă poţi.
-Dă-mi drumul la deget!
-Ţi-a mai spus cineva că eşti capricioasă?
-Nu ştiu cum vrei să te răzbuni pe noi,Gallatinii,dar pe mine nu mă poţi duce.
El o privi pe sub pleoapele lăsate.
-Răzbunare? Ce te face să crezi că nu-mi fac doar slujba pentru *Tri-State*?
-O,sigur,îmi urăşti familia,aşa că s-a întâmplat să faci cercetări pe terenul nostru.
Ea îşi flutură degetul spre el.Te duci la şeful tău şi-i spui că aici nu este aur.Ei,eu şi verişoarele mele credem că este,în regulă? Din belşug.Avem medalioane care probabil sunt făcute din aurul de aici.L-am arătat pe al meu cuiva care face bijuterii şi a spus că este de cea mai bună calitate pe care a văzut-o vreodată.
Nathan îşi mângâie mustaţa şi-i zâmbi răbdător.Credeam că te interesează să faci mine pe teren.
-Ei,poate că nu.Dar să nu minţi în legătură cu ce ai găsit!Zâmbetul lui împietri.
-N-aş face una ca asta.Deja bănuim că ar fi aur în cantităţi mari aici.Dacă găsesc ceva bun o să întocmesc un raport cinstit.
-Foarte bine.Replica asta nu avea sens,ceea ce era un semn că Nathan Chatham o zăpăcise.Nu voia să-şi vadă pământul brăzdat de o companie minieră,dar îl acuza că intenţiona să ruineze o afacere în minerit.
-Dă-mi drumul la deget,îi ordonă ea.
-Nu.Îşi îndoi degetele sub talpa ei.Te gâdilă? Când el începu să zâmbească mai tare,ea ştiu că îi citise răspunsul pe faţă.
-Nu ştiu dacă eşti un diavol sau un sfânt,indianule alb,cu urechea străpunsă.Dar nu te juca în nici un fel cu mine.
-Stai liniştită,Pisică cu ochi sălbatici,şi lasă gheaţa asta să-ţi vindece glezna.
Poate că nu-ţi place compania mea,dar nu vreau să ţi se umfle glezna mai rău.
Ne-am înţeles? Ea zâmbi.
-Ne-am înţeles.
-Bine.Acum voi pregăti micul dejun şi tu fii cuminte.Zâmbind cald,îi eliberă degetul şi începu să agite tăciunii din focul de tabără.Brusc el se întinse şi presă cenuşă rece pe gleznele ei julite.Ea ţipă.

-Ce faci?
-Medicină indiană,spuse Nathan solemn.Adună mai multă cenuşă şi i-o întinse.
-Vrei să-ţi pui pe coapse fără ajutorul meu? Kat oftă învinsă şi întinse mâna după cenuşă.
-Coapsele mele nu au nevoie de ajutorul tău.
-Gândeşte-te la mine ca la un doctor.
-Un vraci.El îi turnă cenuşă în palmele împreunate.
-Facem o treabă bună în a duce mai departe vrajba Chatham-Gallatin.Ar trebui să fii mândră de asta.
-Cred şi eu.Hotărârea lui Kat se limpezi,şi se simţi brusc protectoarea istoriei familiei ei,indiferent de câte nelegiuite Vulpi Albastre ar fi avut.Nici un Chatham nu va avea victoria finală.

Se trezi simţind o mână mângâindu-i părul.Îşi aminti încet că mâna era a lui Nathan,dar nu deschise ochii şi nici nu-l repezi.În schimb se ghemui într-o parte şi se prefăcu că mai doarme un pic.Kat refuză să creadă că dormise pe salteaua de mătase pe care el o pusese lângă foc pentru ea sau că zâmbise când el o acoperise cu pătura ca s-o apere de răcoarea dimineţii.Era lovită,julită şi extenuată emoţional; era minunat de sătulă de la micul dejun.Merita să mai stea neajutorată puţin.Dar dacă astfel intenţiona el să se învrăjbească,ea deja pierduse.El continuă să-i mângâie părul,trecându-şi mâna peste fruntea ei şi lin în jos.Kat simţi că îi ridică părul şi i-l netezeşte.Apoi se întoarse la mângâiat.
Ea se bucură că el nu ştia că mângâie o femeie care se relaxa ca o pisică atunci când cineva se juca în părul ei.Kat presupuse că ea avea scalpul mult mai sensibil decât al altora,mult mai receptiv la atingere,în orice caz,în cele câteva daţi când fusese la coafor adormise tun la spălat,tus şi coafat,spre amuzamentul coafezei.
-Scoală-te,Femeie Kat,zise el calm.Kat oftă şi căscă.
-Nu pot.M-am îndopat cu păstrăv prăjit,biscuiţi şi suc de carne.
-Cred c-ar trebui să-ţi bagi piciorul în râu.Apa rece îi va face bine.
-Mă pot gândi la altceva mai bun,decât să-mi bag piciorul în apă.Pleacă.
-Kat,e spre binele tău.Brusc îi dispăru pătura.Brusc,două mâini bronzate o apucară de subsuori,ajutând-o să se ridice.Părul îi căzu pe faţă şi-i intră în gură.
Ea îl scuipă şi pufni.Chicotitul slab al lui Nathan Chatham fu o problemă în plus pentru ea.Dacă ar fi combinat acel sunet cu mângâiatul părului,ea s-ar fi înmuiat ca untul.
-Uite.Lasă-mă pe mine.El îi dădu părul la o parte şi-i prinse faţa în palme.

Simţindu-i atingerea şi degetele,deschise ochii mari,languroşi.El o privi în tăcere,scrutând-o intens.
-De unde ai luat ochii ăştia verzi?
-Cred că de la stră-străbunicul.A fost singurul bărbat alb din neamul meu.Am auzit că tata avea ochi verzi.
-Nu-ţi cunoşti tatăl?
-Nu.El şi mama au murit într-un accident de tren în timpul unui turneu cu circul.Eu aveam doar patru ani.Am fost adoptată de Zburătorii Campanelli.
-De cine?
-De Zburătorii Campanelli.Trapezişti italieni.El gemu.
-Nu-i de mirare că nu ştii nimic despre originea ta Cherokee.Eşti italiancă.
Ea zâmbi.
-Si.Capisce? Nathan o privi trist.
-Scuză-mă că am râs de ignoranţa ta culturală.
-Mulţumesc,spuse ea încet.
-Wado,răspunse el.
-Hmmm? Wad...ce?
-Înseamnă „mulţumesc" în Cherokee.Spune.
-*Wado*.
-Acum spune asta.El spuse o propoziţie scurtă,muzicală.Ea repetă cu grijă.
-Ce am spus? El zâmbi.
-Ceva de genul: *„Eşti cel mai bine bărbat pe care l-am văzut vreodată"*.
Buzele lui Kat se desfăcură într-un oftat uşor,şi privirea lui le cercetă.Ea nu putea să raţioneze clar,iar el profita.
-În ce direcţie spre râu?
El o ajută să se ridice în picioare,apoi o cuprinse din nou în braţe.Kat era foarte conştientă că braţul lui se odihnea pe sub coapsele ei goale.Tricoul i se ridicase până la abdomen şi şoldurile i se vedeau într-un costum de baie foarte decupat în părţi.Cu riscul de a-şi arăta spaima,trase de poalele tricoului cât putu.El îşi muşcă buzele.
-Un atac de modestie,Prinţesă Talana?
-Te uitai la coapsele mele precum colonelul Sanders la un pui fript.
-Ai reprezenta o cină pe cinste.Eşti acoperită de aşa de multă funingine,încât arăţi ca un peşte roşu înnegrit.El se opri.Ca o piele roşie înnegrită,vreau să spun.
Ea râse şi-şi muşcă buzele,dezgustată de controlul lui asupra umorului ei.
-Tu duci *squaw* la apă,îi ordonă ea.Nathan se îndreptă către râu.
-Nu mai folosi cuvinte de genul ăsta.*Squaw* este insultător.

În zilele apuse femeile Cherokee erau o forţă în trib.Ele deţineau controlul asupra copiilor şi gospodăriilor.Aveau un cuvânt de spus în consiliu.O Femeie Iubită putea elibera prizonierii luaţi într-o luptă.Tot ce trebuia să facă era să păşească înainte şi să-i atingă cu o pană de lebădă.
-Ce este o Femeie Iubită?
-Cineva deosebit,cineva respectat de trib.Un consilier înţelept.
-Deci n-ar trebui să mai spun *Squaw*,nu?
-Da,dacă vrei să le arăţi oamenilor că îţi respecţi originea.
-Bine.Fără *squaw*.El o aşează pe malul râului ca picioarele să-i atârne în apa rece şi tumultuoasă.Kat tremura.
-Simt că glezna mi se înzdrăveneşte.
-Spune asta.Nathan zâmbi timid.O să folosim engleza ca să nu mă bănuieşti de răutăţi.Ascultă!
-În regulă.
-Nu,spune.”Ascultă!”
-”Ascultă!”
-Trebuie să vii lângă mine,Bunicule Lună.Ea repetă propoziţia spusă.
-Mă cheamă Katlanicha.Sunt din clanul albastru.
-Ascultă,am fost botezată după stră-stră-străbunica mea,Katherine.
-Cine este doctorul aici,tu sau eu? Numele ei Cherokee era Katlanicha,aşa că te cheamă Katlanicha.Kat pufni dezgustată.
-Mă cheamă Katlanicha.Sunt din clanul albastru.
-Ai venit să-mi îndepărtezi durerea,Bunicule Lună.Şi acum uşurarea este aici.
Ascultă!Ea repetă cum îi spusese el.Nathan dădu din cap aprobator.
-Spune formula asta de câte ori îţi cufunzi piciorul în râu.
-O,înţeleg.Eşti la fel ca oricare doctor.Ia formulele şi sună-mă dimineaţa.
Nathan o trase amuzat de braţ,privind-o exasperat.
-O să fie dificil să te învăţ?
-Cine spune că mă înveţi?
-Vrei să simţi că aparţii pământului Cherokee?
-Da.Atitudinea ei amuzată dispăru.Mai mult ca orice,şopti ea.
El o luă de mână şi o sărută uşor.
-Atunci ţine-te după mine,Katlanicha Gallatin.Kat zâmbi.Asta era cea mai bună invitaţie pe care o auzise.
Dând din umeri,spuse:
-Sigur.Cred că mă pot descurca cu un Chatham.

Nathan trase un fum din pipa lui şi prin fum se uită spre cortul ei,pe care insistase să-l mute în tabăra lui.Era aşezat la douăzeci de metri de wigwam-ul lui,de cealaltă parte a focului,de parcă focul era o graniţă între două tabere inamice.Ea ieşi din cort,părând surprinsă să-l vadă uitându-se drept spre ea,şi zâmbi şmechereşte.
-Ţi-e frică să nu te scaplez dacă te întorci cu spatele?
-Nu.Muzica o alină pe Luptătoarea Sălbatică.El îşi lăsă jos pipa,apoi luă o muzicuţă.Ochii ei verzi se măriră de amuzament,înainta şchiopătat lângă foc şi se aşeză uşor jos,apoi îşi cuprinse genunchiul teafăr cu mâna.
-Dă-i drumul,Chatham.Nathan pretinse că se gândeşte la repertoriu,şi privirea îi poposi asupra ei,frumoasele ei coapse atletice,sculptate parcă,se iveau de sub blugii tăiaţi,picioarele îi erau delicate şi apetisante,sânii aliniaţi într-un sutien care nu ascundea prea multe sub tricoul alb.
-Ce muzică preferi? întrebă el,foindu-se în efortul de a-şi ascunde răspunsul trupului.Ea zâmbi cu o timiditate care-l surprinse.
-Operă.Nathan aproape că scăpă muzicuţa.
-Nuu.
-Ba da.Ea dădu puternic din cap.E o nebunie,ştiu.Dar Papa Campanelli era cunoscător şi am învăţat de la el.Îşi ridică bărbia.Întreabă-mă orice despre Puccini.Dă-i drumul.
-Mă gândesc la ceva şi-ţi spun.
-Îţi place opera? Nathan râse încet.
-Femeia Sălbatică cu sutienul ei ascuţit şi coarnele de vacă este ideea mea despre operă.
-N-ai auzit niciodată Boema?
-Nu,dacă nu este în Top Forty.Îmi place muzica de radio.
-O,nu ştii ce pierzi.Ea atinse aerul gesticu-lând viguros.Dramă,emoţie,pasiune!
-Sună ca un meci de lupte.De asta-ţi place aşa de mult să lupţi?
Ea îl scrută.
-Îmi pace să-mi plătesc datoriile.
-Şi până când ai de gând să lupţi? Până când îţi vor spune Prinţesa Talana Ştirba? Ea îi zâmbi.
-Poate într-o zi o să fiu o stea ca Hulk Hogan şi o să am o grămadă de bani.
-Dacă vei deveni ca Hulk Hogan vei avea ca spectatori o grămadă de bărbaţi dezamăgiţi.
-Hmm.Îşi plecă privirea,jucându-se cu banda elastică de pe picior şi zise:
-Ai fost căsătorit vreodată,cântăreţule?

-Nu.Am călătorit prea mult.Am petrecut prea mult timp în locuri în care era periculos până să şi săruţi o femeie.
-De ce periculos?
-Ei,în funcţie de trib,trebuia fie să mă căsătoresc cu ea şi cu toate surorile ei,fie să mă omor,fie să sacrific o capră zeilor,fie să donez tatălui ei o parte din anatomia mea.Râzând,ea se legănă înainte şi înapoi,în lumina plăcută ă focului.
-Trebuie să fii fericit că eşti acasă.
-O,nu ştiu.Nici aici nu este prea sigur să săruţi o femeie.
-Ce îţi fac?
-Nu ştiu.Am uitat demult.
-Cu siguranţă.
-Serios.El se bătu peste piept şi încercă să arate neajutorat.
-Aş putea urma un curs înviorător.Ea îi surâdea.Dar surâsul dispăru încet făcând loc unui zâmbet politicos.Se uită în zare şi spuse încet:
-Cântă-mi la muzicuţă.Nathan tresări.Probabil că o speriase aşa de tare ieri,încât nu va uita uşor.
-Nu ştiu nici o operă,spuse el.Ce zici de asta?
El duse instrumentul la buze şi cântă o bucată tristă,şi dulce.Nathan îşi concentra ochii asupra focului cât cântă,dar o simţea privindu-l,şi asta-i făcu concentrarea dificilă.Când termină,se uită şi-i văzu buzele întredeschise seducător,de parcă se gândea cum puteau simţi buzele lui ceva pe acea muzicuţă.
-Ai încercat vreodată? întrebă el răguşit.Nathan şterse intrumentul şi îi oferi muzicuţa.Ea şi-o lipi de buze şi-l privi expectativ.Un şuvoi de căldură îi trecu la ideea că buzele şi limba ei mângâiau acelaşi metal.
-Doar cântă,îi spuse el.Vezi ce sunete poţi scoate.Timp de o clipă ea se jucă, râzând de sunetele pe care le scotea,apoi de notele mai plăcute.
-Totul stă în limbă.El duse muzicuţa la buze fără s-o şteargă.Ochii îi străluceau de surpriză când ea îşi trecu mâna prin păr,de parcă îşi ascundea vreo reacţie secretă,vreun gând senzual.El îşi aminti cu greu alte cântece când o testă cu muzicuţa.Doamne,înainte nu se excita când cânta la muzicuţă.Ea se aplecă, aştepând,şi chiar dacă nerăbdarea din expresia ei era plăcută pentru el, concentrarea avu un efect dezastruos.
-Am o întreagă colecţie,zise el,coborând muzicuţa şi privind-o în timp ce trupul lui se încorda de dorinţa primitivă de a-i gusta gura direct.
-Mai am un flaut de lemn şi o chitară.Ea clipi ameţită,se aşeză la loc,privind spre foc de parcă era vinovat că o încălzea prea tare.
-Cred că chitara ar fi o idee bună.

-În regulă.Mă duc s-o aduc.În timp ce el se ducea către wigwam,ea se gândi.
”*Fiindcă nu implică gurile.*”

Se aşezară unul lângă altul pe malul râului,tăcuţi şi nejenaţi de tăcere.Ăsta era un lucru uimitor,se gândi Kat,pentru doi oameni care se cunosc doar de câteva zile.El pescui,iar ea citi una dintre cărţile ei de istorie.Cel puţin încercă să citească.Mintea îi era îndreptată spre el,din moment ce se afla doar la câţiva metri depărtare şi purta numai pantalonii scurţi.
-Spune aici,murmură ea încet,că teritoriul indian era un loc destul de sălbatic.
El aruncă din nou undiţa cu boabe de porumb în râu şi spuse ceva în Cherokee.
Când ea se uită perplex la el,el clipi din ochi şi îi explică.
-Trebuie să te scuzi faţă de peşti că îi prinzi.Astfel nu se vor înfuria şi nu vor pleca.
-Extraordinar!
-Da,a fost sălbatic,în special la graniţa dintre Naţiune şi Arkansas,reluă el.Multe bande de tâlhari,nu prea multă lege.Dar aici erau locuri cu adevărat plăcute şi la fel în Naţiune-ferme mari,oraşe,şcoli.
-Naţiunea?
-Sigur.Tu-i spui teritoriu indian,da a fost făcut din naţiuni separate-Cherokee,
Creek,Choctaw,Chickasaw.Cherokee îşi aveau propriul lor guvern,tribunalele lor.
-Atunci stră-străbunicul meu ar fi trebuit prins şi judecat de către oamenii lui,dacă era aşa de rău.
-Ei,spuse Nathan sceptic,nu era chiar aşa de simplu.În primul rând era un Keetowah şi Cherokee aveau mare respect pentru aceştia.
-Ce este un Keetowah? întrebă ea fascinată.
-Un tradiţionalist.Dintr-o societate secretă.Cherokee care doreau să păstreze tradiţia.Refuzau să vorbească engleza sau să se boteze cu nume englezeşti.Voiau ca toţi albii să fie daţi afară din naţiune.
-Dar asta nu-l făcea pe Holt un duşman în familie din moment ce tatăl său era alb?
-Nu,deoarece tatăl său nu era împotriva tradiţiei indiene.Bătrânul Justis nu era aşa.
-De unde ştii?
-Ei bine...El se opri,gândindu-se în timp ce mâinile lui iscusite aruncară undiţa încet.Cred că un bărbat căsătorit cu o Cherokee,care şi-a crescut copiii în tradiţia Cherokee şi a condus trupe Cherokee în război trebuie să fi fost Cherokee în

inima lui.
-Ştii multe lucruri despre el.
-Nu chiar.Doar că am citit în cartea scrisă de stră-unchiul meu.Justis şi Katherine aveau o fermă mare înainte de război.Deşi nu aveau sclavi,ca fermele mai mari Cherokee.
-Dar Justis a fost ofiţer confederat în timpul războiului?
-Hmm.Maior.S-a rănit la braţ când stră-stră-străbunicul meu nu l-a prins.A fugit,dar mi s-a spus că a rămas mereu cu o durere în braţ.Armele din acea vreme erau puternice.Kat închise cartea.
-Ei,nu-i de mirare că Holt a avut ceva împotriva familiei tale!
-Ia stai aşa,Femeie Kat,stră-străbunicul meu a pierdut doi fii în lupta pentru Uniune-ucişi de trupele confederate formate din Cherokee.Rudele mele au fost scalpate,aşa că nu face pe deşteaptă cu mine,da?
-Îmi urăşti familia şi eu încerc să o apăr.El scutură din cap,părul brun căzându-i în ochi.
-Nu urăsc oameni pe care nu i-am cunoscut vreodată.
-Mă cunoşti pe mine?
-Cu siguranţă că nu te urăsc.Modul convingător în care o spuse,de parcă ura nu era în vocabularul lui în ceea ce o privea,o făcu să-l privească gânditoare.
-Nici eu nu te urăsc.O tăcere electrică se aşternu între ei în timp ce el îi întâlni privirea şi i-o susţinu.
-Katie,spuse el pe un ton cald şi răguşit,nu cred că noi doi o să ne urâm vreodată.În mintea ei Kat ştia că doi oameni care se întâlniseră de câteva zile
n-ar trebui să folosească astfel de cuvinte,dar ochii lui cenuşii,sobri,o umpleau de afecţiune şi îşi spuse doar: „Are dreptate.”
-Vrei să...Undiţa lui se smuci puternic şi el păşi înainte.”*Să mă săruţi*”,adăugă ea în gând.
-Am prins unul mare,Femeie Kat,strigă el.Ascute cuţitele.Oftând,Kat se întinse după plasa din spatele ei.Îşi făcuse un prieten grozav din Nathan,dar cam atât.

Trăgând cu coada ochiului din cortul ei în dimineaţa următoare,văzu focul arzând şi un ceaun cu capac în mijlocul lui.Pufnind la mirosul neidentificabil,dar delicios,Kat se uită în jur,dar nu văzu nici urmă de Nathan.Îşi aruncă privirea spre wigwam-ul lui încercând să vadă înăuntrul triunghiului negru peste care era tras fermoarul,şi ajunse la concluzia că nu era acolo.Ieşi repede din sacul de dormit şi se întinse pe el ca să facă nişte exerciţii.Disciplina ei,dezvoltată de-a lungul anilor de munca lângă trapeziştii performeri devenise acum o formă de

meditaţie.Era greu să meditezi când ,Nathan era prin jur.
Se simţi îmbrăcată decent în tricoul lung,larg,şi cu pantaloni scurţi.Dacă Nathan se întorcea de unde era plecat,nu va vedea nimic din ceea ce îi revelase Prinţesa Talana.Nu era sigură că se gândea la ea,dar nu dorea să arate provocator,din moment ce provocarea părea să nu-i facă bine.
Cu un oftat lung de plăcere,Kat îşi întinse picioarele şi se aplecă din talie, simţind cum muşchii bine antrenaţi i se relaxau.Îşi rezemă faţa de sacul de dormit şi întinse.ambele mâini în faţa ei.Încă se afla în acea poziţie câteva minute mai târziu când auzi zgomot de paşi.Kat îşi propti bărbia în mână şi privi cum Nathan păşea în luminiş,cu apa curgându-i pe trup,cu părul dat pe spate
şi prosopul înfăşurat în jurul taliei.Toţi muşchii i se alertară.El ştia cum să întrerupă o bună meditaţie.El se opri în clipa în care o văzu contorsionată straniu pe sacul de dormit şi un colţ al mustăţii sale se ridică într-un zâmbet sardonic.
Avu sentimentul că s-ar putea ca el să devină şi mai senzual şi că se îndreaptă direct spre ea.Omul era plin de bună dispoziţie.
-Trebuie să mă întind,îi explică ea ferm.Astfel anchilozez.
-Să văd cum te pot ajuta.Înainte ca ea să poată protesta,el fu lângă ea,
îngenunchea pe sacul de dormit şi-i îndepărtă părul de pe spate ca să-i poată masa umerii.Kat era foarte conştientă de cum trebuia ea să arate din unghiul lui,picioare întinse,mijlocul puţin îndoit,acoperit doar de pantaloni şi de poala tricoului ei.
-Nu mi-am închipuit aşa ceva.
-Relaxează-te,nu mă şochez.Am văzut mult mai mult când Femeia Sălbatică te ţinea deasupra capului.
-Vai,mulţumesc.Sper că a făcut banii.El o bătu uşor pe umăr.
-Nu trebuie să-ţi faci griji din cauza mea,fetiţo.N-o să te mai sperii.
-Mulţumesc,zise Kat morocănoasă.De fapt îi spunea că nu era interesat de ea.
El îşi mulă mâinile pe spatele ei,frământând cu vârfurile degetelor,făcând cerculeţe pe spinarea ei cu degetul mare.
-Ştii,spuse el calm,de multe ori societatea noastră i-a numit pe ceilalţi oameni primitivi fiindcă nu purtau haine.Dâr se pare că eşti mai primitiv dacă umbli îmbrăcat într-o zi de vară ca asta.
-Ce purtau Cherokee,înainte să se ia după albi?
El chicoti,degetele încă lucrându-i magic peste bumbacul tricoului.
-Nu au devenit niciodată albi.Au împrumutat portul albilor,dar ei erau cu totul altfel.
-În ce fel?

-Ei,de exemplu,stră-străbunicul tău.Dacă oamenii lui l-ar fi arestat,nu l-ar fi băgat la închisoare până în ziua procesului.El şi-ar fi văzut de treabă şi ar fi venit la tribunal în ziua cuvenită.Vremurile trecute se bazau pe onoarea personală.El îi freca mijlocul,trăgând în jos cu palmele,periindu-i curbele şoldurilor cu vârfurile degetelor înainte să se retragă din nou pe şiră.Kat tremură în timp ce trupul i se încorda,dorindu-l înăuntru.

-Ţi-e bine? întrebă el.

-Hmmm.Mda.Nici o problemă.Aaa,onoarea personală.Mai zi.

„*O,da.Mai mult,Nathan,mai mult*."

-Oamenilor Cherokee nu le plăcea să le dea ordine celor din jurul lor.Fiecare trebuia să ştie regulile de bază ale tribului,dar să facă după cum credeau.Nu era un mod rău de a trăi,să împărţi ce ai,să faci ce vrei,atâta timp cât nu încalci tabuurile importante,îi respecţi pe bătrâni şi eşti politicos cu familia.

-Ce tabuuri? întrebă Kat languros.Era invadată de căldură în tot trupul şi fermecată de vocea şi de mâinile lui,încât de-abia putea să gândească.

-Să nu te căsătoreşti în afara clanului tău,să ucizi,să ignori ritualurile de înmormântare după ce murea vreo rudă.Şi,de exemplu,un bărbat ar fi putut da de mare bucluc dacă abuzând de o femeie sau de un copil.

-Ce i s-ar fi putut întâmpla?

-Femeile din clanul victimei l-ar fi bătut măr.Kat râse uşor.O,Doamne! Nathan îi masa acum ceafa.

-Femeile Cherokee trebuie să fi avut mare putere.

-Cu siguranţă.Nu erau cetăţeni fără importanţă.Vocea lui scăzu.Dar atunci femeile care umblau pe jumătate dezbrăcate obţineau imediat ceea ce credeau.

Asta era şansa ei.Kat îşi ridică privirea.

-Atunci mi-ar plăcea...

-La naiba,broaştele mele dau în foc!

El se ridică şi alergă spre foc.Uimită,Kat se ridică în şezut şi se uită lung în timp ce el scoase capacul oalei şi amestecă bine cu cuţitul său.

-Broaşte?

-Da,broaşte-bou.Le-am prins azi-dimineaţă.Vezi,întâi le fierbi şi apoi le prăjeşti.

Sunt cele mai bune picioare de broască pe care le-ai gustat vreodată.Kat gemu uşor şi se întoarse în cortul ei.Nu ajungea nicăieri cu Nathan între broaşte şi peşte.Fuseseră singuri şi nu văzuseră nici un alt suflet timp de peste o săptămâna.Văzuseră căprioare,iepuri,veveriţe şi bufniţe,discutaseră despre ele detaliat în legendele şi în denumirile Cherokee.Erau fericiţi fără altă companie.

Cel puţin ea era fericită,se corectă Kat.Şi bănuia că şi Nathan era,nu se îndepărta

niciodată de ea,şi-l îngrijora glezna ei.Îi pusese numeroase întrebări politicoase despre hobby-urile şi ideile ei.Dar nu flirtase foarte mult,iar asta o făcea nefericită pe zi ce trecea.Voia să se bage în apă cu acest bărbat? Da,în apa adâncă din râu,goi,şi dorea ca el să-şi plimbe degetele prin părul ei şi mai târziu să-i arate cum era tatuat pe fesă.Stătu într-o după-amiază privindu-l cum desena alfabetul Cherokee în nisip pentru ea,soarele strălucindu-i în păr,îmbrăcat în pantalonii ăia scurţi blestemaţi.Vocea îi era caldă şi profundă.
Era bun şi răbdător,cel mai bun profesor din lume.Când îi punea întrebări sau făcea vreun comentariu el stătea foarte liniştit şi asculta,asculta cu adevărat,fără să râdă de faptul că nu era educată.O,Doamne.Asta era grozav.Se îndrăgostea de el.

CAPITOLUL 4

El însuşi avea un vecin,un student,un pacient,şi o problemă foarte mare,din moment ce nu se gândea la Kat ca la un inamic.De fapt,la o săptămâna după ce o cunoscuse voise să ridice flamura albă,să semneze un tratat de pace şi să-i dea dreptul teritorial pe care îl dorea inima ei.Ea putea vorbi ca o chelneriţă de cârciumă şi acţiona de parcă nu-i păsa că nu era rafinată,dar sub toate astea exista o doamnă.Cunoştinţele ei de istorie naţională şi universală ar fi dat pe oricine de ruşine,chiar dacă jura că deţinea toate informaţiile de la Oprah,sau Phil sau Geraldo.Mintea ei era rapidă şi curioasă ca a unui copil,urmare,crezu el,a faptului că crescuse într-un circ.Călătorise întotdeauna,întotdeauna întâlnise oameni noi şi trăise în locuri necunoscute.Contrar multor adulţi,nu-şi pierduse complet fascinaţia de copil asupra lumii.Era sinceră în intenţia că dorea să înveţe dialectul Cherokee,şi petrecură o grămadă de timp stând lângă foc,iar el vorbea şi ea îl asculta cu capul aplecat într-o parte,cu bărbia proptită în mână.Ea asculta în acelaşi mod şi când el cânta la muzicuţă sau la flaut sau la mica ghitară pe care o luase din America de Sud.Îşi împărtăşiseră poveşti despre călătoriile lui ca geolog şi despre ale ei cu circul în turnee de lupte.
Pe de altă parte,petrecură multe ore în tăcere,de obicei lângă râu.
El pescuia,iar ea citea din cartea de istorie.Cu regularitate,ea îşi băga piciorul în apă şi repeta solemn formula pe care i-o dăduse el.Acum ştia s-o spună în Cherokee.După ce el avu timp să se gândească asupra scenei din mărăciniş,
continuă să menţină un flirt uşor.În ciuda asigurărilor ei nonşalante că nu-i mai este frică de el,ea părea jenată ori de câte ori el se apropia de ea.Doamne,n-o putea învinovăţi.Micuţa păpuşă trecuse prin iad,violată la douăzeci de ani,
păcălită de bărbaţi,după aceasta,iar apoi se căsătorise cu primul bărbat care o

făcuse să se simtă iubită şi protejată.Nathan aflase destule ca să ştie că fusese căsătorită trei ani cu un salesman de maşini din Miami.Cum îl descrisese ea? *„El dorise să se însoare cu o menajeră până când îşi va permite să angajeze una”.*
În timpul căsniciei ei,Campanelli Zburătorii plecaseră înapoi în Italia şi se alăturaseră unui circ acolo,aşa că divorţul o lăsase fără slujbă.Fără să se priceapă la altceva în afară de circ,ea decise că lupta profesionistă e cea mai bună meserie.Nathan îşi goli pipa în foc şi se ridică obosit.Nu era înţelept s-o cunoască pe Kat aşa de bine.Fusese fericit gândindu-se la ea ca la un clovn sexy, cu gust rău şi fără minte.Acum se afla într-o dilemă în privinţa pământului Gallatin,o dilemă construită pe promisiunile făcute bunicului său.Nimic nu se va întâmpla pământului Gallatin atât timp cât Dove va trăi,îi spusese bunicul Micah,dar după moartea ei datoriile de familie trebuiau plătite.Bunicul fusese un ticălos bătrân în unele privinţe-o parte din vrajbă era din vina lui -,dar în acest caz avea câştig de cauză.Nathan ridică o găleată şi stinse focul.Stătea în întunericul luminat doar de lună,uitându-se la cortul lui Kat.Activitatea asta părea să-i fie un hobby în noapte.El insistase ca ea să păstreze salteaua pneumatică din cauza piciorului lovit şi tot tacâmul.
La dracu',voia doar să ştie că ea dormea unde dormise el.Dormea dezbrăcată? El avu o viziune tulburătoare a lui mângâind salteaua pneumatică după ce i-o va înapoia ea.Prostia asta trebuia să înceteze.
Ar trebui să descurajeze interesul ei pentru istoria Cherokee şi a pământului lor.Ar trebui să-i spună lucruri urâte nu numai despre Holt Gallatin,ci şi despre fiica lui,Dove.Bunicul lui Kat,Joshua,fusese fratele lui Dove,aşa că Dove ce era? Stră-strămătuşa lui Kat?
Dar Joshua Gallatin nu avea nimic de-a face cu vrajba dintre Chatham şi Gallatin.El se alăturase Circului Fraţilor Sheffield de mic copil şi plecase de acasă pentru totdeauna.Îl crescuse pe tatăl lui Kat în afaceri şi după ce tatăl ei se căsătorise cu o straşnică femeie Cherokee din rezervaţia Carolina de Nord,el o luase cu el la circ.Kat s-a născut într-un vestiar al circului,o unică Cherokee şi o unică Gallatin.Kat era nevinovată.Kat nu ar trebui să sufere din cauza unor vechi certuri şi promisiuni.Nathan îşi trecu mâinile prin păr.În regulă,o va scoate el cumva la capăt cu ea,o mulţime de bani,mai mulţi bani decât a avut ea vreodată şi un lux pe care nu l-a visat.După ce va afla adevărul despre el şi despre ce a intenţionat,el îi va arăta cât de generos se poate scuza şi cât de tare îi putea schimba părerea despre bărbaţi.
Ea nu mai putea continua aşa,şi totuşi nu dorea să plece.Kat trase cu ochiul din cort,privindu-l pe Nathan cum încălzea un ibric la foc.Purta pantalonii scurţi de

piele întoarsă,cizme de piele şi un tricou pe care-l obţinuse la Olimpiada dinCoreea.Înainte să înceapă să lucreze pentru *Tri-State,*colindase după aur în toată lumea.Acum,că ştia de unde i se trăgea tatuajul şi urechea străpunsă,era mai fascinată ca oricând.Kat simţi o undă de durere familiară.
El era prietenos,săritor şi foarte,foarte bun.O schimbase total.Dar asta ar fi făcut şi un cercetaş.Kat oftă.Ea nu dorea un cercetaş,îl dorea pe bărbatul răutăcios de la prima lor întâlnire.Voia ca el s-o facă să uite bunul simţ şi să-şi îngăduie senzaţii ameţitoare care o încercau de atâta timp.
Se aplecă şi îşi vârî picioarele în adidaşii ei Reebok roz,lăsând şireturile unuia dezlegate.Acum putea merge binişor.La naiba,nu mai avea scuze ca s-o ducă el.
Părăsind cortul,arboră un zâmbet strălucitor.
-Bună dimineaţa,muzicantule.El deja o privea intens de la locul său de lângă foc.Kat se cutremură.Dacă nu era interesat de ea,de ce o studia ca pe o creatură ciudată în fiecare dimineaţă când ieşea afară?
-Ai dormit bine,Kitty Kat?
Ea zâmbi la porecla de alint.Îi era aşa de familiară,încât îi plăcea tare mult.
-Da,dar am gâtul înţepenit.Ea îşi roti capul,făcându-şi părul să alunece pe spate ca un văl negru şi mătăsos.
-Vrei să-mi prinzi părul? Mie mi-e greu s-o fac până nu mă lasă durerea.
El ezită şi speranţa lui Kat se risipi.Dar el îşi drese glasul,se jucă puţin cu ibricul de cafea şi spuse uşor:
-Nici o problemă.Bea o ceaşcă de cafea.Folosind un prosop,el ridică ibricul de metal aburit şi turnă cafeaua neagră într-o ceaşcă de metal care,slavă Domnului, avea mâner izolat.Kat se aşeză lângă el,îşi puse o bandă de păr şi luă ceaşca de cafea cu grijă.
-Ştii,Nathan,chestia asta o să-mi ia durerea cu mâna.
-E bună pentru spălat.El luă o înghiţitură din propria lui ceaşcă şi scoase un sunet profund de satisfacţie.Dă-mi părul încoace.
-Părul.Ea zâmbi dulce,se întoarse cu spatele la el şi aşteptă. După o clipă mâinile lui căzură pe umerii ei şi îi traseră coada groasă înapoi.Pleoapele lui Kat deveniră grele,de o langoare care nu avea nimic de-a face cu somnul.
Dumnezeule mare,de-abia o atinsese şi deja simţea un val de plăcere în stomac.
-Să nu ţi-l tai vreodată,spuse el morocănos.
-Nu l-am mai tăiat încă de la zece ani.Arătam de-a dreptul dramatic la circ,o fetiţă cu un păr mai mare decât ea.Aşa că Mana Campanelli a spus să-l las lung.Desigur,atrage atenţia când lupt.Tuturor le place.
-Bărbaţilor din public,nu?

-Ei,da,arată sexy.Nu ar fi cinstit să spun că n-am ştiut asta.
-Ce crezi despre cum ţipă?
-Nu-i prea aud.Ea ezită timp de o clipă.Cred că sunt o mulţime de lucruri urâte pe care nu vreau să le aud.Mâinile lui alunecară pe părul ei,despărţindu-l, ridicându-l,strecurându-şi degetele prin el,apoi îi dădu drumul.Tehnica lui Nathan îi spuse o mulţime de lucruri despre felul lui de a fi-era un bărbat căruia îi plăcea să atingă.Îi aranja părul şi bănuia că o trata şi în rest cu aceeaşi atenţie migăloasă.Kat oftă de plăcere.Luase una din cele mai bune decizii din viaţa ei când îl rugase să-i prindă părul.
-Nu meriţi ca bărbaţii să te trateze ca pe o bucată de carne,spuse el mohorât.
-Ei,din moment ce sunt în tribune şi eu în ring,îl iau ca pe un spectacol inofensiv.Ei nu ţipă la mine,ţipă la Prinţesa Talana.
-Chiar te poţi detaşa în acest fel?
-De cele mai multe ori,replică ea candid.Dar în unele nopţi mă simt jenată.
-Ce ai face dacă ai putea să faci şi altceva în afară de lupte?
-Aş preda la şcoală,spuse ea imediat.Pentru mine ăsta este cel mai bun lucru din lume.E un fel de spectacol,dar este respectabil.Şi trebuie să mergi la colegiu ca s-o poţi face.Când el încetă să râdă,spuse:
-Kat,aş vrea într-o zi să fiu şi eu în clasa ta.Ea surâse.
-Căţeluşul profesoarei.El îşi trecu degetele prin părul ei.Din creştet până pe spate,netezindu-i şira spinării cu vârfurile degetelor.Kat simţi nevoia să-l audă şoptindu-i numele.
-Ai fi un coafor grozav,spuse ea.Eşti foarte familiar cu clientela,văd.
Mâinile lui stagnară.
-Vrei să mă opresc?
-Nici gând.
-Eşti o femeie cinstită,murmură el.Îmi place asta.Kat îşi muşcă buzele timidă.Nu fusese cinstită cu amorţeala gâtului.
-Da,să zicem.
-Şi ce faci când oamenii nu sunt cinstiţi ca tine?
-Mă debarasez de ei.
-Hmmm.El continuă să-şi treacă degetele peste părul ei,trăgându-l un pic, atingându-i spatele puţin,încântând-o într-un fel la care ea nu se aştepta.
-Nu le dai oamenilor credit? întrebă el încet,mângâindu-i ceafa.O a doua şansă? Chiar dacă se scuză? Kat stătea cu ochii închişi.Trupul ei palpita de o alertă delicioasă,ceea ce o făcu să se simtă greoaie.Trebuia să se gândească bine înainte de a deschide gura.

-Bine,în regulă,nu sunt nesimţitoare dacă cineva se scuză.Hmmm.
-Nu e nimic rău în tine,încuviinţă el.Cum este junghiul?
-Hmmm.Este bine.În orice secundă s-ar arcui peste el.El ridică peria şi i-o aşează la baza frunţii.Încet o trase pe spate,lăsând ca acele să-i mângâie scalpul.Kat îşi dădu capul uşor pe spate.
-Ce-i asta? întrebă el.Te-am rănit? Ai scos un sunet.
Ea se forţă să se controleze.
-Nu.El îi despărţi părul şi începu să-l pieptene spre centrul spatelui,cu degete leneşe şi îndemânatice.Evident,concentrat să facă treaba bună,el se opri des ca să-i atingă ceafa,să-i strângă lobuii urechilor,laturile maxilarelor.
Kat îşi uni palmele şi le simţi fierbinţi.Trebuia să-şi transfere căldura lui Nathan, trebuia să-i spună că-l adora şi îi va plăcea să-i arate cât de mult.Cu siguranţă că el o găsise plină de dorinţă,cel puţin la început,înainte să-l înspăimânte cu incidentul mărăcinilor.Începu să-şi răsucească uşor capul.
-Nath...
-Gata,zise el brusc.Bătând-o uşor pe umăr,el se ridică şi se duse către proviziile de mâncare agăţate într-un copac apropiat.Hai să luăm un dejun simplu.Acum,că glezna ţi-e mai bine,ar trebui să începem să explorăm pământul.
Kat oftă ca o păpuşă supărată şi îşi înfipse ambele mâini pe pământ de o parte şi de alta a ei.Îl privi inexpresiv.Trebuia ca el s-o simtă tremurând,trebuia să ştie că era disperată după atingerea lui.El fie că îşi petrecea timpul înnebunind-o,fie că era politicos,ignorând-o.Doamne,spera să fie prima variantă.Kat îşi bău cafeaua cu înghiţituri mari.Vibraţii.Cofeină.Realitate.Încercă să-şi încordeze muşchii.
Aplecat deasupra plasei cu provizii,cu spatele la ea,Nathan scotoci prin sortimente variate,cu mâini tremurătoare.În aproape cinci minute va trebui să fie din nou în stare să se ducă spre focul de tabără fără a lăsa să se vadă un alt soi de cort în faţa pantalonilor săi scurţi.Părul ei era cheia.Când va fi pregătită să fie sedusă,va începe cu părul ei.

El se încruntă la încercarea ei delicată de a merge,aruncă sacul,şi se întoarse spre ea,arătându-i umărul.
-Suie-te aici.
-Vârful colinei este aproape.
-Să nu refuzi o plimbare pe ponei.Haide.Kat rânji.Ce era ea,o idioată?
-Niciodată.Îl cuprinse de umeri când el o ridică în spate şi o prinse de coapse.
”O,da,se gândi ea,plimbarea pe ponei fusese o idee grozavă.”
Ea i se sui uşor în spate,îşi încolăci braţele în jurul gâtului lui şi se aplecă destul

cât să-şi lase sânii să-i atingă umerii.El gemu când se aplecă să ridice sacul de voiaj.Doamne.Observase că ea avea fund.
-Te îngreunezi,spuse el cu un glas ciudat.Uite,ţine sacul.
Kat se gândi să-i muşte urechea,dar se răzgândi.Nu avea unde să pună sacul decât în faţa ei.Oftă cu resemnare şi-l aşeză acolo.
-Hai,catârule.În ciuda vaitelor lui joviale o urcă uşor în ultima parte a suişului.
Când ajunseră pe platoul acoperit de stejari imenşi şi arţari,el se răsuci.Kat se uita peste umărul lui la valea magnifică.Putea zări râul uitându-se în zare.
-Este aşa de frumos,că-mi vine să plâng.
-Stră-străbunica ta şi familia ei trebuie să fi urât să plece de aici.
-Cam când au fost alungaţi toţi Cherokee? Am uitat.
-Prin 1838.Soldaţii şi paza statului i-au încolţit ca pe animale,şi sute de oameni au venit să le ia casele şi să fure tot ce era prin jur.
-Katherine,adică Katlanicha,l-a întâlnit pe Justis şi s-au căsătorit,aşa că ştiu că au supravieţuit Drumului Lacrimilor,spuse ea încet.Dar îmi imaginez că familia ei nu.Nu mai ştim nimic despre ei.Nathan se răsuci,privind spre pădure.
-Probabil că pădurea asta n-a fost atinsă de când a plecat familia.Unii copaci au aproape două sute de ani vechime.
-Dove spunea în testamentul ei despre nişte Gallatini care se vor întoarce să stea aici,în patru generaţii.
-Ei pentru un timp nu au fost bineveniţi.Ştii,singurul lucru care a salvat acest pământ să nu fie cerut de un alb a fost faptul că era pe numele lui Justis Gallatin.
Legea spune că Cherokee nu pot deţine proprietăţi în statul Georgia.
Ea expiră sonor.
-Lumea este un loc nebunesc,Nathan.
-În unele privinţe este mai bine ca altă dată.Stai puţin.Mă duc la camionul meu.
-Încă nu mi-am dat seama cum de nu l-am văzut.
-O să vezi.El o coborî din spate la capătul unui drum îngust,dar destul de larg pentru a conduce o maşină.Trecu de *Mustang-ul* ei şi coborî într-o râpă de cealaltă parte a drumului.Aici se afla un 4x4 negru-strălucitor,cu roţi masive şi un portbagaj imens deasupra.
-Ooo!O cromatică bogată.Şi un rastel de arme,observă Kat cu veselie.
Ei,bărbaţior care conduc asemenea maşini le plac luptele.
-Hei,fetele de petrecere care conduc *Mustang-uri* prost vopsite,cu roţi rustice,
fete de petrecere cu nume de genul Beulah Anne sau Fanny Mae,merg în oraş cu părul fixat cu spray şi...au.Ia-ţi dinţii de pe urechea mea!Ea îşi uşura strânsoarea de pe ţinta aurie şi ţipă victorioasă.

Nathan o aşează lângă camion şi o privi,gura fremătându-i pe sub mustaţă.
-Drac împielițat.
-Mulţumesc.Ea îi trimise o sărutare în zbor.Interiorul camionului era roşu pluşat şi avea mai multe frecuşteţe decât o bucătărie.El o puse pe locul şoferului ca să poată studia telefonul celular,sistemul stereo şi radioul CB.
-Unde sunt luminile de control?
-Îmi ador camionul,spuse el solemn şi se duse în spate să caute ceva.
Se întoarse cu un hârleţ şi cu o ciudăţenie lungă care arăta ca o placă Geiger cu un stativ de microfon,la al cărui capăt opus se afla o farfurie.
-Detector de metale,îi spuse el.
-Foloseşti asta să găseşti aur? Credeam că obiectele astea găsesc metale numai la suprafaţă.
-Aşa este.El apăsă pe un buton şi îndreptă placa spre camion.Pe capacul unei cutii de control,un ac se învârtea nebuneşte.
-L-ai găsit,Nathan.Aşa camion da.El o privi amuzat.
-Nu caut aur cu asta,caut evidenţa oamenilor.Găsesc unde sunt oameni şi poate că tu vei găsi aşezările vechilor mine.Ai înţeles,Kitty Kat?
-Am înţeles.
-În afară de asta,este amuzant să găseşti lucruri preţioase în noroi.
Ea încuviinţă din cap.
-Odată mi-am pierdut un dinte,când eram mică.Am mers printr-o grămadă de bălegar uscat de elefant ca să-l găsesc.Dar a meritat.El îşi petrecu o mână pe după talia ei,o trase din camion,apoi o ţinu strâns lângă el şi chicoti amuzat.
-M-aş duce după o femeie care s-a jucat în rahat de pachiderme.
Kat râse aşa de tare,încât nu avu ocazia să protesteze când el se dădu deoparte mai curând decât ar fi dorit ea.Zâmbind slab,luă hârleţul şi-l urmă în vale.
Când se înapoiară în vârful culmii,el se opri şi se uită de jur-împrejur,
îngustându-şi ochii în timp ce privea.
-Copacii,spuse el pe un ton grav,fascinat.Kat privi îngrozită uriaşii copaci cu lemn de esenţă tare.
-Ăsta este un loc nemaipomenit ca să construieşti o casă.Cu valea în faţă şi o stâncă imensă în spate.Există lemn din belşug acolo pentru casă.
-Exact.Nathan arătă spre vale.Copacii de acolo de jos sunt mai tineri ca ăştia.
Cred că în vale erau fermele.Şi acolo sus...El se uită în jur,privirea sa cenuşie căutând emoţionată.
-Deschide detectorul de metal,ordonă Kat.
-Uşor,fetiţo.Există zeci de locuri pe pământul ăsta unde s-ar putea ca familia

Blue Song să fi construit.Şi probabil că era ceva simplu.
-Dar drumul din şosea dă încoace,îi arătă ea.”Fetiţo”.Era semn bun când el îi spunea „fetiţo”.Să ne uităm prin jur.El răsuci detectorul de metal şi începu de la stâncă.Nathan încorda detectorul într-un arc în timp ce mergeau,în timp ce Kat târîia hârleţul după ea ca să sape.
-Cum îţi este glezna? murmură el,cu ochii în pământ.
-Bine.Totul este bine în zona aia.
-Pune-ţi hârleţul la umăr,soldat.Păstrează-ţi energia.
-Ştiam eu că o să găseşti ceva.Dar o oră mai târziu încă mai străbăteau încoace şi încolo valea fără succes.Planul nu-i mai părea aşa de uşor lui Kat.Glezna începuse să zvâcnească.
-Vrei să terminăm? întrebă Nathan.
-Mai stai.Să ne întoarcem puţin.Se întoarseră.Ea începu să folosească lopata ca pe un baston.Nathan se opri încruntându-se.
-E timpul să plecăm.Ai nevoie să-ţi odihneşti piciorul.
-Relaxează-te.Să mergem acolo.
-Nu.Asta este ca şi cum ai mânca floricele.Kat,renunţă acum.
-Nu.Ea şchiopăta către luminiş.
-Nu te urmez.
-Ba da.El ridică vocea.
-*Katlanicha*.Felul în care el îi pronunţa numele ăsta o copleşi.Continuă să meargă şi strigă.
-Domnule,trebuie să mă încurajezi.”*Domnule,trebuie să mă încurajezi*?” De unde mai venise şi asta? Nu spusese niciodată în viaţa ei un lucru aşa de formal.
Ei,în orice caz,mersese.Se răsuci şi-l văzu pe Nathan mergând spre ea,arătând exasperat,ţinând strâns detectorul de metal într-o mână.El ridică mâna cealaltă ca să-i facă semn cu degetul.
-Katie Blue Song,ţi-am spus înainte că...El se opri încruntându-se.Se uitară lung unul la celălalt.
-Cum mi-ai spus? întrebă Kat copleşită de un sentiment ciudat.Katie Blue Song?
Nathan scutură din cap.
-Nu ştiu ce voiam să spun.Se uită spre detectorul de metal şi deschise gura şocat.
Kat aproape căzu la pământ grăbindu-se să acopere distanţa care îi separa.Inima îi alerga nebună şi se uita la acul detectorului.Se răsucea nebuneşte.

CAPITOLUL 5

Kat înfipse hârleţul în pământ,abia ferind vârful cizmei lui.El sări.

-Uşor! ţipă Nathan.Avem o grămadă de treabă de făcut.Continuă fără grabă.

-Nu pot! Ea încercă să se echilibreze pe piciorul sănătos şi împinse hârleţul cu cel bolnav; durerea era prea mare.Se sprijini cu toată greutatea pe hârleţ şi reuşi să-l cufunde câţiva centimetri în solul moale.

-Aaaah.Râzând,Nathan îi luă hârleţul.

-Arăţi ca o găinuşă neagră care încearcă să facă o gaură în zid.la detectorul de metal şi lasă-mă pe mine să sap.Ea înhaţă detectorul şi-l mişcă în cerc,urmărind acul.Kat era aşa de încântată,încât nu era sigură cine se mişca mai tare,ea sau indicatorul.

-E ceva aici! Şi aici.Mai mult.Da! O,Nathan,da! Mai mult!

-Da,mai mult,Nathan,mai mult,murmură el.Femeile nu sunt niciodată satisfăcute.Scuturând din cap dezgustat,el dădu la o parte frunzele şi pământul.

Kat râse năucă şi căută mai departe,ţipând de fiecare dată când acul dansa.

-Ce crezi că am găsit?

-Cine ştie? Ţine drumul.Încearcă să găseşti perimetrul.Buf.

-Aici! La naiba!

-Ce-ai făcut?

-Am intrat într-un copac.Zâmbind timid,ea îşi frecă fruntea şi continuă să meargă.El chicoti în spatele ei.

-Kitty Kat,mai uită-te şi pe unde mergi din când în când.Cu adrenalina înflăcărându-i energia,înşfacă detectorul de metal şi privi acul cu atenţie.

Cincisprezece minute mai târziu,se întorcea la Nathan.

-De ce nu găseşti ceva?

-Răbdare,fetiţo,răbdare.„Fetiţo.” Da,era un semn bun.Probabil va găsi ceva în minutele următoare.Kat arătă spre pădurea din jur.

-Acul se opreşte când trec de stejarul ăla mare de acolo,de arţarul de acolo şi de ce-o fi ăla...

-Nuc.

-De nucul de acolo.

-Bine.Acum trebuie doar să săpăm.Kat se lăsă în genunchi şi dădu frunzele la o parte.Dacă scormonea pământul cu mâinile trebuia să găsească dovezi ca familia Blue Song locuise acolo.Nathan râse.

-Cot,cot,cot.

-Linişte.Dacă eu sunt o găină,tu eşti un mare popândău.

-Mai am un hârleţ în portbagaj.

-Nu mai aştept atât,spuse ea,respirând precipitat în timp'ce săpa.
-Femeie Kat,n-o să găseşti...
-Am găsit o bucată de metal!Nathan îngenunche lângă ea.Doar la câțiva centimetri de sol,degetele ei dăduseră de ceva plat şi ruginit.
-Lasă-mă pe mine,îi spuse el,dându-i mâinile la o parte şi băgând hârleţul sub descoperire.Kat îşi duse mâinile murdare la gură şi privi încordată cum Nathan scotea din pământ o balama mare de uşă.Pentru ea ar fi fost o bucată de metal.
-O balama! spuse ea îngrozită.O,Nathan,le-am găsit casa!
-Poate.El înlătură pământul de pe metalul corodat.Era deschis la culoare,iar axul ruginit era solid.Cred că e făcut din fier.Manual.Arată de parcă ar avea încrustaţii.
-Asta înseamnă că aveau ceva mai drăguţ decât o cocioabă?
-Probabil.
-Uite! Ea scormoni în pământ şi mai scoase ceva.Cuie!Nathan le luă.
-Lucrate de mână.Îi zâmbi cu o strălucire de explorator în ochi.E specific perioadei,Kat.Începuturile anilor 1800.Cred că găsim ceva.
Kat chiui de bucurie,îi luă faţa în palme şi depuse un sărut pe gura lui.Apoi se retrase râzând încântată şi plină de dorinţă.El o cuprinse de talie,se aplecă posesiv peste ea şi îşi lipi gura de a ei.Kat simţi cum braţele lui o arcuiau,
lăsând-o pe spate când îi gusta buzele preluând comanda cu o tandreţe controlată.N-a fost un sărut languros,ci unul minuţios,care-i acoperise fiecare centimetru al buzelor,impregnând-o cu gustul lui şi cu urmele trupului lui care se unduia lin.El se oprea din când în când,apoi o săruta iar.
Kat gemu slab şi îşi ridică gura către el.Credea că ştia sa sărute,se gândise că sărutase destul de bine înainte,dar acum îşi dăduse seama că Nathan Chatham o satisfăcuse ca nimeni altul.El scoase limba doar un pic şi-i atinse buzele.Cu acest final foarte intim şi dramatic,el se dădu înapoi şi o eliberă.
Kat îi văzu dorinţa din ochi.O făcea să se simtă prost şi confuz.De ce o jena sărutul lui?
-Întotdeauna mă entuziasmez când găsesc metal ruginit,zise el răguşit.
-Sigur.Şi eu.Kat gesticula stângace către sol.O să faci aşa ori de câte ori găsesc un cui? Atunci o să sap mai repede.
-Nu.Eşti în siguranţă.El îşi trecu o mână peste faţă,parcă să se asigure că nu avea nimic pe ea.Kat îşi muşcă buza.
-A,ţi-am lăsat pământ pe gură.El râse răguşit.
-N-am observat.
-Îmi pare rău.

-Îmi place gustul solului.
-Uite,lasă-mă să te şterg.Jenată,Kat îşi linse degetele şi luă mizeria cu limba.Îşi acoperi gura cu mâna şi se întoarse cu spatele la Nathan,scuipând şi încercând să pară delicată faţă de el.Dacă râsul lui în hohote era vreo indicaţie că tocmai văzuse cel mai amuzant lucru din viaţa lui,Kat se întoarse şi se zgâi la el.Când în cele din urmă îşi ridică privirea din nou,ştergându-şi gura cu dosul mâinii,el îşi îndepărtă lacrimile din ochi.Ei,cel puţin îşi schimbase atitudinea stângace şi încinsă.
-Sapă,popândăule,îi ordonă ea plină de umor.El zâmbi.
-Zgârmă,găină.

După-amiaza devreme ei strânseseră o grămadă de cuie şi de balamale,ceva cere semăna cu o coadă de ibirc şi mai multe bucăţi de fier pe care nu putuseră să le identifice.Nathan o privi pe Kat lucrând şi se miră de tenacitatea ei.Tricoul atârna pe ea ca o zdreanţă umedă-ceea ce îi dădu un motiv în plus s-o privească.
Pe braţe şi pe picioare avea urme de transpiraţie murdară,şuviţele zbârlite de păr negru îi căzeau pe faţă şi avea mâinile pline de pământ.Dar zâmbea.
El înfipse hârleţul în sol şi mai săpă o bucată din pământul Blue Song.Simbolul a ceea ce făcuse azi în pământul ei era nimica toată faţă de ceea ce plănuia el să facă mai târziu.Din nou înfipse hârleţul în pământ,simţindu-se dezgustat şi lăsând ca agresivitatea să-l cuprindă.Cu o lovitură dură lovi ceva mare şi foarte solid.
-Kat!Ea veni repede spre el,şchiopătând.
Îngenunchează amândoi.Nathan scormoni cu mâinile în pământ şi icni în efortul de a disloca bucata grea.
-Ce naiba?
-Pare să fie o bucată mare de fier.Nu o bară,o vergea.Obiectul gros şi ruginit ieşi la iveală şi Nathan îl ridică.
-Trebuie să cântărească vreo zece kilograme.Amândoi se uitară curios la ea.Coroziunea îi lăsase suprafaţa ciupită şi ruginită.Era cam de un metru lungime şi groasă ca încheietura mâinii.
-Vreo armă? întrebă Kat.Uite,are mâner la capăt.Nathan răsuci vergeaua şi o studie.
-Este un susţinător de fereastră! Kat atinse curioasă obiectul straniu.
-Adică face fereastra să stea ridicată când o deschizi?
-Da.Sunt câte două pentru fiecare fereastră şi patru dacă vrei să se mişte ambele jumătăţi de fereastră.Ştii ce înseamnă asta?

-Nu.Ea îşi ridică ochii verzi spre el.
-Înseamnă că familia Blue Song avea cu adevărat o casă frumoasă.O casă cu ferestre scumpe îşi puteau permite doar oamenii cu bani.El studie cu interes vergeaua de metal.
-Când Cherokee au fost izgoniţi din nordul Georgiei,nu au mai rămas aici decât mine de aur goale şi câteva ferme.Familia Blue Song trebuie să fi deţinut nişte locuri frumoase,fie ei Cherokee,fie albi.Kat îi înşfacă braţul.Suferinţa din ochii ei aproape că îl sfâşie.
-Crezi că putem găsi fundaţia casei? Nathan încuviinţă din cap.Dacă l-ar întreba cu acea candoare copilărească,ar căuta apa rece în iad.
-Şi dacă mai găsim vergele din astea poate ne facem vreo idee de câte ferestre erau.El arătă spre pădurea de mai sus.
-Cred că putem afla din ce erau făcute construcţiile-parii,coşul de la casă,lucruri de genul ăsta.Ea se aşeză pe vine şi-i zâmbi sfâşietor.
-Mulţumesc,dragule.N-aş fi găsit niciodată locul ăsta dacă nu erai tu.
El îi spuse cu inima palpitând de plăcere:
-Vom avea nevoie de ajutoare aici.Cineva de încredere,care să nu se ducă la Gold Ridge să vorbească.Ultimul lucru de care am avea nevoie ar fi vânătorii de avere din oraş.Apoi se opri gândindu-se.
-Am un prieten care lucrează...cu mine.Ea nu observă bâlbâiala lui şi-l strânse de braţ cu mâna ei micuţă.
-Nathan,întrebă ea încet,de ce faci toate astea pentru mine?
„Fiindcă vreau să ai amintiri despre acest cămin.Fiindcă nu vreau să te simţi rănită mai târziu.Fiindcă sunt nebun după tine.”
-Ţi-am spus,e emoţionant să găseşti metal ruginit.

Ea era îngrozitor de obosită şi de fericită,încât nu-i păsa că arăta ca un pictor murdar.Călătorind în interiorul de pluş al camionului lui Nathan,ascultase muzica indienilor Cujimo dintr-o mică ţară sud-americană denumită Surador,se uitase la fermele din zona muntoasă care precedau micul oraş Gold Ridge.Ceea ce fusese odată un orăşel al aurului,plin de saloon-uri,bordeluri şi cazinouri,
acum era un loc elegant cu moteluri cu pensiune completă,magazine şi restaurante.Lângă tribunal era un campus pitoresc,îngrămădit printre stejari şi plasat la o depărtare mică de şoseaua principală unde turiştii plăteau cinci dolari ora tânjind după praf de aur.Munţii se proiectau pe fundal ca pictaţi manual.
-Aş putea fi cu adevărat fericită într-un astfel de loc,observă Kat.
Nathan închise casetofonul şi bătu volanul ritmic,gândindu-se.

-Am o idee grozavă.Hai să închiriem nişte camere la unul din moteluri şi să sărbătorim evenimentul rămânând în oraş.
-În halul în care arătăm nici nu s-ar uita la noi.
-Mergem la cumpărături.Luăm camerele şi facem o baie...Kat se frământă.Nu avea bani pentru astfel de lucruri.
-Nu.
-Nu ar trebui să te întorci în tabără azi.Deja ai mers prea mult pe ziua de azi.
-Mi-e bine.
-Plătesc eu.
-Nu.Nathan îşi strecură mâna în spate şi scoase o cutie din plastic,i-o înmână.
-Deschide-o.Kat găsi înăuntru şase cărţi de credit şi un portofel cu bani mare cât pumnul ei.
-Nathan,e prea târziu pentru mine să învăţ geologia? Vreau să fiu şi eu bogată.
El zâmbi.
-Atunci lasă-mă să plătesc.
-Nu...
-Acum nu aş fi fost apt de muncă dacă nu m-ai fi salvat de Femeia Sălbatică.
Pierzi bani şi sunt responsabil.Îţi datorez ceva,fetiţo.Ea încă se uita lung la bani şi la cărţile de credit.Ce făcea el,îşi căra economiile după el? Poate că nu era tot ce avea,dar era fără îndoială mai mult decât economiile ei de-o viaţă.
-Bine,dar nimic luxos.

Nathan se urcă din nou în camion zâmbind.
-Gata.E un loc formidabil.Înţeleg de ce vă place ţie şi verişoarelor tale.
Kat se uită pe lângă el la motelul Kirkland,o casă impunătoare cu verandă, balansoare şi o curte plină cu azalee şi sângeri şi umbrele de plajă.
-Ei,am stat aici doar un pic,când am venit să-l vedem pe avocatul lui Dove pentru testament.Dar Tess spune că are ambianţa unei ferme englezeşti.
Nathan îşi închise gura şi se uită în depărtare,zâmbind.
-Tu şi verişoarele tale trebuie să fiţi un trio interesant.Ea îl lovi uşor în umăr.
-Acum ce facem?
-Haine.Un sfert de oră mai târziu ea stătea în holul unui boutique,măsurată de o vânzătoare care se gândea evident că era vreo vagaboandă etnică.
Kat se duse către Nathan,care stătea pe o bancă de lemn lângă uşă,la fel de fericit ca o moluscă voioasă-o moluscă murdară în pantaloni scurţi de piele, cizme şi un tricou transpirat şi pătat.Kat se aplecă spre el şi şopti:
-Morsa aia reacţionează de parcă am fi nişte lepădături.

Îi este teamă că o să fur' ceva.Să plecăm de aici.El îi vârî în gură pipa sa goală şi zâmbi răutăcios.
-Ce-ţi pasă? O să sară în sus când o să vadă banii.Kat se încruntă la el.
-Îmi displace când vânzătorii se uită la mine astfel.Circarii nu sunt încrezuţi,în special în oraşele mici.Am crescut printre femei ca asta şi mă face să mă simt ca o hoaţă.Zâmbetul lui păli şi-i apăsă mâna uşor.
-Ştii,dacă nu te vei mai uita la preţuri poate că se va relaxa.Kat îşi micşoră vocea şi mai mult.
-Lucrurile costă mult aici,Nathan.
-Nu plecăm până nu-ţi cumperi tot ce ai nevoie.Nu te mai uita la preţuri.
Grăbeşte-te.Trebuie să-mi cumpăr şi eu haine curate.Şi să fac o baie.Şi vreau să-mi fumez pipa.Şi mi-e foame.
-În regulă.El numără pe degete.
-Rochie,pantofi,lenjerie de corp,şi ce mai au nevoie femeile.Vreau să le văd pe toate pe tejghea.Nu te reţine.Ea îi zâmbi cu dinţii strânşi.
-Singurul lucru pe care nu-l reţin este pumnul meu.
Kat simţi un amestec de oroare şi de bucurie a victoriei un sfert de oră mai târziu când Nathan îi înmână calm vânzătoarei două sute de dolari plus bacşiş.Cu două sute de dolari Kat şi-ar fi putut face o garderobă pe un an de zile.
Ochii femeii se holbară un pic şi deveni ceva mai binevoitoare.Kat se ţinu de tejghea.Nu mai cheltuise în viaţa ei atâția bani pe îmbrăcăminte.
Ei,îmbrăcăminte plus un şampon şi un balsam ca să-şi poată spăla părul ca lumea.Ar fi trebuit să renunţe la loţiunea pentru păr.
-Îmi pare rău,Nathan,spuse ea cu fervoare,când mergeau spre camion.
Doamne,ce rău îmi pare! Ar fi trebuit să mă uit la preţuri.
-Kat,nu te mai lamenta.El îi aruncă bagajele cu cumpărături în spatele camionului.E în regulă.
-Nu,nu este.Nu este bine că ai cheltuit aşa de mulţi bani.
-Crezi că aştept ceva în schimb? întrebă el cu răceală,ridicându-şi o sprânceană amenințător.
-Dacă te aştepţi,mă simt obligată! Culoarea se scurse de pe faţa lui.
-Nu ştiam că faci sex contra îmbrăcăminte.Ar fi trebuit să-ţi cumpăr mai multe.
Ea scutură din cap furioasă.
-Ştii ce vreau să spun!El o strânse puternic de umeri şi se uită la ea cu ochi reci,ceea ce însemna că era furios.
-Dacă o să vreau ceva de la tine,o să-ţi cer.Nu te şantajez.
Era atât de încurcată,încât fu cât pe ce să spună: „*Atunci cere*.”Kat dădu din cap.

-Iartă-mă.Nu sunt obişnuită cu gentlemani.
-Atunci obişnuieşte-te.„*Mi-ar plăcea,Nathan.În special un gentleman cu un tatuaj pe fund şi o ureche sexy străpunsă*.” Kat merse şchiopătând în partea ei, dar nu apucă să atingă uşa.Nathan stătea în faţa ei,o deschise brusc şi se înclină, cu o expresie drăguţă şi puţin furioasă.
-Ah! exclamă ea impetuos şi se urcă.

Ea avea o cameră drăguţă,plină de antichităţi.Dădea în spatele motelului şi când se ţinea de balustradă putea atinge trunchiul unui copac de pe plajă.Copacul era singurul lucru apropiat.Nathan ceruse o casă cu vedere spre partea opusă.De ce i se părea limpede că o plăcea,că o dorea ca femeie,dar intenţiona s-o evite? Kat rămase în picioare sub duş şi îşi frecă părul cu putere,încercând să-l spele bine,aşa cum spunea vechiul cântec.
În regulă,deci,ea era o nomadă fără vreun viitor anume în afară de spectacolul ciudat al luptelor.Nu era făcută pentru o slujbă normală.Ar fi înnebunit-o să vadă acelaşi magazin şi acelaşi birou în fiecare zi,stând liniştită în cea mai mare parte a timpului.Nathan avea o slujbă bună,normală,dar foarte respectabilă.Avea bani.Cu siguranţă că nu întâmpina nici o piedică în a atrage femeile-văzuse o vânzătoare înnebunită după el cu puţin timp în urmă într-un magazin pentru bărbaţi.Şi era chiar sofisticat,în ciuda faptului că făcuse un singur an de colegiu.
Nathan avea o familie obişnuită în Arkansas şi crescuse în căminul pe care Nathaniel Chatham îl achiziţionase în timpul războiului civil.Efevea rădăcini
Pe scurt,Nathan nu avea nevoie de o luptătoare fără educaţie,fără haine decente,cu un credit care îi făcea pe poliţişti să râdă şi cu o istorie personală care includea un viol şi o căsnicie ratată.Îşi putea imagina cum ar reacţiona familia lui dacă ar aduce acasă o indiancă,ce mai era pe deasupra şi o Gallatin.Îl vor conjura pe generalul Custer în douăzeci şi patru de ore.Nathan o plăcea şi dorea să facă dragoste cu ea.Dar n-avea de gând s-o facă,fiindcă era un gentleman şi ştia că va fi rănită după ce o va părăsi.Şi aici avea mare,mare dreptate.

Nathan stătea în picioare pe verandă,aşteptând cu nerăbdare.O va vedea într-o oră.Se legăna în balansoar.Se plimba.Se întreţinu cu o *salali* care aduna ghinde verzi dintr-un copac şi cu o *wis-sah* care voia s-o prindă pe *salali.*
În cele din urmă îşi trecu mâinile prin păr şi murmură onomatopee care le făcu să fugă pe *salali* şi pe *wis-sah*.Oare situaţia se va înrăutăţi? Va ajunge să nu mai poată sta departe de ea nici o jumătate de oră,apoi cincisprezece,apoi cinci,până ce va ajunge o umbră constantă.Uşa se deschise la celălalt capăt al verandei.

Nathan se uită la cizmele lustruite,perie nişte tutun de pe pantalonii pe care-i cumpărase,şi se uită la mânecile rulate ale cămăşii în dungi care încă mai mirosea a after shave,în ciuda mirosului de pipă cu care o îmbibase.
Doamne,nu mai fusese în starea asta din noaptea în care îi explicase unui şef zambez că nu dorea să se căsătorească,chiar dacă le-ar fi deţinut pe toate cele patru fiice ale şefului.Kat păşi pe verandă,fluturându-şi părul de parcă nu era tocmai uscat.Nathan se ţinu de balustradă şi o examina îndelung.
Ea alesese o rochie albă dintr-un material gofrat.Bustul cu mâneci scurte îi cădea strâns peste curburile trupului şi fusta i se ondula graţios pe lângă picioare.
Materialul alb îi lumina pielea de culoarea mierii şi-i făcea părul să bată în albastru.Decolteul rochiei era împodobit cu franjuri albi şi mărgele colorate,
dându-i o înfăţişare indiană care ar fi făcut caraghios pe oricine în afară de un indian adevărat.La rochie purta sandale albe,joase,şi absolut nici o bijuterie şi nici un machiaj.Arăta exotic.Nathan vru s-o mănânce toată.În formulele de dragoste Cherokee,ăsta era complimentul absolut.
Ea îl văzu şi se opri brusc,netezindu-şi părul.Mâinile îi încadrau faţa,dându-i o imagine drăguţă care avea să se imprime pentru totdeauna în mintea lui Nathan.
Kat îşi coborî braţele,îşi înălţă capul într-o parte,uitându-se la el din cap până în picioare,apoi îşi controla expresia şi zâmbi larg.
-Bună,iubitule.Încă era colţoasă cu el,observă el,şi nu avea de gând să-l ia în serios,indiferent de cât de mulţi bani ar fi avut.Era timpul să-i lucreze un pic prin păr.Nathan se îndreptă calm către ea,arborând ce credea el a fi un zâmbet ironic.
-Rochia asta ţi se potriveşte de minune,Katlanicha.
-A meritat două sute de dolari?
-Două mii.
-Atâta costă maşina mea.El se întinse spre ea şi o răsuci,observându-i umbrele de pe obraji.Tenul ei nu era roşu,dar căpătase o culoare mai densă,de parcă cineva mixase căpşuni cu miere.Ea clipi tensionată,dar îi susţinu privirea.
-Eşti gata pentru cină?
-Ţi s-a uscat părul?
-O,da...Nathan îşi strecură mâinile prin el,şi-l studie,îngrijorat să nu fie ud.
-E un pic umed.Stai jos şi lasă-mă să ţi-l vântur.El îi privi expresia adormită şi ştiu că lovise direct.
-Sigur,murmură ea,apoi îşi drese glasul şi repetă: Sigur.Se îndreptă spre o bancă acoperită cu perne lângă balustrada balconului şi se aşeză încordată,trăgându-şi fusta pe lângă ea,într-un gest defensiv.
-Apleacă-te,îi zise Nathan.Apleacă-te peste balustradă.

Încet,privind peste umăr cu o îngrijorare care îi amintea de căţeluşii fricoşi,ea îşi rezemă braţele de balustradă.În cele din urmă se uită înainte şi îşi sprijini bărbia în palme.El îşi trecu degetele prin părul ei,îl prinse într-o mână,apoi îl puse în cealaltă şi-l plimbă la baza cefei ei.Nathan îşi înfundă degetele prin mătasea moale,lăsând ca şuviţele să se elibereze,până când mai rămase un singur smoc în palmă.Trăgând de el în joacă,el îi trecu vârfurile peste braţe.Kat tremură.
-Nu cred că îl aeriseşti.Cred că eşti prea îndrăzneţ şi nu e deloc amuzant.
Nathan lăsă părul să cadă pe spate și se înjură pentru că mersese prea departe, prea curând.
-Mă jucam doar,o asigură el.Relaxează-te.
-Te jucai doar.Ea îşi înălţă capul şi îşi trecu o mână peste.ochi.Doamne,sunt obosită şi arţăgoasă.Sigur vrei să iei cina cu mine?
-O să fim obosiţi şi arţăgoşi împreună.Hai.Când ea se răsuci să-l privească,ochii lui păreau trişti şi familiari într-un fel care o făcea să dispere.
-Of,Katie,şopti el,numele de alint venindu-i aşa de uşor pe buze.Şi eu aştept demult.Ea îşi reveni din acea expresie stranie,se ridică şi-l bătu uşor pe umăr.
-Da,eu te-am făcut să aştepţi cât m-am îmbrăcat.Trebuie să fii mort de foame.Să mergem.Putem ieşi pe hol prin camera mea.Zâmbind şmechereşte,ea trecu pe lângă el şi intră în cameră.Nathan se încruntă năucit.El ştiuse despre ce discutaseră,şi ştia că n-avea de-a face cu cina.
Nathan continuă să se gândească la cuvintele sale ciudate,şi încă se mai minuna de ele stând în pat în acea noapte.Patul de la motel era dur pentru el,obişnuit să doarmă pe pământ.Aşa că somnul îl ocoli.Pierdut în gânduri,ridică un braţ ca să mângâie o rază de lună de pe cuvertură.Unele lucruri erau eterne: lumina lunii,lumina soarelui,sufletele.Nu-şi putea zdruncina sentimentul că între el şi Kat era ceva mai mult decât o scurtă legătură.Existaseră nu puţine femei în viaţa lui.Zdrobise inimi şi avusese inima zdrobită la rândui lui,mai mult de o dată.Dar nu mai simţise aşa ceva.Era doar o legătură organică bărbat-femeie minunată,dar lipsită de mister? Dacă era aşa,de ce continua să-i spună lucruri pe care nu le înţelegea,de parcă fuseseră îngropate în interiorul lui cu mult înainte de a o întâlni,aşteptând să i le spună doar ei?
*„Ascultă,o Focule Alb Străvechi! Sufletul a-cestei femei a venit să se odihnească lângă,al meu şi nu-i voi da drumul niciodată.”*Nathan era un bărbat dominat de spirit şi credea că toate lucrurile erau posibile.Dar după cât de legat era de Kat,era sigur că o cunoscuse înainte.Gemu îngrozit,râse obosit şi se aşeză în pat,cuprinzându-şi capul cu mâinile.Dacă ar fi trecut prin chinurile astea într-altă viaţă,n-ar fi trebuit să uite.Nathan înjură dezgustat şi se ridică,trăgând aşternutul

cu el.Va dormi pe podea şi va pretexta că odată fusese covor.În timp ce aşeza aşternutul,auzi un zgomot.Ascultă încordat.Nathan se uită spre uşa care ducea de la el în balcon.Era acoperită cu geam şi cu perdele albe şi putu să identifice imediat umbra care stătea acolo.Deschise uşa înainte ca Kat să bată.
-Ce s-a întâmplat? Ea rămase acolo în lumina lunii încă purtând rochia cea nouă,fiindcă era singurul lucru curat pe care îl avea.Într-o mână ţinea o carte de istorie locală pe care o cumpăraseră dintr-un magazin din oraş.
-Îmi pare rău,trebuie să discut cu tine,spuse ea cu glasul înecat în lacrimi.
-Kat,ce este? O trase înăuntru şi închise uşa.Ea îi arătă cartea cu mâini tremurânde.
-Stră-străbunicul meu,Justis,nu s-a căsătorit niciodată cu Katlanicha.Nu avea cum.Avea o soţie albă şi o familie aici.

CAPITOLUL 6

Nathan se duse către o noptieră şi căută butonul unei veioze vechi în formă de glob.Când în cele din urmă o găsi,o aprinse şi o văzu pe Kat ştergându-şi ochii şi încercând disperată să pară calmă.
-Katie,şopti el trist şi veni către ea cu braţele deschise.Nu poate fi aşa de rău.
Ea se apropie de el,îşi îngropa faţa în pieptul lui,iar el o ţinu strâns,mângâindu-i părul răvăşit.
-Eram în pat şi citeam cartea asta blestemată,spuse ea,pieptul ridicându-i-se şi coborând în ritm alert.Venisem să-ţi spun despre asta.
Cartea era intitulată *Gold Ridge-The Early Years-A Newspaper History*.
Nathan luă cuvertura şi o întinse pe podea,apoi o luă în braţe.
-Ce ai găsit,fetiţo?
-Ei,cartea începe cu trei ani înainte de plecarea neamului Cherokee,fiindcă vorbeşte despre cum Gold Ridge a fost construit pe un pământ deţinut de Cherokee şi cum asta era în regulă deoarece guvernul a negociat un tratat ca să-i facă pe indieni să plece.Nathan continuă să-i mângâie părul şi spera ca ea să nu observe că nu purta nimic pe sub şortul alb.Nu dorea s-o îndepărteze.
El nu avea să-şi facă griji.Ea îl înconjură cu băţul pe după talie şi-l ţinu de parcă era un colac de salvare într-o mare înspumată.
-Justis trebuie să fi fost un VIP pe aici,continuă ea.Este o listă cu marile mine şi două dintre ele aparţin Companiei Gallatin.A existat un magazin general Gallatin şi un hotel Gallatin,chiar şi un bufet Gallatin.Ea îşi dădu capul pe spate şi se uită încordată la Nathan.
-Justis era miner.A venit aici să ia aur de pe pământul Cherokee,ca şi ceilalţi

căutători.Sunt convinsă că era interesat de Katlanicha doar fiindcă se gândea că la ferma familiei ei se găsea aur.Nathan o sărută pe frunte şi încercă să ignore urâtul sentiment de vină care îl năpădise.
-Sunt multe lucruri pe care nu le ştim.Poate să fi fost altfel de cum scrie.
Adică,dacă tot ce dorea era aur,nu trebuia să stea în Oklahoma şi să crească copiii cu ea,corect? Noi lacrimi căzură pe obrajii lui Kat.
-M-am îndoit până când am ajuns la căsătorie.La un an după ce Cherokee au fost izgoniţi,la un an după ce stră-stră-bunica şi familia ei a trebuit să plece,Justis s-a căsătorit cu fata unui judecător,pe nume Amarintha Parnell.Vocea ei deveni amară.
-Şi judecătorul era un VIP.Deţinea o mină acolo.Cred că Justis dorea să aibă o soţie ca lumea dintr-o familie albă.Nathan se simţi atât de prost încât de abia ştia ce să spună.
-Dar bătrânul Justis nu a stat cu Amarintha.Tu ştii asta.El încercă să glumească.
Nu putea iubi vreo fetişcană cu un nume ca Amarintha.Kat râse ascuţit.
-Ei,se poate,dar cu siguranţă că s-a întâmplat de vreo două,trei ori,fiindcă şase luni mai târziu ziarele anunţaseră naşterea unui copil.Ea şi Justis au avut o fetiţă.
Nathan scoase un soi de sunet nearticulat şi apoi oftă.
-E-n regulă.Trebuie să fi divorţat mai târziu şi să se fi căsătorit cu stră-stră-bunica ta.
-Să divorţeze? Atunci? Nu.Ea arătă spre cartea ofensatoare.Rubrica socială menţionează că s-a întors de cinci sau şase ori la Gold Ridge în cincisprezece ani pentru a avea grijă de afaceri şi a-şi vizita soţia.Desigur,ziarele sună respectabil, nu scrie nimic despre un soţ şi o soţie care nu trăiesc împreună.Ea oftă.
-Amarintha şi cu fiica ei au murit din cauza unei epidemii de febră.Ziarul le-a trecut numele în necrolog.
-Ei,să vedem,spuse Nathan plin de speranţă.Cincisprezece ani mai târziu,adică în 1853.Hmmm.Justis putea să fi fost căsătorit cu Katlanicha atunci.
-Da,deja după ce a avut trei fii.
-Cine spune ce a avut? Eu ştiu doar despre Holt,care era un copil în timpul războiului civil.Putea să se fi născut în 1853.Kat îl lovi uşor peste obraz.
-Muzicantule,cânţi o melodie veselă,dar nu merge.Bunicii Ericăi şi ai lui Tess erau destul de bătrâni ca să lupte în Războiul Civil.Erica spune că al ei a fost împuşcat ca spion şi era destul de bătrân ca să lase în urma sa o soţie şi un copil.
Ea scutură din cap.
-Aşa că bătrânul Justis avea două familii în acelaşi timp-cea albă,frumoasă şi legală,cealaltă...cealaltă...

Nathan fu străpuns de părere de rău când ea se uită la el îndurerată.
-O,Nathan,stră-stră-bunica a fost doar soţia lui indiană şi asta atunci nu însemna nimic.Faţa ei se strâmbă ca să nu dea drumul şi altor lacrimi.Oamenii nu se gândesc la bunicul meu ca la un criminal,ci ca la un bastard.
Nathan îşi înghiţi nodul din gât,când ea se prinse de el,plângând încet.
-Kat,nu mai pune atât la inimă.O mulţime de oameni-şi Cherokee şi albi-aveau mai mult de o soţie.Unele femei Cherokee avea mai mult de un soţ,sau mai mulţi soţi,unul după altul.
-Lucrurile nu erau legale şi clare şi nimănui nu-i păsa.Mai mult ca sigur că nu s-au gândit la aranjamentul lui Justis şi al Katlanichei.Probabil că au fost cununaţi într-o ceremonie Cherokee.E la fel de bună.
-Dar s-a folosit de ea,insistă Kat.N-a făcut-o soţie legală,sub legile lui albe.Se prinse şi mai tare de pieptul lui Nathan.Şi cred că ştiu de ce a stat cu ea.
-Am citit într-una din celelalte cărţi ale mele că pe Teritoriul Indian un bărbat alb putea cere pământul Cherokee dacă avea o soţie Cherokee.
Nathan făcu o grimasă.
-Da,cam aşa era.Şi aici în Georgia era la fel,când pământul aparţinea neamului Cherokee.Ea scoase un sunet răguşit de dezgust.
-Justis avea din amândouă-o soţie respectabilă şi una indiană profitabilă.
-Nu contează!
-Ba da,contează! Ochii ei verzi-ochii moşteniţi de la Justis,luceau de furie.Nu ştii ce înseamnă să-ţi doreşti să ai ceva de care să fii mândru.Eu ştiu! Vrei să-ţi spun de ce nu ţi-am vorbit de mama? Ea era din rezervaţia Carolina de Nord. Poporul ei vindea băuturi de contrabandă şi fura maşini!
-Şi cui îi pasă?
-Mie îmi pasă! ea se bătu cu pumnul în piept ca să accentueze.Crescând,am fost batjocorită de oameni care credeau că circarii de performanţă sunt nişte vagabonzi şi acum sunt batjocorită de oameni care cred că luptătoarele sunt târfe! Şi devin o reprezentantă multiminoritară când vine vorba să fiu insultată de bigoţi confuzi! Alege-nu sunt doar indiană,ci cubaneză,mexicană,orientală şi iraniană-şi odată un blestemat mi-a strigat eschimos nenorocit.
-Kat,îmi bagi cotul în coaste.Calmează-te.Ea îi cuprinse faţa în mâini şi-i cercetă ochii căutând un răspuns.
-Vreau prea mult dacă cer să fiu iubită şi respectată pentru mine,pentru ce sunt,indiferent de cât de diferită sunt faţă de ceilalţi? Vocea ei era slabă şi tremurătoare.Nu vreau să-mi petrec viaţa fiind violată şi folosită şi batjocorită.
Nathan inspiră adânc.O,Doamne,ea suferea atât de mult!

-Katie,o rezolv eu,îţi jur,spuse el răguşit,prins în dorinţa oarbă de a face orice să îndrepte ceea ce o rănise.Avem toate astea acum.
-Acum? Nathan îşi închise ochii şi se strâmbă.
-Nu ştiu ce spun,dar ştiu exact ce înseamnă.Ea îi mângâia faţa cu mişcări repezi şi scurte,cu mâini tremurânde.Nathan se cutremură de emoţie.
-Uită ce ai citit în seara asta.Ai încredere în mine.
Asta era mai ciudat decât ce spusese până atunci.Nathan se uită nerăbdător la ea.
-Nu am rost pe lângă tine.Vreau să-mi dai un rost.Nu fugii speriată fiindcă vorbesc aşa.Ea gemu încet.
-Nu sunt speriată.Nu mai sunt ca prima dată de când mi-ai spus Katie.
O,Nathan,ce se întâmpla cu noi?
-Nici eu nu înţeleg,şopti el,ridicând-o în picioare.Vocea lui scăzu şi mai mult.
Nici nu trebuie să înţeleg.Ea îşi petrecu braţele în jurul gâtului lui.
-Fă dragoste cu mine,îl imploră ea.Nu cer prea mult.
-Nu trebuie să ceri.Totul,tot ce doreşti,sau ai nevoie este al tău.
-De tine,am nevoie de tine,ţipă ea,acoperindu-i gura cu a sa.
Ei fură rapizi,aproape grăbiţi,înflăcăraţi de dorinţă şi de emoţiile care îndepărtau lumea din jurul lor,lăsându-i să se atingă,să facă dragoste,să-şi provoace plăcere.
Rochia ei de-abia supravieţui.Nathan îi deschis pieptarul în spate şi ea se lupta să-şi elibereze braţele din el.Pe dedesubt nu purta nimic.El îi scoase rochia şi o azvârli,ochii scăpărându-i la vederea sânilor ei.Se întinse să-i mângâie sânii,trase de ei în faţă şi le frământă sfârcurile,înfăşurân-du-şi degetele în jurul unuia,apoi în jurul celuilalt într-o dorinţă aproape frenetică pentru a o face să se arcuiască iar şi iar.Rochia îi căzu pe şolduri,lăsând doar o barieră între ei.
Nathan se gândi că va arde de plăcerea ei şi de încântare când ea îşi vârî mâinile în pantalonii lui scurţi.
-N-am putut să plec în ziua când te-am văzut făcând baie acolo,îi spuse ea.N-am văzut niciodată un bărbat care să se bucure astfel de goliciunea lui.Doream să fiu şi eu goală lângă tine.
-Acum eşti.Pantalonii lui scurţi îi căzură în jurul gleznelor şi el ieşi din ei.
El îşi aşeză mâinile pe ceafa ei,apoi pe omoplaţi,ca s-o poată trage spre tăria lui.
Ea oftă de încântare când el îşi odihni penisul pe pântecele ei,iar el se gândi că nu simţise niciodată vreo senzaţie mai plăcută decât pântecele ei peste coapsele lui.
-Frumos,şopti ea.Şi aminteşte-ţi,nu mă pricep la cuvinte.
-Te pricepi la limbajul trupului.El o ridică.Ea îşi înfăşură coapsele în jurul taliei lui şi-i încercui gâtul cu braţele într-o îmbrăţişare strânsă.Faţa lui fiind aproape

de a ei şi gura lui dulce alături,ea sărută tot ce putu cuprinde,de la cercel până la mustaţă.Nathan se clătina tulburat de senzaţie,abia conştient de faptul că se flexiona peste ea şi că ea îi răspundea cu primitiva invitaţie erotică şi cu propriile-i mişcări.Ea scoase lanţul dintre ei şi sărută medalionul.
-Vreau să sărut tot ce-ţi aparţine şi tot ce te-a atins,spuse ea.
Nathan îşi auzi respiraţia ieşind într-un oftat de supunere.Mişcările spontane ale trupurilor lor îl cuprinşeră deodată.Kat scoase un sunet înfundat şi-l privi cu ochii pe jumătate deschişi.Ştia după moliciunea ei că n-o rănise.O surprinsese, deci.
-Eşti aşa de puternic,murmură ea fără suflare şi devoţiunea din ochii ei îi spunea că iubea această surpriză.
-Te pot ţine,îi promise el,şi o prinse de coapse ca s-o tragă puţin mai sus peste pântecele lui.
-Strânge-mă,îl imploră ea sărutându-l adânc,strecurându:şi limba înăuntru cu o foame care
picură o putere extraordinară în el.El nu era mai grea ca un nor şi el se mişca uşor înăuntrul ei,sărutându-i umerii,muşcând-o,lingându-i gâtul când capul ei căzu pe spate şi ţipă.Nathan se clătină un pic pe picioare când o simţi zvâcnind uşurată.Vălul ei de plăcere cuprindea surpriză şi fericire sălbatică.Se pomeni râzând şi aproape plângând,simţind că o invada cu tot ce-i putea dărui.
-Aşa este cu noi doi,Katie.N-ai ştiut mereu că va fi aşa?
Capul ei căzu în faţă şi îşi lipi gura de a lui,pentru un moment îndelungat, provocându-i o încântare pe care n-o mai cunoscuse până atunci.
-Da,spuse ea peste gura lui.Întotdeauna.Nathan căzu în genunchi şi se arcui în ea într-un moment final şi exploziv,care-l făcu să-şi dea capul pe spate,chiar dacă îşi vârî degetele în ea şi o făcu să-i dăruiască mai mult-mai mult din trupul ei,mai mult din focul ei,mai mult din sufletul ei.Căzură pe podea împreună,ea peste el,încă uniţi,strălucind de transpiraţie,respirând la unison.Nathan putu doar să-i sărute faţa,strângând-o la fel de neobosit.
-Acum,Katie,şopti el,o putem lua de la capăt.Orice ar fi vrut să spună,ea îi mângâie faţa şi părul şi îi zâmbi cu lacrimi de bucurie în ochi.
-Ştiu.

Ea trebui să afle totul despre el,tot despre ce văzuseră şi priviseră acei ochi frumoşi,despre tot ce făcuse trupul lui muncit din greu,tot ce-l transformase în el,bărbatul pe care-l iubea atâta.Nathan protesta acum că se simţea ca jucăria ei,dar zâmbetul lui îi spunea că nu se supăra nici un pic.Îl făcu să se întindă pe

pat în timp ce-l mângâie pe trup şi pe faţă,lingând şi sărutând esenţa lui sexy şi sărată până când crezu că-l va mânca de viu.Kat îi ridică braţele ca să cerceteze cicatricele şi semnele de la munca brută şi de la aventurile periculoase.Îi trasă liniile palmelor,gândindu-se cum se desfăşoară trecutul şi viitorul lui; acest bărbat nu scăpase niciodată nici o înfruntare şi asta i se citea în palmă.
Acum adusese aceste înfruntări în viaţa ei,iar ea îi va citi trupul ca pe o hartă,încercând să-l înţeleagă atât de bine încât să ajungă la inima lui şi s-o păstreze.Kat îşi trecu vârful degetului peste dîrele albe de pe încheieturi.
-Obişnuiai să te baţi?
-Destul cât să mă păstrez întreg,ca să ai tu ce atinge într-o zi.O,ştia el cum să-i dea fiori,şi el o văzu în ochii ei.
-Îmi place şi înfăţişarea ta,îi spuse el calm,mângâindu-i sânii cu încheietura cu cicatrice şi zâmbi când sfârcurile acestora se întăriră.
-Eşti răutăcios,Nathan Chatham.Ea îşi ridică o sprânceană spre el.Ai luptat vreodată împotriva unei femei?
-Da.El aşteptă ca ea să-l lovească exasperată în piept.Am lovit un bivol de apă care era cât pe ce să facă un dans cu o australiancă.
-O,ea îi luă mâna din nou şi-i sărută încheieturile.Alte lupte?
-Am avut o ceartă cu nişte localnici în Surador.Doar îmi ajutam o cunoştinţă.
Când Kat se uită întrebător la el,el îi explică.
-Un tip pe care l-am întâlnit când studiam nişte locuri.Spunea că este antropolog, dar am bănuit că lucra pentru guvern.Drăguţ tip,dar avea un nume caraghios-Kyle Surpriză.S-a învârtit pe lângă mine câteva săptămâni,apoi s-a mutat.Am auzit mai târziu că a dat de bucluc.Unuia dintre patronii naţionalişti nu i-au plăcut latura antropologică a lui Kyle.L-au închis pe o plantaţie de banane.
Nathan ridică din umeri.
-Am organizat câteva trupe de rebeli şi l-am eliberat.Mândria o copleşi pe Kat, făcând-o să se aplece peste el şi să-l sărute.
-Eşti minunat.
-Minunat,da.Mă întreb ce o să-mi faci în clipa următoare.Ea se aşeză la loc,îi mângâie pântecele dur şi spuse răguşit:
-O să te răsucesc şi o să mă uit la tatuaj.Vreau să ştiu totul despre el.
-L-am dobândit pe Amazon.
-Nu acolo l-am văzut eu.Râzând el se rostogoli pe spate fără ruşine şi îşi propti bărbia peste braţele încrucişate.
-Arată ca o faţă de claun!
-Ăsta este Numanchuko,zeul pământului.

Băştinaşii spun că Numanchuko trebuie să mă placă din moment ce-mi spune secretele lui.
-Secrete?
-Aur.
-Ah.Kat îi frământă spatele cu mâinile şi le coborî pe coapsele lui,privind muşchii flexionându-se ca răspuns.
-Numanchuko parcă este viu,observă ea.
-Cred că aşteaptă un cutremur.
-Cred că are dreptate.Încep să mă împrietenesc cu el.Vrând să fie aproape de Nathan într-un fel pe care nu-l dorise cu nici un alt bărbat,se înfăşură peste el cu o pătură,zâmbind un pic la gândul tatuajului colorat de sub stomacul ei.
-O,Numanchuko nu s-a simţit niciodată aşa de bine,spuse Nathan gemând încet.
Kat îi sărută ceafa,netezi un smoc de păr dintre umerii lui şi îşi lăsă braţele pe lângă corp.
-Nathan? Vreau să mai merg pe ponei.El îşi strecură o mână în părul ei şi o ghidă astfel încât să vină cu capul lângă el.Kat se ghemui lângă el,chicotind când gurile li se întâlniră,pierzându-şi răsuflarea când el îi cuprinse gura cu totul.Ea se mută în braţele lui,cu sânii peste pieptul lui şi picioarele încolăcite peste un picior al lui.El îi muşcă buza de jos,i-o mozoli,apoi îi dădu drumul încet şi începu să lingă pielea ei catifelată ca un animal sălbatic care îşi gusta partenerul.Kat închise ochii şi încă îl văzu,îşi imagina strălucirea din ochii lui, părul aspru al mustaţei lui un pic umedă de la sărutul pe care deja îl schimbaseră.
-Kat,poneiul are nevoie de şa?
Când îi înţelese aluzia,Kat fu copleşită de un val de tandreţe şi râse neajutorată.
Ea scoase un sunet consolator.
-Îmi place complimentul.Kat ezită o clipă,apoi îi spuse:Am luat anticoncepţionale nu cu mult înainte...înainte să plece tipul ăla.
-Tipul ăla?
-Nu vreau să-i spun „*soţul meu*”.Ea se uită la degetul arătător încolăcit în părul lui Nathan.Nu vreau să-i mai fac această onoare.Brusc,Nathan îşi vârî mâna sub capul ei,sărutând-o lung şi dulce.
-Ai o idee bună,şopti el în cele din urmă.Uită că l-ai cunoscut.Uită pe oricine te-a atins în afară de mine.Ea îşi auzi propria respiraţie şi absorbi apăsarea mâinii lui care pătrundea între coapsele ei.
-Nimeni nu m-a atins vreodată,zise Kat.
În timp ce el se ridică peste ea,ea îşi pironi privirea pe faţa lui,până când el nu

avu altă scăpare decât să facă dragoste cu ea.Îi păsa de pământ,îi purta urmele pe trup,lua de la el la fel ca stră-stră-bunicul lui,dar Nathan avea cinste şi onoare; îi dădea în schimb respect.Pe pământul ei,pământul strămoşilor ei,el formase o legătură mai presus de logică.Iar ea credea că pământul îi va ţine uniţi.

Târziu,în dimineaţa următoare-era aproape după-amiază când părăsiră camera lui Nathan-se duseră jos în biroul motelului.
În timp ce Nathan suna la *Tri-State* de la un telefon de pe biroul directorului,Kat îl folosea pe cel din holul principal.Erica nu avea telefon la Dove Gallatin în Carolina de Nord,aşaACă îi dăduse lui Kat telefonul de la casa Lupului înalt.
-*Osyio*,răspunse o voce de bărbat.Kat căută în catalogul mental al termenilor Cherokee aşa cum o învăţase Nathan.
-A,bună.*Osyio*.Acolo e bunicul Sam?
-Da! Cine este?
-Kat Gallatin.Verişoara Ericăi.
-*Way Iau lee*.Sigur!
-Erica mi-a spus că îţi pot lăsa mesaje pentru ea.
-Sigur! Dă-i drumul!
-Spune-i că poate lua legătura cu mine,sunându-l pe Drake Lancaster la motelul Kirkland.Kat repetă numărul de la motel rar,în timp ce bunicul Sam îl nota încet. Spune-i că Drake va fi aici săptămâna viitoare.El lucrează la o companie minieră.Este...Ea se opri,gândindu-se.Nu-i va explica cine era Nathan şi că Drake Lancaster era un prieten şi un coleg angajat la *Tri-State*.
-Drake este un bun prieten de-al meu,spuse Kat.
-Am înţeles *way lay lee*.Kat îşi dori să fi vorbit direct cu Erica.Avea nevoie de cineva cu care să împărtăşească informaţia despre soţia albă a lui Justis Gallatin şi să audă părerea Ericăi.Dar acum se strădui să-şi amintească corespondentul pentru mulţumesc în indiană.
-*Wado*,Bunicule Sam.El chiui de plăcere.
-Cineva te învaţă să fii indian!Kat zâmbi larg în timp ce puse receptorul în furcă. Brusc,două mâini puternice îi înconjurară mijlocul prin spate.Kat se uită la contrastul bronzului lor cu rochia ei albă,la degetele lungi care se înfundară în material cu un delicios simţ al posesiunii.O mustaţă îi atinse urechea dreaptă.
-Doamnă,sunt un străin prin părţile astea...
-Nu şi prin astea...
-Şi mă uit la tine de la pupitrul directorului,îi şopti Nathan seducător.
Eşti cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o vreodată şi aş fi măgulit dacă

ai lua un dejun cu mine.Tremurând de parcă trecuseră ani de când nu mai fusese în braţele lui,Kat se uită în jur ca să se asigure că nimeni nu asculta sau nu se uita,apoi se răsuci cu faţa spre acea voce şi acea mustaţă,al cărei miros masculin o înconjura.
-Hmmm.Ei,să-ţi spun ceva,străine.Am stat trează aproape toată noaptea şi am nevoie de un ibric de cafea pe cât de repede se poate.Dă-mi cafea şi sunt a ta.
-O vrei tare şi fierbinte.
-O,da.Aşa îmi place.Kat aproape că hohoti de râs.Şi cafeaua mea îmi place tot aşa.Nathan îi râse foarte aproape în ureche,de parcă dorea să fie răutăcios.
Degetele lui îi frământau feminitatea,făcând-o să i se înmoaie genunchii.
Bărbatul acesta minunat o dorea atât de mult pe cât îl dorea şi ea,cel puţin în pat.Ea se gândi încrezătoare la zilele care vor veni,pentru că le va petrece în compania lui Nathan.
-Ei,doamnă,ce ai făcut toată noaptea? întrebă el,atingându-i lobul urechii cu buzele.Respiraţia ei deveni oftat.
-Am făcut dragoste în toate felurile la care se pot gândi un bărbat şi o femeie.
-Oh,sunt sigur că ai uitat o poziţie,două -Nathan îi depuse un sărut umed pe gât şi ea îl auzi inhalând adânc-dar ai în ochi o privire sexy,somnoroasă,care spune că ai fost satisfăcută din plin.
-Doamne,da.Şi cred că şi iubitul meu a fost.Vrei să ştii ce a spus în zori?
-Hmmm?
-A spus că simte că zâmbeşte tot de la tatuaj până la sprâncene.
-Doamnă,credeam că spune că zicala este „Zâmbeşti de la...”

-Ei,tatuajul este în zona aceea.-Ah.
El o sărută pe gât la îmbinarea dintre umeri.Kat murmură.O menajeră ieşi din biroul directorului şi făcu o întoarcere rapidă.
-Ei,scuzaţi-mă,spuse ea repede şi intră la loc.
Kat se întoarse către Nathan şi-l apucă de bluză.El îşi muşcă buza ca să nu râdă.
-Ar trebui să te provoc la luptă,îl ameninţă ea exasperată.
-Mai bine m-ai duce în pădure.Nu ştiu cât mă mai pot controla.
-Oh.O să te controlezi? Privirea lui alunecoasă spunea că numai la asta nu se gândea.

Depozite aluvionare.Bile de quarţ.Aurifere.Intergranulare.Nathan o învăţă două limbaje-Cherokee şi cel minier.Amândouă erau grele.
-Aluviune subţire,zise el în casetofonul micuț din mâna lui,în timp ce ochii săi

gri studiau dealul stâncos.Conţine prundiş de quarţ,nişte galeţi,câteva pietre rotunde,nu mai mari de trei centimetri în diametru.Probabil strat saprolitic.
Potenţiale vene aurifere spre sud-est.El închise casetofonul,se întinse după harta planetară şi după alta topografică mai mică pe care o ţinea Kat şi mâzgăli nişte notări pe ambele.Apoi îşi ridică privirea spre ea şi zâmbi.
-Cum ţi-e glezna,femeie Kat?
-Mă tot gândesc cine eşti.Mă simt ca o idioată.
-Fiindcă pot scoate toate cuvintele astea interesante?
-Mda.
-Par complicate,dar nu sunt.Tocmai am spus cumva că acest pământ are un bun potenţial de aur.Kat se uită în jur la copacii de esenţă tare,la vegetaţia deasă care îi înconjura cu umbra rece şi la munţii albaştri din depărtare.Până când *Tri-State* nu va brăzda o secţiune de pământ şi va lăsa totul aşa cum era,ea nu va fi de acord să închirieze pentru minerit.
-Nathan,cum va scoate *Tri-State* aur de aici? Vor săpa o mină,sau cum?
El îi îndepărtă ceva din păr.
-Pleacă,bunica *tagu*.Degetele lui îi mângâiară creştetul,şi îi aşezară la loc o şuviţă.Stomacul lui Kat palpită uşor şi zâmbi,uitându-se la cărăbuşul care strălucea în soare.
-*Tagu*,repetă ea.Nathan îi ridică bărbia,se aplecă peste ea şi o sărută adânc.
-Haide,murmură el.Să ne întoarcem la râu.Îţi poţi vârî piciorul acolo şi-ţi voi arăta cum se caută aur.
-Grozav!Mai târziu ea îşi aminti să-l întrebe despre tehnicile de minerit ale lui Tri-State,dar acum era dezbrăcată şi la fel şi Nathan şi stăteau în râu veseli,
turnându-şi pumni de nisip unul pe abdomenul celuilalt,ca să poată căuta particule de aur.Curând,întrebarea nu mai păru importantă.Nathan nu va sugera vreodată ceva care îi va răvăşi pământul.Era sigură de asta.
-*Uwodo*,îi şopti el la ureche.El se sprijinea de un copac.Ea de pieptul lui.El o încolăcea cu picioarele,iar picioarele ei erau cufundate în râu.
Şi mâinile lui,of,mâinile lui...
-*Uwodo*,repetă ea leneş în timp ce el îi mângâia sânii cu dosul degetelor.Ce înseamnă? Ăsta era un mod grozav de a învăţa Cherokee.
-Drăguţ,răspunse el,apoi râse şi ea îi simţi răsuflarea caldă pe gât.Drăguţa *ganuhd-i.*
-Cred că ştiu ce înseamnă asta.Kat îşi vârî şoldurile între coapsele lui.Cum se cheamă ce simt?
-Un ameninţător *wautoli*.Râseră amândoi.

-Îmi place oricum,îl asigură ea.El îi sărută faţa şi oftă mulţumit.
-Cum ţi-e glezna? Ea o ridică din apă.
-Bine.Îmi place stilul tău de vindecare.Odihnă şi tovărăşie.Merge.Chiar când mă doare,nu observ.
-Te întorci la turnir imediat?
-Trebuie.Am facturi de plătit.
-Nu.Kat îşi întoarse capul în direcţia lui şi-l sărută dulce.
-Ba da.
-Nu.Deja le-am plătit eu.Ea se răsuci iute şi-l privi drept în ochi.
-Când?
-Când eram în oraş mai zilele trecute.Tu te-ai dus la toaletă şi eu am dat telefon,i-am spus unui prieten de-al meu să se ocupe de asta.Nathan încercă să pară inocent.
-Doar pentru apartament şi utilitarele.Când ea continuă să-l privească,el adăugă:
-Am făcut asta ca să stai mai mult cu mine.
-Cât o să rămâi?
-Nu ştiu.
-Unde te duci după ce pleci?
-În Surador.Am de lucru acolo.Îi luă faţa în palme şi o privi drăgăstos.
-Înţelegi,Kat? Amândoi suntem nomazi.Dar chiar şi nomazii pot găsi o cale de a fi împreună.Mă voi întoarce.Te voi găsi.
Brusc,viitorul îi păru nefericit.Kat îl încolăci cu braţele şi îşi odihni capul pe umărul lui.
-Îmi vei lipsi,şopti ea.
-N-am plecat încă,spuse el mohorât şi o mângâie pe păr.
„Îmi place că eşti”,îi spuse Kat în tăcere.

Kat căra un braţ de vreascuri în tabără,acum de-abia mai şchiopătând,supusă fiind tratamentului netradiţional dar plăcut al lui Nathan.Apusul făcea ca pomii să arunce umbre lungi.Se gândi la toate legendele Cherokee cu monştri şi uriaşi, elfi şi vrăjitoare pe care i le spusese Nathan.Kat cânta în surdină: *„Lei şi tigri şi urşi,o,vai! Lei şi tigri,o...”*
-Bună! strigă politicos o voce de bas.Kat scăpă vreascurile.Inima îi pulsa în gât,se răsuci şi se pomeni faţă în faţă cu o creatură aievea.O,Doamne,Nathan avea dreptate.Erau uriaşi.Nu arăta a Cherokee,dar putea fi zămislit de un munte Cherokee.Stătea acolo în picioare privind-o,măsurând cel puţin un metru nouăzeci din cap până în picioare.Avea nişte umeri pentru care un culturist i-ar

fi invidiat,dar altcumva era subţire.Mare cât un tren,dar subţire,cu o faţă frumoasă,dar cumva ascuţită..Kat expiră un pic.Nu,uriaşii mitici nu ar fi purtat tircou,pantaloni kaki şi cizme de moto-ciclist.Dar nu-i plăcea faptul că avea un cuţit cât o sabie,prins în teaca centurii de la şold.Kat se dădu încet înapoi,cu pumnii strânşi.Urişul ridică din sprâncene.
-Aşteaptă.
-Sunt eu mică,dar sunt puternică,îl ameninţă ea pe un ton jos.Şi o să-ţi dau vreo două înainte să mă prinzi.El păşi înainte ţinând în sus ambele mâini într-un gest de capitulare.
-Ticălosule,strigă ea şi scoase *Beretta* pe care o ascunsese pe sub tricou.Kat îndreptă puşca spre pieptul lui.
-Jos,cu faţa la pământ.Întinde braţele.Un cuvânt să spui şi te fac arşice...arşice.
Kat se strâmbă.Se intimida atât de repede.Putea să fie la rândul ei făcută praf.
Uriaşul oftă şi se lăsă în jos cu o graţie surprinzătoare.
-Muşcă din ţărână,îi ordonă ea,simţindu-se disperată de frică.El oftă din nou şi-şi cufundă faţa în ţarina neagră care era umedă de la ploaia de după-amiază.
-Iuhu,Kat! strigă Nathan de undeva de lângă tabără.El striga cântat.
Aici pisicuţo,aici!
-Naaaathaan! ţipă ea.În câteva secunde,ea îi auzi paşii trosnind prin pădure,
luând-o pe scurtătură.El o cuprinse de umeri cu mâna pe cuţitul său de la şold.
-Ce este?
-L-am prins pe tipul ăsta pe pământul nostru.Al nostru părea nimerit.Tocmai a poposit aici.Nathan fugi spre ea,se uită lung la captiv care încă stătea cu faţa în ţarină.Kat privi consternată cum Nathan lăsă cuţitul să cadă şi se ţinu de stomac râzând în hohote.
-D-Drake L-Lancaster.El hohoti.Prins de Katie a mea.
O,nu! Drake Lancaster,colegul lui Nathan? Ea se uită lung la vlăjgan foarte jenată.Acesta rămase întins,dar spatele i se cutremura de râs.Bucăţi de noroi şi de frunze erau lipite pe faţa lui comică.
-E perfectă pentru tine,Nathan.

Drake se întoarse de la camera lui de la Gold Ridge a doua zi dimineaţa,îi întâlni la locul casei Blue Song şi o privi amuzat pe Kat în timp ce ea se mai scuză solemn încă o dată.Apoi rămase în pantaloni scurţi şi bocanci,luă o lopată şi atacă locul casei precum un buldozer uman.Nathan purta pantaloni de jogging iar Kat era îmbrăcată peste măsură,fiindcă trebuia să poarte şi sutien pe sub tricou.Dar după ce Drake se va întoarce la motel...

Ea îi urmă pe cei doi bărbaţi,ridicând lucrurile de care nu aveau nevoie,zâmbind când Nathan se uita şi făcea zgomote caraghioase spre ea.
Se simţea într-adevar ca o găină care căuta mâncare şi găsise din belşug.Pe la prânz stocase douăzeci de vergele pentru ferestre într-o grămăjoară alături de cuie,balamale şi metal.Dar marea ei descoperire erau patru nasturi şi o mână de gloanţe de muschetă.
-Nathan! Ea se duse către el emoţionată şi îi puse obiectele în palme.Uite! Au fost în acelaşi punct!După ce şterse un nasture de pământ,expresia lui Nathan deveni gânditoare.Îl ţinea în soare ca să-i observe tuşeurile.
-A fost o insignă din armata USA.Ea se încruntă.
-Dar ce caută asta lângă gloanţe de muschetă? Nathan,spui că aici a fost ucis un soldat? Dar nu există nici un schelet!Drake se apropie şi examina obiectele.Era o persoană tăcută,retrasă,observase Kat,şi părea să se simtă stânjenit în preajma ei,dar cu siguranță nu era timid.Ea bănuia că era conştient în maniera oamenilor mari,cu alură de brute,care erau obişnuiţi ca alţii să se teamă de ei.
În timp ce le dădea indicaţii voluntare despre gloanţele de muschete,Kat îl priviea curioasă.Nathan spusese că el coordonase securitatea de la minele Tri-State şi ca atare era expert în balistică.
-Deci ce spui tu,observă Nathan când termină de examinat gloanţele,este că probabil astea au lovit obiecte dure-piatră sau metal-şi nu oameni.
-Da.Dacă nasturii se potrivesc perioadei în care Cherokee au fost izgoniţi,atunci este probabil ca armata să fi fost aici,iar acestea să fie gloanţe de flintă pe care le-au tras în case.Kat îi aruncă lui Nathan o privire îngrijorată.Inima i se făcu mică în piept.
-La naiba,spuse el încet.El întinse o mână spre obrazul ei.
-Ar putea fi o grămadă de explicaţii.
-Da,ştiu.Dar asta se potriveşte cu istoria.A fost foarte violent când Cherokee au fost împresuraţi.
-Ei,se poate ca soldaţii să fi intrat în casă după ce a plecat familia,spuse Drake.Şi au tras asupra locului.Se poate ca unul dintre ei să fi lăsat o jachetă pe aici? Jacheta a putrezit,dar nasturii nu.
-Dar am crezut că albii au preluat colibele şi' casele pustiite,spuse Kat.De ce să fi rămas asta aici până când a căzut din picioare? Nathan o mângâie pe obraz.
-Justis o deţinea,îţi aminteşti? Nimeni nu încerca să se mute din casă dacă locul era cerut de un om important ca el.
-Grozav,spuse Kat cu amărăciune.Deci singurul lucru care a salvat casa a fost faptul că a furat-o de la familia stră-stră-bunicii.Nobil din partea lui.Mă întreb

de ce nu s-a mutat cu soţia lui albă aici.Sau poate că s-a mutat.
-Of,Katie,n-a fost chiar aşa.Kat se uită lung la el.Când vorbea atât de ciudat şi de sigur,numind-o Katie,îi dădea un sentiment de încredere.Privirea lui o ţintui pe a ei de parcă încerca să-şi amintească de ceva şi avea nevoie de ajutorul ei.
-Nu ştiu,spuse el după câteva secunde,obosit şi intensitatea îi scăzu din ochi.Mi se pare că Justis a fost un tip decent.Poate vreau să-l plac de dragul tău.
-Ăsta este un motiv bun pentru mine,iubitule.
-Lasă-mă să duc nasturii ăştia şi gloanţele de muschetă în oraş,le zise Drake. Există un magazin de arme ţinut de un bătrân care cunoaşte istoria locală.El mi-ar putea confirma identitatea nasturilor.
-Da,în regulă,confirmă Nathan.Uitându-se apoi la Kat,spuse:
-Mă duc în tabără să aduc câteva ceva de mâncare.De ce nu stai jos şi nu-ţi propteşti glezna de ceva? Ea dădu din cap afirmativ.
-Aş vrea să stau singură aici un timp.Kat se uită prin jur.Ca să mă gândesc.
Drake se urcă într-un jeep stropit de noroi şi plecă.Nathan o îmbrăţişa tandru, apoi merse spre colină,iar ea îi urmări ţinuta atletică şi mândră până când nu se mai văzu de copaci.Kat se aşeză pe o buturugă şi îşi întinse piciorul lovit.Ei,îl avea pe Nathan,avea pământul ei şi chiar dacă era tristă în ceea ce privea istoria familiei ei,avea să-i placă să locuiască aici.În special dacă Nathan va rămâne cu ea.Kat îşi propti bărbia în mâini şi se uită în pământ,încercând să creeze din nou casa Blue Song din stafiile ei,întrebându-se ce se întâmplase în ziua în care veniseră soldaţii.Cum scăpase Katlanicha? Cum îl întâlnise pe Justis? Unele lucruri vor fi un mister etern.Câteva minute mai târziu îşi înălţă capul la sunetul unui vehicul care venea pe drum.Dar maşina care se opri la câţiva metri de ea era un camion modern.Şi persoana care ieşise din el nu era Drake.
Kat se ridică surprinsă în timp ce o femeie trupeşă,sinuoasă se îndrepta spre ea,cu capul sus,cu ochii imperioşi,maiestuoasă îmbrăcată în ghete de piele,blugi şi bluză albă.Ochii negri ai femeii şi trăsăturile ei exotice,pielea ei bronzată şi părul negru o convinseră pe Kat că era cât pe ce să cunoască o indiancă-şi una grozav de frumoasă.
-Bună,spuse Kat plăcut impresionată de străină.Tipa asta va face furori dacă va dori vreodată să lupte.Femeia se opri la mai puţin de doi metri de Kat,încercă să o îngheţe cu o privire demnă şi spuse calm:
-Spune-mi unde e şi piei din ochii mei.

CAPITOLUL 7

Şocul îi dădu lui Kat un gust amar.Îşi înfundă mâinile în buzunarele pantalonilor şi materialul moale se încreţi sub strângerea degeţelelor ei.

-Dacă erai importantă,auzeam de tine,îi zise ea femeii.Ochii negri străluciră puternic.

-Unde e el? Kat scutură din cap.”*Te rog,aşa ceva nu se întâmplă.Nathan nu poate avea o altă iubită.”* Îşi ridică bărbia cu mândrie.

-Nu ştiu ce ai avut cu el,dar acum s-a sfârşit.

-Da? Vreau doar să discut cu el.Măcar este aici,sau te-a părăsit aşa cum m-a părăsit şi pe mine? Un ton de disperare străbătu vocea vizitatoarei.Kat se uită la ea ameninţător.

-A plecat de aici cam acum o oră-îi arătă ea-ca să ia ceva din tabără.Se va întoarce.

-Tu eşti cea pentru care a cumpărat sutienul? Femeia îi măsură pieptul lui Kat cu o privire ironică.Nu,eşti prea mare.Ea ridică din umeri şi spuse slab:

-O,Doamne,şi-a mai luat una în afară de noi.Kat se îndreptă cu genunchii înmuiaţi către buturugă şi se aşeză năucită.

-Nu cred.

-Crede-mă.Am văzut sutienul.Avea o fundă roz pe el.Mişcându-se greoi,şi trecându-şi mâinile prin părul mai lung decât al lui Kat,femeia se aşeză pe vine şi oftă.

-De când îl cunoşti?

-De câteva săptămâni.Kat încercă să ignore ghemul din stomac.Dar tu?

-Tot de câteva săptămâni.A plecat fără să-şi ia rămas bun-acum trei săptămâni.

Am crezut că se va întoarce,până când am auzit de tine.Ele schimbară priviri îngrozite.Vizitatoarea scutură din cap şi se strădui să nu plângă.

-Am mai cunoscut albi care simţeau ceva pentru o indiană,dar am crezut că el este diferit.L-am crezut când îmi spunea că mă iubeşte.Kat voia să moară.Ei nu-i spusese Nathan niciodată aşa ceva.

-Nu pot înghiţi povestea asta,spuse ea apărându-se.

-Nici eu,zise femeia,cu un tremur în voce.Părea atât de special.N-am întâlnit pe nimeni ca el înainte.Adică parcă îl ştiu de-o viaţă.Kat îşi acoperi faţa.

-O,nu,nu e adevărat.

-Sunt din rezervaţia din Carolina de Nord.Tu de pe unde eşti?

-Din Miami.Femeia scoase un sunet nenorocit.

-Mi-a spus că a călătorit mult.Kat se ridică şi se mută din loc,tremurând.

-Nu vreau să mai discut despre asta.

Nu vreau să-mi sară ochii din cap când o să vină.
-Nu.Vizitatoarea suspină.Ai dreptate.
-Cred că ar trebui să facem cunoştinţă,zise Kat simţind că-i ia gâtul foc.Eu sunt Kat Gallatin.
-Ştiu.Verişoara Ericăi.Ea îşi înălţă capul la Kat cu disperare.Eu sunt Echo Lup înalt.
-Nu din familia bunicului Sam?
-Ba da!
-O,nu! Kat se abţinu să nu plângă tare şi-i întoarse spatele.Nu mai discutăm.
-C-corect.Kat se duse şchiopătând până mai încolo şi se sprijini rigidă de un copac.Ea şi Echo Lup înalt aşteptară în tăcere,împărtăşind tristeţea care păru să dureze o veşnicie.În cele din urmă Kat auzi sunetul hârşâit al unui motor puternic şi ştiu că Drake Lancaster se întorcea.Se răsuci şi-l văzu pe Nathan în vârful colinei,cărând un sac ce îi atârna sus pe umăr.
„Chiar la timp,muzicantule,se gândi ea.Acum Drake ne poate fi martor.”
Ea se duse spre Echo,care se ridică rapid,scuturându-şi frunzele de pe blugi şi uitându-se la jeep-ul care se apropia de Nathan.
-Cred c-o s-avem martori,spuse ea morocănoasă.
-Da.Un prieten de-al lui.
-Ei,nu putea fi mai rău decât este deja.Rămaseră una lângă alta aşteptând.
După ce o studie o clipă pe Echo Lup înalt,Nathan se uită năucit la Kat.Mergea apăsat,neîncetinind ritmul.Kat nu-şi putea lua ochii de la trupul lui înalt şi bronzat,acoperit doar de pantaloni scurţi şi de cizme,pe trupul pe care îl împărţise cu Echo Lup înalt doar cu câteva săptămâni în urmă.De-abia auzi când uşa jeep-ului se deschise şi Drake Lancaster ieşi din el.
-E întotdeauna aşa de calm,murmură Echo răguşit.
-Mda.Kat rânji.Nathan arăta deci un pic intrigat să vadă două femei în loc de una.Drake se îndrepta spre ele încruntându-se,cu mâna încleştată uşor pe tricoul pe care şi-l pusese pentru vizita în oraş.El şi cu Nathan ajunseră în acelaşi timp şi se opriră.
-Cui i-ai dat sutienul? întrebă Kat dur.Ştii,sutienul cu fundiţa roz pe el.
-Sutien? întrebă Nathan.
-Ce fel de jocuri faci? exclamă Echo.Kat îi atinse braţul şi ochii li se întâlniră.
-Este geolog.Echo oftă.
-Mie mi-a spus că este biolog care studiază poluarea pentru serviciul forestier.
-Despre ce tot vorbiţi? întrebă Nathan.Drake gesticula ca să atragă atenţia.
-Sutienul era pentru Tess Gallatin.Kat şi Echo ţipară aproape în acelaşi timp.

-Mulţumesc că mi-ai spus adevărul.Cineva trebuia s-o facă.Ea oftă din greu.
Verişoara mea Tess.Biata Tess probabil că nu ştia că existau alte femei.
-Sunt convinsă că vara ta Erica mi-ar fi spus dacă ar fi ştiut,zise Echo.Dar şi Erica ar fi gândit că am dreptate.Kat tremura.Cum de ştia Drake despre sutien? O,nu! întinzând mâinile,ea îl întrebă pe Nathan:
-Voi bărbaţii,vă povestiţi totul despre femei?
-Nu,aşteaptă,eu...începu Nathan.
-Cum poţi spune că nu te-ai încurcat cu altcineva în afară de mine,cât tot timpul tu şi cu Tess vă întâlneaţi într-o peşteră în pădure? Cum ai putut să-i faci una ca asta lui Kat?
-Stai aşa,zise Drake,eu...
-Te rog să taci,spuse Kat.Bărbatul se supuse.Echo?
Ea se uită la Echo care explica nefericită:
-În dimineaţa în care a spus că are treabă a plecat cu calul în munţi şi s-a întors după-amiaza târziu.El şi cu Tess s-au culcat într-o peşteră.
Kat se uită la Nathan cu ochii în lacrimi.
-Ţi-a plăcut să te distrezi cu femeia Cherokee în pădure?
Nathan scăpă sacul.Privind-o,ridică braţele defensiv:
-Sunt complet confuz.
-Spune-mi că nu e adevărat.
-Spune-ne amândurora,adăugă Echo furioasă.
-La naiba,nu ştiu ce se întâmpla aici,dar nu mai este nici o femeie.
-Cum de ştii tu? întrebă Kat.
-Mi-aş fi amintit dacă mai era una care să-mi dea de furcă.
-Şi eu,spuse Nathan monoton.În special dacă ştiam despre ce dracu vorbiţi.
Kat îşi apăsă pumnul pe buze.Regretele o sufocau aproape.
-Aş vrea să spui adevărul gol-goluţ.Vreau să aud doar: *„Da,corect,înainte să te întâlnesc am avut o legătură cu Echo Lup înalt*”,sau *„Nu,nu am fost...”*
Drake păru deodată mai înalt cu un metru.
-Ce? întrebă el calm,cu o încordare ameninţătoare a trupului.
-Da,încuviinţă Echo furioasă.Spune,m-ai părăsit pentru Kat?
Kat era atât de supărată încât deveni confuză.
-Drake,spuse ea pe cât de calm putu,vrei să ne laşi singure cu Nathan?
-Nu,discutăm cu Drake.Vrei să spui Drake,exclamă Echo.
-Nu,vreau să spun...Kat se răsuci ca să se uite la ea,adică Nathan.
-Drake,spuse Echo încet,cu ochii măriţi.Kat îşi scutură capul încet.
Inima îi bubuia în piept.

-Nathan.Echo întinse un deget tremurător.
-Tu şi cu Nathan? Kat dădu din cap aprobator.
-Şi tu cu Drake? Echo încuviinţă.
-Am venit aici fiindcă bunicul a spus că este în Gold Ridge cu tine.
-Lucrează cu Nathan.Nathan l-a rugat să vină aici.Echo îşi puse palmele pe inimă şi se uită la Drake Lancaster cu o expresie disperată.
-Colanneh,îmi pare rău că m-am îndoit de tine!
Kat scoase un sunet strangulat şi nu ştiu dacă să râdă sau să se ascundă de jenă.
Privirea furioasă a lui Nathan îi spunea că râsul nu era o opţiune.
Echo continua să se uite la Drake care o măsura cu o privire îngrijorată.
-Ce trebuia să cred după ce ai dispărut fără să-ţi iei rămas-bun? întrebă ea încet.
-Am lăsat vorbă că mă întorc.Am spus să nu fii îngrijorată.De ce nu m-ai crezut?
Echo scutură din cap.
-Prea multe mistere.Drake întinse o mână.
-Vino cu mine.Apoi adăugă către Nathan:
-Ne întoarcem după ce-i explic câteva lucruri.
-Bine.Vocea lui Nathan era dură şi vorbea fără să-şi ia privirea acuzatoare de la cea căită a lui Kat.
-N-a fost vina lui Kat,strigă Echo în timp ce Drake o conducea la jeep.Totul a fost confuz.Nathan nu vorbi până ce Drake şi cu Echo nu plecară.Apoi,cu o privire plină de reproş,spuse:
-Nu ştiu cum a început chestia asta,dar ştiu că nu ai nici un pic de încredere în mine.
-Of,Nathan,am...A fost o neînţelegere-o necunoscută vine aici,îl caută pe bărbatul care a părăsit-o,nu menţionează nici un nume,şi cum puteam să ştiu că-l cunoştea pe Drake de aici din Carolina de Nord?
-Dar ai gândit că „*Nathan m-a minţit*”.Kat îşi ridică bărbia şi-l privi mândră.
-Nu,nu asta.Nu ţi-am cerut să-mi faci vreo promisiune,iar tu n-ai spus niciodată că aş fi singura femeie din viaţa ta.Ştiu să nu aştept prea multe.
-Atunci de ce te-ai făcut de râs-ca şi când ţi-aş fi aparţinut? Kat îşi dădu seama că vorbise aiurea şi făcând astfel îl provocase pe Nathan să-i spună adevărul.El nu dorea ca ea să fie posesivă,altfel n-ar fi chestionat-o atât de fioros.
-Din moment ce eşti parte din asta-ea arătă spre pământ-simt că îmi aparţii.
El îi cercetă faţa cutremurat.
-Sună ca şi când ţi-ar păsa doar de pământ.Kat dădu drumul cuvintelor:
-Nu,ţin foarte mult la tine,dar ştiu că pământul va fi întotdeauna aici,iar tu nu.
-Mai întâi ai grijă de tine,spuse el printre dinţi.

Ăsta este un mod isteţ de a trăi.Aşa îmi place mie să trăiesc.Mai târziu ea îşi va reaminti toate aceste cuvinte şi va muri de mii de ori.Dar acum trebuia să petreacă cât de mult timp cu el.
-Eşti binevenit să stai aici atât cât vrei,îl asigură Kat.Îmi place...compania ta.
-Bine.Chiar foarte bine,spuse el respirând precipitat,cu o expresie furtunoasă.
Voi fi aici mult-mult mai mult ca tine,poate pentru următorii douăzeci de ani.Kat îşi scutură capul uimită.
-Despre ce vorbeşti? El întinse mâna spre pădurile măreţe,spre locul casei Blue Song,spre vale şi râu.
-Deţin toate drepturile miniere.Am aşteptat mult timp să sap aurul acestui pământ.Când ea se dădu înapoi cu mâna peste gură,el adăugă dur:
-Şi crede-mă,atunci nu vei dori să locuieşti aici.
-Nu poţi deţine drepturile miniere.
-Holt Gallatin i le-a cedat străbunicului meu în 1910.Vocea îi era dură,dar regretul îi umbri ochii.
-O arendă pe nouăzeci şi nouă de ani.Toate drepturile miniere.Familia Gallatin n-o să ia nici măcar un procent din profit.
-Nu!El întinse mâna către ea.
-Kat,n-am vrut să-ţi spun asta,fir-ar să fie.Voiam să aştept până când tu...
-Eram atât de nebună să fiu de partea ta! Tot ce ai făcut-faptul că mi-ai cumpărat haine,că m-ai ascultat de parcă fiecare cuvânt era important,că ai făcut toate acele lucruri ca să-mi faci plăcere în pat-au fost doar ca să mă atragi de partea ta!
-Pe naiba,nu!
-Exact cum Justis i-a făcut stră-stră-bunicei mele! Cât de amuzant trebuie să ţi se fi părut!Tensionat,el păşi iute înainte şi îi apucă braţele.
-Te-am vrut de partea mea,sigur,fiindcă nu doream să te rănesc în felul ăsta.Îmi păsa mai mult ca să te văd cum pierzi tot ce ai visat.
-Dar asta nu te va opri să-l iei!El o scutură uşor.Avea o voce sfâșietoare.
-I-am promis bunicului.Mi-am promis mie însumi de dragul mamei mele.E ceva ce trebuie să fac.Şocul şi dezamăgirea îi copleşiră mintea,încât de-abia mai putea gândi.
-Am avut încredere în tine.Într-un fel în care n-am mai avut în nici un bărbat.
-Încă mai poţi avea.Ea se trase înapoi şi îşi duse mâinile la tâmple.
-Nu înţeleg cum de ai obţinut drepturile miniere.Şi ce are bunicul tău de-a face cu asta? Cum de i-a făcut rău familia mea? Nathan îi luă mâna într-a lui.
-Să ne aşezăm.

-Nu pot sta jos.Se dădu înapoi.Nu mă atinge.
El rămase acolo în picioare,arătând la fel de nenorocit pe cât se simţea.
-O să asculţi? Ascultă atent,poate că vei înţelege că nu sunt un ticălos lacom care caută scuze ca să brăzdeze acest pământ.
-Îţi dau o şansă,zise ea.Vorbeşte.
-Holt Gallatin-Vulpea Albastră-a dus războiul de unul singur împotriva familiei mele,îi zise Nathan.După ce l-a ucis pe stră-stră-bunicul Nathaniel,cel care a luptat împotriva lui Justis Gallatin în Războiul Civil,Holt s-a exilat.
Trebuia,fiindcă era căutat pentru crimă.Teritorul indian nu era mai mult decât un pământ pustiu cu multe ascunzători şi nu erau destule trupe de armată ca să ia urma unui tip isteţ care avea ajutor de la Keetowahs.
-Societatea Cherokee care ura albii?
-Mda.Aşa că Holt a putut fugi în Arkansas,mi-a lovit familia,apoi s-a întors la neamul Cherokee şi s-a ascuns fără vreo şansă să fie găsit.El şi cu banda de Keetowahs au jefuit şi au ucis prin tot Arkansas-ul timp de aproape douăzeci de ani.Şi Chatham-ii erau primele lor ţinte.
-Vrei să spui că Holt i-a ucis pe ceilalţi Chathmani în afară de Nathaniel?
-Nu,dar a rănit câțiva.Şi a încercat să şteargă orice lucru făcut de un Chatham.A furat vite,a ars magazine,a jefuit o bancă condusă de un Chatham-pe scurt,el a fost blestemul care mi-a lovit familia timp de două decenii.
-Şi apoi? întrebă ea îngrijorată,îmbrăţişându-se.
-Trupele Statelor Unite l-au căutat pe întreg teritoriul.Albii pătrundeau: se vorbea despre naţionalizare...
-Guvernul fura din nou pământ de la indieni.Nathan încuviinţă uşor din cap.
-Mda.Mi-e teamă că ai dreptate.
-Deci nişte hoţi fugăreau un hoţ.
-Un criminal,o corectă Nathan,dar fără să braveze.Holt era un om rău,unul dintre cei mai răi,fie Cherokee sau albi.Kat merse încet către un copac şi se sprijini de trunchiul lui cioturos.Ochii îi ardeau şi se uita fix în verdeaţa bogată de parcă vedea şi altceva în afară de faţa mohorâtă a lui Nathan când îi spusese că va mina pământul.
-Ce s-a întâmplat după ce Holt a părăsit teritoriul?
-A dispărut pentru următorii douăzeci de ani.Cred că toţi din familia mea au crezut că a murit.Dar când Holt s-a arătat din nou era bătrân,voia să se aşeze pe un pământ lăsat lui de Justis şi de Katherine şi a avut o nevastă tânără şi doi copii-pe bunicul tău Joshua şi pe Dove.Nathan arăta dezgustat.Holt obţinuse o amnistie de la guvernul Statelor Unite.Nu ştiu cum l-a obţinut,dacă nu prin

fratele său care avea influenţă la Washington.Kat dădu din cap.
-Silas Gallatin.El a fost străbunicul lui Tess.Cred că a devenit un om important în California.
-Holt nu credea că familia sa va fi în siguranţă în Oklahoma cu o haită de Chathami furioşi chiar lângă graniţa cu Arkansas-ul.A vrut să-mi mituiască familia ca să-l ierte şi să uite.Kat gemu frustrată.
-Deci a negociat cu Eli Chatham sau stră-stră-străbunicul-pentru pace.
-Corect.Holt i-a dat drepturile miniere pentru pământul Katlanichei din Georgia.Pământul ăsta.
-Dar ai spus că Holt l-a ucis pe Eli.Nathan râse amar.
-L-a ucis,zece ani mai târziu.Aceşti doi oameni n-au încetat niciodată să se urască.Holt a venit în Arkansas şi l-a strigat pe Eli.S-au împuşcat-una dintre ultimele lupte de pe Strada Principală a statului Arkansas.1921.Au consemnat ziarete.Nathan se opri şi ea îi privi expresia meditativă.
-Şi apoi ce s-a întâmplat cu stră-stră-bunicul meu?
-Nimic.A fost împuşcat şi el.A murit la câteva zile după bătaie.
Kat suspină în tăcere şi se aşează pe rădăcina ieşită a unui copac.
-Deci bunicul tău dorea să răzbune moartea tatălui său Eli.De ce nu a minat el însuşi pământul? Nathan se apropie şi se ghemui.Privind în ochi ei cu o expresie tristă,spuse calm:
-Fiindcă Dove Gallatin era iubita lui şi n-a încetat nici o clipă s-o iubească.
-O,nu,nu! Kat se uită lung,simţind un gol în stomac.Nu Dove.Erica mi-a spus totul despre ea.Era o fată bătrână.Trăia în Carolina de Nord.
Devenind şi mai agitată,Kat îşi flutură mâinile nervoasă şi zise pe nerăsuflate:
-Toată lumea o iubea.Se spune că avea puteri.Când a îmbătrânit şi s-a săturat să fie fericită,şi-a dorit să moară.Ne-a lăsat fiecărei familii câte un medalion fiindcă ţinea la familia Gallatin.
-Ha,ha.Poate fi adevărat-cu excepţia faptului că nu era fată bătrână.Nathan oftă, se uită la pământ şi îşi trecu o mână prin păr gândindu-se.
-Nu încerca să fii drăguţ,spuse Kat furioasă.Noi doi nu mai avem nici un motiv pentru care să fim drăguţi unul cu altul.Zi cum a fost.El o privi nervos.
-În regulă.Tot ce ştiu este ce mi-a spus bunicul Micah,iar el nu a fost un sfânt,cel puţin nu pe vremea aceea.Dove şi cu el au fost împreună mult timp în spatele mamei mele.Dove a rămas însărcinată,s-a dus la bunica şi i-a spus toată treaba.
-Nu pot crede,şopti Kat.
-Ba să crezi.Bunica s-a omorât.A lăsat un copil în urmă.
-Pe tatăl tău,spuse Kat repede.

-Da.Tatăl meu.Bunicul Micah se simţea vinovat de ceea ce-i făcuse soţiei sale şi s-a făcut praf dintr-o sticlă de lichior.
-Ce s-a întâmplat cu Dove?
-A fugit în Anglia cu un pilot RAF pe care îl ştia cine ştie de unde.S-a căsătorit cu el
-Şi copilul?
-A murit de tuse convulsivă înainte de patru ani.Pilotul a fost ucis în timpul celui de al doilea război mondial.Asta-i tot ce ştiu despre Dove.L-a ruinat pe bunicul meu şi l-a părăsit.Kat îşi înfipse unghiile în palmă.
-Deci cearta asta Gallatin-Chatham ţi-e mai apropiată decât credeam.E ceva personal.El dădu din cap afirmativ,ochii lui cenuşii privind direct într-ai ei.
-Tatăl meu a fost un beţiv.Bunicul a pierdut aproape tot ce a avut; nu dădea un ban pentru creşterea fiului său şi din cauza asta tata a crescut neglijent.Era lefter şi a murit într-un bar când eu aveam cincisprezece ani.
Chiar dacă această informaţie despre Nathan o şocă,reuşi să spună doar:
-Îmi învinuieşti familia pentru tot răul întâmplat Chathamilor?
-Nu te învinuiesc pe tine sau pe verişoarele tale de nimic.Pur şi simplu spun că,de patru generaţii,familia mea a fost rănită de un Gallatin sau de altul.Este drept ca acest pământul să plătească nişte datorii mai vechi.Kat se ridică în picioare cu mândrie.
-N-o să te lăsăm să faci aşa ceva.Nu poţi cere ceva ce bunicii noştri au semnat-o când erau copii.N-o să ţină la tribunal.El se ridică emoţionat.
-E legal.Am verificat.Nu poţi face nimic în privinţa asta.
-Sunt o luptătoare.
-Eşti o luptătoare slabă.Îţi pictezi culorile de război pe faţă şi faci un joc meschin.Meciul ăsta împotriva mea este prea mult pentru tine.Renunţă.
El întinse mâna brusc spre ea şi-Kat fu surprinsă s-o vadă tremurând.
-Nu fac asta pentru bani,Kat.Nu am nevoie de bani.Am nevoie de tine.Vreau să fim împreună în ciuda acestui drept de minerit.Ştiu că îţi cer mult.
-Nu ceri mult,e imposibil,spuse ea încet,abia şoptind cuvintele.Verişoarele mele n-or să mi-o ierte,iar eu nu mi-o voi ierta niciodată.Nu-ţi face griji.Nu sunt împotriva ta-cel puţin nu la tribunal.Plecă,lăsându-l să stea acolo cu mâna întinsă.

Depresiunea crea un filtru în jurul lui Kat,fâcând-o să se simtă confuză.
-Erica,murmură Kat la telefon,cu o voce joasă.Se sprijini obosită de pupitrul imens şi mare care aparţinea avocatului lor din Gold Ridge,cu umerii căzuţi şi

capul plecat.Acum ştia ce trebuia să simtă războinicii când pierdeau o bătălie.
Epuizaţi,lipsiţi de vlagă,goliţi.
-Kat? Ce s-a întâmplat? Eşti bolnavă? Am fost îngrijorată când am primit mesajul tău.Pari bolnavă.Kat ştia că nu va plânge.Mai avea doar câteva lacrimi şi era prea obosită ca să le dea drumul.
-Este ceva ce nu ştim despre aurul de pe pământul nostru.Avocatul nici măcar n-a ştiut.Cred că Dove Gallatin ştia-poate că s-a gândit că vom aranja noi treaba.
-Orice ar fi,relaxează-te,spuse Erica răbdătoare.Rudele noastre Cherokee sunt îngropate în acel pământ.Familia lui Katherine Blue Song,părinţii ei şi trei surori.Medalionul lui Tess spune acest lucru.Bunicul Sam tocmai l-a terminat de descifrat.Nu văd cum putem arenda drepturile miniere ştiind asta,indiferent de aurul care există.Kat îşi găsi ultimele lacrimi.
-Erica,nu avem nici un cuvânt de spus asupra drepturilor miniere.
-Cum?
-Stră-stră-bunicul meu,Kat se opri să expire,Holt Gallatin,a încercat să iasă din bucluc cu mită,aşa că a cedat drepturile unui bărbat pe nume Elin Chatham.O arendă pe nouăzeci şi nouă de ani.Mai sunt douăzeci.
-O,nu,Kat! Nu cred că tatăl lui Dove ar fi făcut asta! Ascultă.Dove a scris o istorie a familiei.Era scrisă în Cherokee şi bunicul Sam încă lucrează la ea.Dar atât ştiu: Dove putea prezice viitorul.Dove a scris un poem despre mine care s-a adeverit.
-Erica,eu nu cred în chestii de-astea.
-Dove ne-a dat medalioanele pentru un motiv,Kat.Al meu spune că stră-stră-bunica s-a dus pe Valea Lacrimilor în Oklahoma,dar că Justis a eliberat-o.
-O,Erica,lui Justis nu i-a păsat de Katherine-Katlanicha.
-Ba da.Sunt convinsă de asta,Kat.Al meu mai spune „*un lup îşi va găsi partenerul,indiferent de cât de departe rătăceşte*”.Kat,eu mă voi căsători cu James Lup înalt.Înţelegi? Medalionul meu conţine o profeţie.Kat bătu cu pumnul în pupitru.
-Erica,nu mă asculţi.Nu ştiu ce va face Tess cu al ei.I l-am trimis cu translaţia mesajului.Trebuie să aşteptăm şi să vedem cum reacţionează.Când bunicul îl va descifra şi pe al tău vom găsi noi o legătură.Am fost făcute să avem pământul, să avem grijă de el.
-Străbunicul meu a vândut drepturile miniere şl nu mai e nimic de făcut! ţipă Kat.Asta este tot ce contează! l-a vândut drepturile lui Eli Chatham.Şi acum nepotul lui Chatham le moşteneşte!
-Kat,iubito,trebuie să existe o cale,spuse Erica calm,deşi avea un uşor tremur în

voce.Doamne,aş vrea să nu fii singură.Pot spune că eşti frenetică.
-Îmi pare rău că am ţipat,zise Kat răguşit.Asta nu e afacere,este răzbunare.Ea îi explică vrajba Gallatin-Chatham.Erica ţipă:
-Kat,îmi spui că acest Chatham te învinuieşte pentru tot?
-Nu,lui Nathan îi pare cu adevărat rău pentru noi,dar i-a promis bunicului său şi are onoare.
-De partea cui eşti? Kat simţi un junghi rece în spate.
-De a noastră.Sunt o Gallatin.Pun pământul pe primul loc.Erica întrebă blând:
-E ceva ce ar trebui să ştiu despre tine şi Nathan Chatham?
Ştergându-şi ochii,Kat inspiră adânc şi spuse:
-Nu.Ascultă.Micah Chatham a scris în testamentul său că nimeni nu va putea mina pământul până nu moare Dove.Acum Dove s-a dus şi Nathan Chatham spune că o să...Se întrerupse.Ştii ce este o arendă?
-O,Doamne,spuse Erica sfâșiată şi Kat îşi dădu seama că şi verişoara ei plângea.
Ne va face pământul un mormânt plin de chimicale.Respiră ca să se calmeze.Eu şiA cu James o să mergem mâine la Gold Ridge.Îl putem cumpăra pe ticălosul de Nathan Chatham sau îl putem opri prin proces.Ştiu că putem.
-Sigur.Locuiesc la Motelul Kirkland.Ne vedem acolo.Puse receptorul în furcă şi se aşeza gândindu-se.*„Există un singur mod de a-i schimba planurile lui Nathan şi sunt singura Gallatin care o poate face.”*

El nu va uita niciodată ziua aceasta,indiferent de cât de tare ar încerca: faţa lui Kat când îi spusese adevărul despre bunicul lui,apoi întrebările şi în final modul în care se răsucise şi mersese schiopătând până la maşină,fără să se uite înapoi.
Totul din cauza lui şi poate că va dura mult timp.Nathan scoase dopul burbonului şi-l aruncă.Nu-şi amintea ultima dată când se îmbătase,dar probabil că sărbătorise ceva.Ei,asta era şi în seara asta-o sărbătorire a răzbunării familiei, a onoarei familiei şi evoluţia lui Nathan Chatham,din geologul ideal,într-un ticălos fără inimă.Nathan îşi frecă faţa îngrijorat,mai aruncă un vreasc în focul său de tabără,nepăsându-i că btnd va uita de foc şi se întinse pe o parte, sprijlnindu-se într-un cot.Capul i se învârtea.Închise ochii şi văzu faţa lui Kat.
Nu,a lui Katie.Nu se putea gândi la ea decât aşa.Cum o va putea câştiga după ziua de azi? Cum o va face să înţeleagă că nimeni n-o va iubi mai mult ca el,în ciuda datoriilor pe care trebuia să le achite pentru familia lui?
Şi ea trebuia să-l iubească la fel ca înainte,dar îi va lua timp să o recunoască.
Să-l iubească la fel ca înainte? Nathan înjură încet şi îşi frecă fruntea din nou,de parcă îşi putea forţa gândurile din creier.*„Katie,dă-mi o şansă,fetiţo.Katie.”*

-Nathan.El deschise ochii ameţit şi o văzu îngenunchind pe pământ,lângă picioarele lui.Tresărind,se uită la ea fără să vorbească,gândindu-se la faptul că ea mersese o jumătate de milă singură prin pădure ca să vină la el,că purta rochia albă pe care i-o dăruise el şi că-şi pieptănase părul ca să-i curgă pe spate în valuri de ebonită.Era atât de frumoasă că simţi fiori,atât de ireală In lumina focului încât se frecă la ochi şi verifică pentru a se asigura că încă era acolo,cu mânile pe genunchi.Poate că se uita la o arătare.
Dar ea îşi odihni o mână pe piciorul lui şi atingerea ei îl excită până şi prin pantalonii scurţi de piele.
-Te iubesc,spuse ea ferm,sobru,privindu-l în ochi.Nathan clipi de două ori,îşi scutură capul şi aproape că spuse: *„Şi eu te iubesc.”*Dar apoi îşi aminti privirea disperată din ochii ei mai devreme,în acea zi.Râse răguşit.
-Tu iubeşti pământul acesta.
-Te iubesc pe tine şi pământul.De asta îţi cer să facem o învoială.
-Dragoste.Nathan spuse ceva atât de obscen încât mâna îi tremură pe el şi păru puţin înspăimântată.Nu mai folosi cuvântul acesta cu mine,o ameninţă el.Nu are de-a face cu ce doreşti tu.
-Bine.Dacă te deranjează aşa de mult,nu-l vei mai auzi niciodată de la mine.
-Bine.O privi obosit şi în cele din urmă întrebă:
-Ce propui?
-Orice vrei de la mine şi atât de mult cât vrei.Merg oriunde îmi spui,lucrez pentru tine,dorm cu tine,îţi spăl camionul,îţi curăţ casa,cred că ai o casă undeva, nu? Ea zâmbi,dar Nathan o făcu să se întristeze şi mai rău.Câți bărbaţi nu şi-ar dori o sclavă drăguţă? întrebă ea.El o privi uimit.
-Bărbatul acesta vrea.Îmi amintesc că ai spus: „*Nu vreau să-mi petrec restul vieţii fiind folosită”*.
-Dar nu e restul vieţii.Ci atât cât vrei tu.Nathan se sprijini pe ambele coate şi îşi lăsă capul să cadă pe spate.Simţea că i se învârteşte.Gândurile îi intensificau senzaţia: *„Te-am dorit atunci,te doresc acum,te voi dori mereu*.”
-Şi eu vă dau dreputrile miniere asupra pământului vostru,spuse el înălțându-şi capul.
-Nu mă aştept să faci asta,Nathan,cred că înţeleg de ce ai făcut ceea ce merita familia ta.Vocea ei suna bătrână şi învinsă.Dar poate că ai putea amâna minarea câțiva ani.Ştii,dă-ne mie şi verişoarelor mele ceva timp ca să ne bucurăm de pământ.Poate că Tess şi Erica vor avea copii.Dacă copiii văd asta,ştii,dacă generaţia următoare de Gallatini ar putea vedea de unde a venit poporul lor,unde sunt îngropaţi...

-Ce vrei să spui?
-Părinţii Katlanichei şi surorile ei sunt îngropaţi aici,îi explică ea,îndepărtându-şi privirea de a lui.Dacă ne dai câțiva ani,poate că le găsim mormintele şi îi mutăm.Copiii lui Tess şi ai Ericăi vor putea vedea vechiul sălaş,apoi vei putea face ce îţi place.
-Dar copiii tăi? întrebă el ursuz.Ea scutură din cap şi-i întâlni privirea din nou.
-Nu cred că am o perspectivă prea grozavă.Nu cunosc bărbaţi prea uşor şi nu mă căsătoresc cu unul „sigur" doar ca să am copii.
-Pe mine m-ai cunoscut destul de uşor,îi aminti el.Privirea rănită şi furioasă din ochii ei îl făcu să clipească.Nu am spus-o ca pe o insultă.De ce sunt diferit?
-Aşa.Ea se încruntă,se uită în poala ei şi continuă: Spuneai că vrei ca totul să fie între noi ca înainte.Ştiu că te înnebuneşti dupa mine în pat.Şi că îţi place să mă înveţi cum să fiu o Cherokee.
-Şi putem fi ca-înainte dacă ne înţelegem asupra pământului? o întrebă el, simţind furia ridicându-se în el ca un şarpe.O poţi face chiar dacă îmi urăşti tupeul?
-Ştiu cum să te fac să râzi şi când să nu-ţi stau prea mult în cale.Dacă vrei să călătoreşti pe unde ţi se năzare pot merge şi eu fără să fiu o povară.Câte femei au atât de mult de oferit,cerând atât de puţin în schimb?
-O poţi face? întrebă el din nou,ridicând glasul.Ea scutură din cap.
-Nu te urăsc.N-aş face asta dacă nu aş vrea ca totul să fie cum trebuie între noi. Poate că mă urăsc pentru faptul că încă te doresc...Furia lui stagna şi o studie, întrebându-se dacă spunea adevărul.Dacă era...Respiraţia lui Nathan se precipita de speranţă,îşi încrucişa picioarele cu nonşalanţă şi spuse:
-N-am mai ţinut niciodată o amantă.Ea tremură un pic,dar îl privi drept în ochi şi zise cu stoicism:
-Să spunem lucrurilor pe nume.Nu voi fi amanta,ci târfa ta.Aerul care îi apăsa pieptului admiraţia pentru tăria ei îl făceau să plângă.În atmosferă era o linişte măreaţă de parcă noaptea se oprise să asculte.
-Eu nu văd lucrurile astfel.Le văd ca pe un compromis prietenesc între doi oameni care au nevoie să fie împreună.
-Atunci vezi să fie plăcut.Nu mă înţelege greşit,dar există multe modalităţi de a fi o târfă pe lumea asta şi nu au de-a face cu sexul.Am văzut oameni care s-au vândut pentru o grămadă de cauze rele.Eu cel puţin o fac pentru una bună.
-Nu te vreau în termenii ăştia.Te vreau ca pe o prietenă şi o iubită.
-Bine,dacă aşa înţelegi lucrurile.El se luptă să nu dea cu pumnul în pământ şi să-i spună că o iubea în ciuda tâmpeniilor dintre familiile lor.

”Îţi dă o şansă s-o recucereşti.Nu fi tâmpit.Ia-o.”
-Ei,şi dacă îţi spun să faci lucruri pe care nu le-ai mai făcut până acum? o întrebă el,privind-o dur.Lucruri care pe tine te-ar jena dar care mie mi-ar provoca o plăcere imensă.O să le faci?
-Da.Ea îşi frecă palmele şi le văzu culoarea aurie.
-S-ar putea să-ţi placă.
-Sigur.N-o să-ţi fac necazuri.
-În regulă.Accept înţelegerea.Eşti a mea,cu trup şi suflet,atât cât vreau.Începând din seara asta.Mâine mergem la avocat şi încheiem un contract.
-Te cred pe cuvânt.
-Eşti mărinimoasă.
-Nu ştiu ce înseamnă asta,dar cred că e bine.Acum ea tremura vizibil.Nu vreau ca verişoarele mele să ştie despre această învoială.Vor încerca să mă oprească.
Le voi spune că am discutat cu tine despre minarea pământului.Nathan râse răguşit.
-Deci voi,trei muşchetari Cherokee,veţi avea timp să-mi atacaţi drepturile miniere în orice modalitate legală.Ea se uită la el pentru o clipă,apoi spuse încet.
-Da,asta încerc să spun.
-Bine.Îmi place sinceritatea ta.Îmi aparţii.Secretul nostru.În schimb,îţi dau o perioadă de graţie de cinci ani pentru pământul tău.S-a făcut.
-S-a făcut.El îşi scoase medalionul de aur de la gât şi i-l înmână.
-Vreau să porţi ăsta tot timpul.Ochii ei străluciră de surpriză.Luă lanţul de aur şi medalionul de mărimea nucii,îl ţinu în palmă o clipă,apoi şi-l puse la gât.
Nathan îşi ţinu respiraţia.Aurul părea să strălucească mai tare doar fiindcă era mai aproape de ea.El îşi îngustă ochii,îşi scuturâ capul ca să şi-l limpezească,dar nu scăpă de iluzie.Era drept ca ea să aibă medalionul,drept ca şi căldura spiritului ei să-l readucă la o nouă viaţă.La urma urmei,era singurul lucru pe care i-l putea dărui înapoi.Îi aparţinuse lui Justis Gallatin.

CAPITOLUL 8

Apa rece de munte îi împrăştie gândurile şi o făcu să se gândească doar cum să se încălzească mai repede.Asta,din nefericire,o făcu să-şi imagineze piciorul lui Nathan încolăcit peste coapsele ei şi braţul lui relaxându-se posesiv peste sânii ei.Kat îşi puse şamponul pe stânci,se aşeză aproape de ele şi îşi ghemui picioarele sub ea.Cu apa în jurul taliei,capturată de râu,făcând-o parte a pământului căruia îi servea.Îşi aruncă apă pe faţă şi o ţinu acolo,picăturile argintii curgând ca lacrimile.Această învoială o va ruina,fiindcă dacă Nathan nu

se îndrăgostea cumva de ea,îl va pierde şi pe el şi pământul.Gândul de a-i pierde pe amândoi o făcu să ofteze uşor.De Nathan avea nevoie cel mai mult.
-Kat.Ea îşi înălţă capul şi se uită peste umăr.El traversa râul către ea,dezbrăcat, ducând un prosop într-o mână,fără să-i pese dacă îl acoperea ceva sau nu.
Lăsă prosopul să cadă lângă şamponul ei şi se aşeză jos în spatele ei în râu.Îi cuprinse umerii cu mâinile.
-'neaţa.
-'neaţa.
-De ce plângi? el îi trase părul pe spate şi-i cuprinse bărbia într-o mână,ţinându-i faţa în profil şl studiind-o.
-Tocmai mi-am aruncat apă pe faţă.
-Nu vreau să fii nefericită.
-Bine.El îşi odihni o mână pe obrazul ei,mângâindu-l cu vârfurile degetelor.
-Nu vreau să-mi ceri permisiunea să te dai jos din pat.
-Bine,n-o să mai fac.
-Vreau ca totul să fie ca înainte între noi.Ca şi când n-ar fi nici o învoială.E doar un compromis între...
-Doi oameni care au nevoie să fie împreună.Ştiu.Bine.Degetele lui se arcuiră peste umerii ei şi îi scutură uşor.
-Încetează.Încetează să mai fii de acord cu orice,ca şi când nu ai avea de ales.
-Ce am de ales? Deja am spus că voi face tot ce doreşti şi tu deja ai spus că unele nu-mi vor plăcea.
-Nu am făcut nimic care să-ţi displacă noaptea trecută,nu?
El îi dădu părul în lături şi mâna îi alunecă pe spatele ei,frământându-i spinarea cu degetul mare.
-Erai umflat de bourbon.Ai adormit la cinci minute după ce m-ai îmbrăţişat.
-Te-am îmbrăţişat? repetă el uimit.
-Da.M-am simţit ca un ursuleţ.
-Ce credeai că voi face?
-Altceva decât să dormi.
-Eşti dezamăgită? El îşi săpuni mâinile şi începu s-o spele pe spate,mişcându-şi vârfurile degetelor în cercuri mici.
-Nu ştiu.Totul este atât de diferit între noi acum.El se opri din spălat şi îşi odihni fruntea pe ceafa ei.Îi înconjură braţele.
-Să-ţi spun ceva,Femeie Kat.Te voi trata ca pe un ursuleţ până când vei înceta să mai gândeşti aşa.Îmi spui tu când e gata.Respirând rapid,simţi cum în stomac îi creşte un val de dorinţă.Kat ştia că va fi gata curând.Grija lui pentru fericirea ei

cam dispăruse.Da,Nathan ţinea la ea şi dorea să facă orice ca ea să uite de pământ.Ea nu va uita niciodată.Va fi întotdeauna între ei.Dar nu l-a amintit noaptea trecută când i-a spus că dorea ca totul să fie la fel ca înainte.Nu se gândise că vor mai fi,dar trebuia să încerce.Gâtul i se încleşta de furie.El îşi putea permite să fie aşa,magnific.Avea totul în palmă,viitorul pământului,
viitorul ei,dragostea ei.
-Şi dacă sunt gata să fac dragoste cu tine acum? El râse încet,se întinse după şampon.
-Şi vei fi pentru mai mult timp,îi promise el cufundându-şi mâinile în părul ei.

Kat şi Erica săteau în ceainăria intimă a motelului *Kirkland* la aceeaşi masă,de la fereastră,unde discutaseră prima dată testamentul lui Dove,în urmă cu două luni,
cu excepţia faptului că Tess fusese cu ele.Dincolo de fereastra cu perdeluţe albe,sângerul cu flori delicate îşi întindea acum foliajul luxuriant de vară printre obloane,de parcă încerca să se ascundă de căldura lui august.
Erica,înaltă şi subţire,se schimbase în aceste două luni într-un mod subtil care o făcu pe Kat s-o analizeze un timp: nu doar că-şi schimbase costumul gri cu o rochie albă şi îşi prinsese părul negru în piepteni la spate,dar avea o aură de fericire.Cauza nu era un mister.Cu zece minute în urmă,James Lup înalt,părăsise ceainăria să-şi cheme avocatul în legătură cu drepturile miniere pe care Holt Gallatin le semanse cu Eli Chatham.James era cu siguranţă înalt şi cu siguranţă un lup chipeş şi bine îmbrăcat.Kat o privea pe Erica urmărindu-l drăgăstoasă cum ieşea din cameră.El se oprise în prag ca s-o asigure clipind şi zâmbindu-i.
Aşa se purtau doi oameni care se iubeau.Kat îşi reaminti că medalionul de aur al lui Nathan era ascuns sub tricoul ei.Însemna foarte mult faptul că-i dăduse medalionul său.Desigur,era un fel de colier pentru o scalvă,dar nu se gândea prea mult la asta.
-Aş vrea ca şi Tess să fie aici,zise Erica,uitându-se pe fereastră în gol.Dar nu cred că a venit în ţară.Kat scutură din cap îngrozită.
-Crezi că trebuie s-o strigăm prinţesa Tess acum? Erica oftă.
-Nu ştiu.Nu până când nu rezolvăm această problemă cu Nathan Chatham.
De-abia aşteptam s-o întâlnesc şi să văd cum a primit vestea că mama ei a fost regina din Kara.Acum mă gândesc numai la pământ.
Erica îşi drese glasul şi găsi o pagină luată dlntr-o revistă.
-Am nişte informaţii despre Nathan Chatham pentru tine.
Vocea îi era sobră,plină de regrete,în timp ce-i înmâna pagina lui Kat.
-Am găsit-o într-un număr vechi din Forbes.

Kat luă pagina cu mâini tremurânde şi se uită neîncrezătoare la o poză color de-a lui Nathan care stătea comod la birou,sprijinindu-şi mocasinii de pupitrul strălucitor.În spatele lui se afla o fereastră uriaşă pe fundalul inconfundabil al Atlantei,înaltul turn al lui *Peachtree Plaza Hotel,Hyatt Regency* cu faimosul restaurant dfn vârf arătând precum o farfurie zburătoare care tocmai a aterizat pe acoperişul hotelului.Nathan purta pantaloni cafenii şi un pulover de caşmir asemănător aceluia pe care îl purta în noaptea în care-i aterizase în poală în arena de lupte.Zâmbetul lui slab era încrezător; ochii lui spanioli erau pe jumătate închişi; era însăşi esenţa puterii relaxate.Titlul de dedesubt o confirma: *Sensibilitatea şi vechea tradiţie a afacerii noului val Chatham i-a câștigat laude din partea ecologiştilor şi o avere din minele de aur.*

-O avere? repetă Kat încruntându-se.Ar putea deţine drepturile noastre miniere, dar încă este un geolog la *Tri-State.*

-Nu,spuse Erica încet.El deţine *Tri-State*.De fapt,el deţine compania care deţine *Tri-State*.După ce se holbă la Erica câteva secunde în timp ce mintea ei încerca să înţeleagă,Kat se uită năucită la pagină şi citi:

Acest băiat hoinar a schimbat natura mineritului aurifer şi a recoltat trei sute milioane dolari pentru Aurăria.Inc.o companie pe care a înfiinţat-o acum doisprezece ani când indienii Suradorani l-au condus către o vână de aur din bazinul Amazonului.Într-un efort cooperativ care devenit branşa lui,Chatham a făcut bani şi pentru sine şi pentru trib care şi-a folosit averea pentru modernizarea traiului oamenilor săi,păstrând în acelaşi timp tradiţiile etnice.

Douăzeci de ani de acum încolo cât va fi minat pământul Suradoran, Aurăria.Inc,va restabili localitatea complet.Contrar rafinăriilor,metoda de arendă a aurăriei nu lasă loc toxinelor.

-Pare să fie un bărbat admirabil,zise Erica.Mai puţin în ceea ce ne priveşte.

Kat reciti cuvintele,apoi încă o dată,apoi tare.Apoi se uită în gol pe fereastră şi se gândi.Fără îndoială că a fost un truc nostim.Aşa putea ea defini cele trei sute de milioane de dolari.

-Doamnelor! strigă o voce cu accent englezesc.Înţeleg din spusele avocatului vostru că de-abia aşteptaţi să-mi spuneţi ceva! Am şi eu o poveste pe cinste!

Kat şi Erica se răsuciră în scaunele lor ca să se uite la tânăra brunetă,elegantă şi exotică ce le zâmbi afectuos,când intră plutind în cameră la braţul unui bărbat blond atrăgător.Cu ochii strălucindu-i de bucurie,Tess Gallatin îl prezentă verişoarelor lor pe Jeopard Surprise,pe care îl descrise drept „*Bărbatul pe care-l adoră prea mult pentru binele lui*”,comentariu care-l făcu să se înmoaie de plăcere.

Kat observă că o privea pe Tess cu mândrie,în timp ce ele se îmbrăţişau emoţionate.Tess râse.
-I-am spus totul despre pământul nostru şi minunata noastră avere.Şi de-abia aştept să vă povestesc despre crama pe care Justis şi Katherine au deschis-o în 1840.E totul atât de romantic şl de emoţionant.Kat şi Erica schimbară priviri compătimitoare.Kat o bătu uşor pe Tess peste braţ.
-Mai bine am comanda un ceainic de ceai englezesc.O să ai nevoie.

Fără tricou,îmbrăcat în pantaloni scurţi de piele şi cizme,cu ţinta de aur strălucindu-i în lobul urechii,transpirat şi mângâindu-şi pieptul păros,Nathan nu era exact imaginea unui milionar.Inima lui Kat se acceleră amintindu-şi de atenţia pe care el i-o acordase părului ei în acea dimineaţă.Doar Nathan o putea face să se simtă satisfăcută şi şamponată.Kat fu surprinsă că el şi cu Drake lucrau pe locul familiei Blue Song,cu Echo chicotind prin spatele lor,ridicând lucrurile pe care le dezgropau ca o găină mare,în loc de una micuţă,observă
Kat.
-Ăsta-i Chatham? întrebă Tess uimită,în timp ce Kat direcţionă *Mustang-ul* către capătul vechii poteci.Tess stătea pe locul din faţă sau mai precis,pe genunchii lui Jeopard.Erica ţinea picioarele pe genunchii lui James,pe locul din spate al micului *Mustang*.Era un lucru bun că toţi erau îndrăgostiţi,se gândi Kat.
-Da,hmm,e un pic diferit.Nu e un băiat atât de rău.Aşa cum ţi-am spus,m-a ajutat să găsesc locul casei Blue Song.
-Drake! exclamă Tess când uriaşul brunet păşi înainte şi le privi înaintând.Îşi întoarse capul şi-l privi pe Jeopard de aproape.
-Noutăţi,explică el.
-Drake face o muncă de securitate pentru compania lui Nathan Chatham,zise Erica din spate.Vocea îi era tremurată.Îl cunoşti,Jeopard?
Kat privi către Jeopard Surprise.
-Îl cunoşti pe Drake? El zâmbi dar nu spuse nimic,în timp ce Tess se juca cu gulerul cămăşii lui de polo şi se uita în lături.
-Drake lucrează pentru Jeopard uneori,zise Tess amabil.Sunt vechi prieteni în afacerile de securitate.James,care rămase tăcut observându-l pe Drake Lancaster, întrebă pe un ton jos şi mohorât:
-Sora mea poate avea încredere în el? Jeopard nu ezită.
-Drake şi-ar da şi viaţa pentru ea.Da,poţi avea încredere în el.
-Are un gust rafinat în privinţa lenjeriei de damă,zise Tess.
Când toţi coborâră din maşină,Nathan îşi aruncă lopata,îşi trase tricoul peste cap

şi merse să-i întâmpine.Kat îl prezentă şi privi cu atenţie expresiile verişoarelor ei.Nu se gândiseră la Nathan ca la un monstru din moment ce le povestise despre faptul că-i simpatiza pe Cherokee,dar nu doreau să le distrugă pământul mai mult decât o făcuse până acum.Drake şi Echo veniră spre ei.Arătând mulţumită, Echo se repezi către fratele ei şi-l îmbrăţişa.
-Fericită? întrebă el.Ea spuse ceva în Cherokee,zâmbi şi se duse la loc lângă Drake.
-Kat spune că ne acorzi o perioadă de graţie de cinci ani,îi spuse Tess lui Nathan.De ce? Kat îşi uni mâinile şi se întrebă cum se va explica Nathan.Ea nu dorea ca verişoarele ei să creadă că erau în cârdăşie şi că încerca să împartă aurul Blue Song-ilor.Nu trebuie să afle niciodată de învoială.
-Mă interesază moştenirea voastră,le explică el calm,dând din cap către Kat voind parcă să confirme acest lucru.
-Deci Gallatinii şi Chathamii s-au învrăjbit întotdeauna?
-Da.De la Justis şi Nathaniel în timpul războiului civil până la Holt şi Eli,şi Dove şi Micah.Nathan ridică din umeri şi se uită inocent către Kat.Cine ştie? Poate noi am putea pune capăt vrajbei.
-De ce escavezi? întrebă James pe un ton jos,autoritoar.Ce aştepţi în schimb?
-Nimic.Îmi place Kat.Suntem prieteni.Nu am nimic împotriva voastră,băieţi.Dar minarea acestui pământ are de-a face cu familia mea,la fel ca şi cu a voastră.
Deţin un drept de minerit legal.Tranzacţia chiar a fost înregistrată la tribunalul din Arkansas.Nu vă puteţi lupta.
-O,ba da,exclamă Jeopard satisfăcut.Îi întinse o mână lui Nathan.Dar îţi mulţumesc că mi-ai ajutat fratele anul trecut.Kat îşi duse mâna la tâmplă şi privi în timp ce Nathan îi strângea mâna lui Jeopard.Ce era dulcegăria asta? Vieţile li se încrucişaseră într-un mod neprevăzut înainte să aibă ceva în comun.Se aşteptase Katlanicha la asta? Asta spuneau medalioanele?
-Ce spune medalionul tău? întrebă ea brusc,întorcându-se către Tess.Şi a însemnat ceva pentru tine? Tess zâmbi şi Kat observă cum mâna lui Jeopard se strecură pe sub a ei.
-Spune: „*O pasăre albastră ar trebui să zboare spre soare*”.M-a dus acasă la Jeopard.Kat îşi înghiţi nodul din gât.Medalionul lui Tess l-l adusese pe Jeopard.
Al Ericăi i-l adusese pe James.
-Bănuiesc că bunicul Sam îmi va spune despre al meu ceva prostesc ca: „*Cumpără două,lasă una”*.Zâmbetele din jurul ei,inclusiv al lui Nathan,o făcură să se simtă mai prost.Cu încă câţiva Cherokee puteau forma un sat.
Se schimbară cu toţii în haine de lucru şi se întoarseră la escavare.

Kat se umfla de mândrie vazându-şi verişoarele şi pe bărbaţii lor tot atât de încântaţi ca şi ea.Dar se simţea prost avându-l pe Nathan lângă ea,lanţul lui Nathan pe sub tricou,încercând să nu se uite la el sau să-l atingă în vreun mod care le-ar deconspira legătura.Echo şi Drake nu vor vorbi; ei deja tăceau,de parcă nu ştiau nimic despre învoială.Nu interesa pe nimeni ce se întâmpla între un bărbat şi o femeie în afara ei,spusese Echo solemn.Ea şi cu Drake,pe care Echo îl numea Colanneh,adică Corbul,fuseseră de acord.

În cele din urmă,Kat se gândi că îi era greu să se afle în preajma lui Nathan în acea zi.Aerul părea cu un grad mai cald între ei doi şi emoţiile tremurau într-o undă invizibilă.Căldura.Doamne,august era atât de călduros! Kat părăsi locul şi trecu de camionul lui Nathan către un bloc de gheaţă pe care Jeopard îl adusese în Gold Ridge.Ea îşi luă o băutură răcoritoare,dădu s-o deschidă,apoi observă o rocă ciudată ivindu-se printre frunze la câțiva metri depărtare.

Avea o formă pătrată,brută care o făcu să se întrebe dacă fusese cizelată.Cu băutura într-o mână Kat se apropie de ea şchiopătând uşor.Ajunse la roca veche şi văzu că în jurul ei era un cerc făcut din roci similare sub frunze.

-Hei,băieţi! strigă ea,ducându-şi degetele la buze şi străpungând aerul cu un fluierat,la uitaţi ce am găsit!Apoi păşi în centrul cercului şi toată lumea dispăru.

Rece.Umed.Ca un mormânt ud.Aceste reacţii trecură prin mintea lui Kat când ea se opri din cădere.Îşi ridică privirea şi se pomeni pe fundul unei gropi la doisprezece metri deasupra capului.Tremurând,Katie râse când văzu că încă mai ţinea în mână cutia cu răcoritoare.Asta nu era o groapă obişnuită; avea pereţii construiţi din rocă.Sub picioarele ei-o,nu,glezna lovită o durea cumplit -pereţii săpaseră înăuntru cu mult timp în urmă,formând o grămadă de nisip şi nori.

Cizmele foşniră printre frunzele de deasupra capului ei urmate de o bufnitură straşnică în timp ce Nathan se aruncă pe burtă la gura gropii.

-Katie!

-Sunt bine.

-Dă-te lângă perete.Sar.Ea se lipi de pietrele netede şi simţi apa şiroindu-i pe gât.Nathan se rostogoli prin buza găurii şi ateriza lângă ea.Erau piept în piept în acel spaţiu strâmt.

-Kitty Kat,credeam că ţi-ai pierdut una dintre cele nouă vieţi,spuse el răguşit, mângâindu-i părul,prinzându-i faţa în palme,apoi coborându-le pe braţe, încercând s-o examineze în acel loc strâmt.

-Mi-am scrântit doar glezna.Ea îşi petrecu braţele în jurul gâtului lui şi-l trase mai aproape.Kat îşi odihni capul pe umărul lui şi vru să plângă,dând frâu liber emoţiilor căderii.

-Am nevoie de tine,ţipă ea slab.El o sărută pe păr,şi-i acoperi capul protector cu o mână.
-Şi eu am nevoie de tine,fetiţo.
-Nathan,îi avertiză o voce.Se uitară în sus ca să-l vadă pe Drake agitându-se.
Veneau ceilalţi.Kat se dădu în spate repede.Degetele lui Nathan alunecară pe braţul ei într-un tăcut la revedere.Curând toată lumea veni în jurul găurii,Nathan strigă.
-O pun pe umeri şi voi o trageţi.
-Las' pe mine,spuse Drake şi întinse o mână cât o creangă de copac spre ei.Ea înconjură gâtul lui Nathan cu braţele de parcă n-ar fi fost obişnuită să-i mângâie pielea aspră,de parcă unghiile ei n-ar fi lăsat niciodată urme în pielea lui.
-Nu te poţi sui pe umeri mei cu piciorul rănit? întrebă el.
-Campanelli Zburători nu uită niciodată asta.Ea se urcă pe trupul lui zâmbind când piciorul îi atinse gâtul.El murmură printre dinţi:
-Vrei să fiu ursuleţ pentru tot restul vieţii?
Nu,se gândi ea cu o fervoare care o cutremură.Voia să se afle în braţele lui,
departe de toată lumea,să fie doftoricită în stil Cherokee şi mângâiată în alte feluri,feluri ştiute de bărbaţii din acest neam.Drake o trase în sus de parcă era o pană.James o înşfacă de talie cu mâinile care odată răsfiraseră grămezile în fotbalul profesionist,dar o ţinu cu delicateţe.Jeopard o prinse de picioare şi o trase rapid,graţia lui uşoară făcând-o să se simtă de parcă era Ginger,iar el Fred într-un nou dans ciudat.Bărbaţii îşi puseră povara pe pământ şi se uitară expectativ în timp ce Erica şi Tess se învârteau în jurul ei.
-Nu m-am mai distrat aşa de când i-am întâlnit pe Fraţii Ruletei Ruseşti.
Ei râseră uşuraţi.
-E ceva acolo jos! strigă Nathan.Kat fu prima care se duse înapoi către deschizătură.
-Eşti bine,iubitule? strigă ea cu faţa către întuneric.
-Mda.
-Iubitule? repetă Tess.
-Iubitule? medita Erica.
-O,eu aşa le spun tuturor.Nathan era în genunchi,zgârmând noroiul de jur-împrejurul pietrelor.
-E un râu aproape secat.Trebuie să se fi aflat la câteva picioare adâncime înainte să fie descoperit.Ah! Câteva linguri.Treaba cu iubitul fu uitată pentru moment şi toată lumea se îmbulzi în jurul găurii.
-Ce caută lingurile la fundul unui zid? întreba Erica.

-Doar dacă familia Blue Song nu le-a aruncat aici pentru vreun motiv anume, sugeră James.Familiile Cherokee au ascuns tot ce au putut înainte să vină armata.Dacă erau pe fugă le-au ascuns şi în pământ.
-Daţi-mi o lopată! strigă Nathan.Şi o găleată.Tess şi cu Erica aproape că s-au ciocnit în timp ce fugeau să le aducă.Kat începu să se ridice,forțându-şi glezna.
Nathan se uită spre ea,spuse ceva jovial în Cherokee şi Echo îi puse o mână restrictiv pe umăr.
-El spune: *„Fă-o pe pasărea cântătoare să-şi ţină liniştită aripa lovită”*.
Kat îi aruncă o privire,apoi chicoti neajutorată.
-În regulă,popândăule şef.Cu colţul ochiului îl văzu pe Jeopard studiindu-i expresia.Kat se uită la el,iar el zâmbi repede,încercând s-o calmeze.
Un fior de alarmă trecu pe spinarea lui Kat.Ce ar crede verişoarele ei dacă ar afla că-l iubea pe bărbatul care le va sfâșia pământul şi le va fura aurul? Nu voia ca el s-o urască sau să creadă că voia aur.
-Hei,Chatham,strigă ea către Nathan pe un ton rece.Vezi să nu strecori vreo lingură prin buzunare.El se opri din examinarea argintului înnegrit şi corodat şi se uită la ea de parcă tocmai îl ameninţase că-l va îngropa în iad.
-Vorbeşti serios?
-Cred şi eu.Argintul nu e al tău doar fiindcă a venit din pământ.Încordarea uşoară a feţei sale şi a trupului o asigură că obţinuse efectul scontat,să-l facă să uite să mai fie drăguţ cu ea.
-Nu vreau decât ce i se cuvine familiei mele,spuse el pe un ton jos,amenințător.
-Ce să spun! Ai auzit referiri amuzante a ceea ce i se cuvine familiei tale.
El azvârli lingurile spre ea.
-Ia-le.Şi lasă-mă în pace.
-Aşa voi face.Gâtul i se încorda de regret pentru ei amândoi,şi-l lăsă în vechea groapă,uitându-se fix la ea.Bărbaţilor le veni rândul la săpat iar femeile scoseseră peste patruzeci de obiecte de argint,unele dintre ele purtând pe mânerele lor însemne Cherokee ale familiei Blue Song.Argintul greu era lipsit de orice valoare în afară de acea afectivă,dar verişoarele plânseră după visurile spulberate pe care le reprezentau.Apoi lopata lui Jeopard găsi alte piese de argint-un set de ceai,o tavă atât de corodată încât se rupse în două când le-o înmână.
-Sper că nu mai e nimic,zise Kat dur,privindu-le pe Tess şi pe Erica luând fiecare jumătate de tavă.Parcă ar fi nişte funeralii.
-Ei,mai bine le găsiţi cât aveţi ocazia,le avertiză Nathan,având privirea ca de gheaţă.

-Avem cinci ani la dispoziţie,îi replică ea.
-Da,consideraţi-vă norocoase.Îi aruncă o privire severă care îi reaminti de ce aveau cinci ani la dispoziţie şi oftă în sinea ei.O,el dorea ca ea să creadă că aveau o înţelegere amicală,că îi păsa de ea atât de mult încât să amâne minarea.
Dar ea nu intenţiona să uite că el se putea răzgândi dacă nu făcea exact aşa cum a promis.*„Sunt o sclavă*”,se gândi ea din nou şi medalionul de aur care i se legăna între sâni îi făcu pieptul să se mişte greoi,de parcă o înăbuşea.

Se trezi în clipa în care auzi zăngănitul uşor al unei chei în broasca uşii vechi.
Kat se ridică în şezut în pat,se întinse disperată spre noptieră,apoi îşi aminti că lăsase *Beretta* în cort.Dar când uşa se deschise,lumina slabă a lămpii din hol căzu peste faţa lui Nathan,ascuţită şi dură în umbră.Kat gemu de uşurare,inima încă bătându-i tare.
-Ce faci aici? Verişoarele mele stau alături.El închise uşa,cufundând camera în noaptea albăstrie.Kat tremură când îl auzi încuind uşa.Apoi urmă tăcerea.O tăcere pe care o asculta trăgând aer în plămâni.El se aşeză pe marginea patului ei şi ea îi simţi mirosul de fum şi de aer proaspăt,care îi spusese că se scăldase în râu după ce plecaseră toţi.
-Nu putem dormi împreună în seara asta,murmură ea.Dacă află verişoarele mele nu vor înţelege.
-Cine a zis ceva de dormit? Vocea lui era calmă şi răguşită,mânată de nişte motive necunoscute,întinde-te.Kat închise ochii,analizându-şi emoţiile care o făceau să vibreze şi să recunoscă că şi ea dorea să se culce cu el,indiferent de ce va fi.Se lăsă pe spate şi îşi vârî mâinile sub ceafă.Degetele lui intrară pe sub tricoul ei,îi mângâiară braţele.Kat îşi înălţă capul pe pernă şi se auzi respirând mai precipitat în tăcerea camerei.Era o senzaţie incredibilă,să stea întinsă în întunericul beznă,ştiind că Nathan era lângă ea şi simţindu-i doar vârfurile degetelor mângâietoare,neştiind ce parte va fi atinsă în momentul următor.
El îi acoperi mâna cu a lui,apoi senzaţia fu atât de inedită încât Kat scoase un oftat uşor.
-Nu vreau să te sperii,zise el posac.
-Nu frica a fost ce ai auzit,şopti ea.Îmi pare rău că te-am rănit azi.Am vrut să fac lucrurile mai uşoare în faţa tuturor.
-Asta am venit să aflu.Mâna i se încordă,apoi alunecă uşor şi o secundă mai târziu îi simţi presiunea în pântece,degetele febrile în timp ce-i scotea chiloţii, de-abia atingându-i pielea,stârnindu-i o multitudine de senzaţii astfel.

Kat îşi muşcă buza ca să nu se zvârcolească în agonie când mâna lui îi atinse pântecele din nou.De data asta simţi atingerea seducătoare a bumbacului pe piele când îi ridică tricoul,apoi adierea aerului nopţii peste abdomenul ei dezvelit.
Timp de o clipă,el încetă s-o mai mângâie şi ei îi trebui o voinţă de fier să nu se întindă după el.Apoi degetele lui îi înconjurară sânii şi gura lui îi umezi.
Combinaţia fu gheaţă şi foc atunci când îi frecă-doar sfârcurile,foarte uşor şi foarte încet-şi se întăriră aşa de tare încât deveniră rigide sub mângâierea lui.
-Femeia asta este din clanul albastru,şopti el.Numele ei este Katlanicha.Eu sunt fiul adoptiv al clanului cerbilor,numele meu este Tachchee.Vino mai aproape să asculţi.Sufletele noastre s-au unit.Eu sunt *da-nitaka*,ce stau în sufletul ei.Ea nu mă poate îndepărta.Degetele lui o părăsiră şi ea inhala slab,aproape rugător.Un moment mai târziu,umede din nou,alunecară între coapse.El îi mângâie carnea moale şi şopti printre gemetele ei slabe:
-Trupul tău,îl iau.Inima ta,o iau.El repeta aceste cuvinte iar şi iar,ca pe o incantaţie guturală în ritm cu mişcarea degetelor lui până când senzaţia şi sunetul se topiră în mintea ei şi nu mai auzi nimic,în afară de valul de plăcere care îi inunda trupul.În scurtul leşin de după aceea,îl auzi spunând,cu o voce chinuită de remuşcări:
-Eu sunt *da-nitaka* ce stau în sufletul ei.Întotdeauna am fost acolo.Întotdeauna voi fi aici.S-a hotărât cu mult timp în urmă.Kat încă se lupta să respire,cu capul căzut într-o parte pe pernă,simţind umezeala respiraţiei ei,când el se ridică de pe pat,îşi întoarse faţa ca să-l caute în întuneric,apoi îl simţi şi rămase liniştită,
întrebându-se ce va face în clipa următoare,ce o va întreba,orice.
El o sărută,mustaţa lui gâdilându-i buza de sus când se retrase.Kat aşteptă,prea slăbită ca să se mişte,golită de orice energie.Când el descuie uşa şi se strecură afară trăgând-o după el,ea expiră atât de lung şi de încet încât trupul păru să se afunde în pat.Vrăjită,adormi imediat ce el plecă.
Dimineaţa găsi pe noptieră un bilet de la el.Îi spunea ce să facă în acea zi şi ea se întrebă cu tristeţe dacă acesta era începutul lucrurilor care nu-i vor plăcea.

CAPITOLUL 9

Lui Nathan îi plăcea cu siguranţă să stea deasupra lucrurilor.De fapt,locuia deasupra biroului său,într-un apartament mare de cinci camere cu o Jacuzzi,o verandă însorită,camere pline cu tot felul de obiecte de artă din toată lumea şi un dormitor imens care rivaliza cu acela din fanteziile marocane şi o seră care dădea spre panorama Atlantei.Nu,nu era o seră,se corectă Kat stând în picioare în mijlocul copacilor tropicali,era o junglă adevărată.

-Aveţi tot ce vă trebuie? întrebă politicos directorul administrativ al lui Nathan cu un accent jamaican dulce.Kat se răsuci către tânăr,îi studie blugii,cămaşa sport şi adidaşii,apoi conchise că poate nu se va simţi în plus în lumea fantezistă de afaceri a lui Nathan.
-Da,e în regulă.Mulţumesc că mi-ai cărat geanta.
-Pentru puţin.El îi înmână un plic.
-Cheia de la liftul privat,cheia de la uşa apartamentului,un bilet cu derivaţia telefonului meu de jos.Eşti oricând binevenită să ne vizitezi compania.Nu trebuie decât să cobori.
-Mulţumesc.Nici gând,îşi zise Kat în sinea ei.Era ultimul lucru la care se gândea să se facă de râs pe cele cinci etaje ale companiei *Aurăria.Inc.*
După ce directorul plecă,hoinări prin apartamentul imens,ascultând scârțâitul adidaşilor *Reebok* pe pardoseala lustruită,pe parchet şi pe gresia spaniolă de la baie,cu mâinile înfundate în buzunare,fiindu-i teamă să atingă ceva.
Nu,locuinţa lui Nathan nu era formală-dar era al naibii de luxoasă.Biletul lui n-o avertizase în privinţa aceasta.Îi spusese doar să meargă la Atlanta,să se mute în apartamentul lui şi să se simtă ca acasă.Ei,sigur,dar nu locuise niciodată într-o expoziţie de artă a popoarelor băştinaşe.Kat intră în dormitorul lui şi se uită la lucrările de pe pereţi,la covoarele atât de groase încât te puteai pierde în ele,şi la patul imens ornat cu o multitudine de perne viu colorate.Dacă ar încerca să descrie această cameră cuiva ar părea prostească,dar nu era.Era incredibil de masculină într-un fel care o făcu să se gândească la pasiunea amestecată cu un parfum exotic de seducţie,al unei lămpi slabe pe un trup gol.Se aşeză pe pat şi izbucni în lacrimi.Era locul perfect pentru o sclavă să-şi mulţumească stăpânul.
Unde naiba era Nathan? se gândi ea cu o impoliteţe brută,ştergându-şi ochii.Nici măcar nu-i spusese dacă plănuia s-o urmeze aici.Încă o durea sufletul pentru că le spusese verişoarelor sale o minciună.Ele credeau că se întorsese la turneul de lupte,făcând comentarii pe marginea ringului până ce glezna i se va vindeca complet.Cincisprezece minute mai târziu sună telefonul.Kat se mişcă către noptiera masivă de lemn şi se uită la telefonul aşezat pe ea.Părea obişnuit.Ei cel puţin pe ăsta îl putea atinge fără probleme.
-Bună.
-Domnişoară Gallatin.Sunt Cassandra,de la *Neiman-Marcus.*
-În regulă.
-Sunteţi gata? Vă aşteaptă o limuzină.
-Să merg unde?
-La cumpărături.

-Nu fac cumpărături.
-Îmmm,domnul Chatham spune-Kat o auzi pe Cassandra foşnind o hârtiuţă-spune că trebuie să cheltuieşti cel puţin trei mii de dolari înainte ca magazinele să închidă în seara asta.Kat se aşează tremurând şi înhaţă o pernă.
-O! Câte ore mai sunt?
-Cinci.Asta înseamnă şase sute de dolari pe oră.Va trebui să stea în mijlocul magazinului şi să arunce cu banii.
-Nu pot,şopti ea.
-Domnul Chatham spune să nu vă faceţi griji în privinţa planului.
-Ah.Deci era un ordin de la Nathan.Un ordin cât se poate de ciudat.Era un alt exemplu al treburilor pe care trebuia să le facă fie că îi plăcea,fie că nu.
Kat oftă.
-Cobor imediat.„*Până ce-mi revin din şoc.”*Asta era vina lui Nathan la lucru.
Regreta o mulţime de treburi în ceea ce o privea şi poate că amabilitatea lui era motivată de altceva decât de afecţiunea lui pentru ea.
Ei,atunci va juca jocul până când unul dintre ei va pierde.

Nathan se opri în faţa uşilor duble ale apartamentului cu mâna tremurându-i pe clanţa suflată cu aur.În regulă,deci o zăpăcea.Treaba cu *Neiman-Marcus* de ieri trebuie să o fi dat gata şi îşi imagină ce va gândi când se va trezi dimineaţa următoare cu un bărbat aşteptând-o ca să meargă să-şi cumpere o maşină nouă.
Dar se va obişnui cu toate astea,va vedea ce fel de viaţă îi va oferi el şi nu va rezista.O va zăpăci până când nu va mai putea judeca drept,apoi se va căsători cu ea.Va dona toţi banii proveniţi din pământul familiei Blue Song unei activităţi de binefacere,ca ea şi verişoarele ei să-l ierte de a-i fi transformat pământul într-o groapă imensă.Apoi familia ei va fi fericită,a lui răzbunată şi Kat îl va iubi la fel de mult pe cât o iubea el.Era simplu,se gândi Nathan.
-Kat? strigă cu nonşalanţă intrând în apartament.Luminile erau slabe,şi printr-o uşă întredeschisă putea vedea că trăsese obloanele ca să se apere de căldură.Intră în camera de lucru aranjată în stil Cherokee,în tonuri ale pământului,cu un sistem audio stereo din podea până în tavan.
Camera era inundată de sunetul unei casete cu melodii instrumentale.
-Kat? strigă el şi se întrebă posac dacă grija îi făcea vocea să sune ca cea a lui Buckwheat din Our Gang.
-Bună.Ea veni plutind către el din holul care ducea către dormitor.Purta o rochie de mătase verde şi cercei de jad şi aur îi împodobeau urechile; părul şi-l strânsese într-unul din acele stiluri sexy *„tocmai m-am dat jos din pat*”.

Medalionul de aur strălucea în v-ul rochiei ei.Când veni spre el şi-i înconjură gâtul cu braţele,el inhala un parfum senzual al unui producător cu un nume decadent,îşi imagină el.
-Mă bucur că ai venit,în sfârşit,şopti ea zâmbind.Nathan nu ştia dacă-i plăcea cum o transformaseră banii,dar iubea s-o vadă zâmbind şi faptul că o ştia fericită îl făcea să progreseze în direcţia aceasta.
-Îţi place...începu el,dar ea îl sărută.
-Te iau în pat pentru tot restul zilei,şopti ea şi aşa şi făcu.
Camera era cufundată în noapte când el se trezi cu trupul încă greoi de ceea ce îi făcuse ea,încet şi bine.Nathan se ridică în fund,în pat simţind cearceafurile moi peste abdomen aşa cum simţise mâna lui Kat mai devreme.
Dar Kat nu era lângă el.Îşi aruncă peste umeri un kimomo roşcat-un dar de la prietenul lui de afaceri din Japonia-şi ieşi repede din cameră,cu inima bătându-i nebuneşte.„*M-a părăsit odată.”*
Nathan expiră brusc când o găsi pe canapeaua pufoasă din camera de lucru.M-a mai părăsit? Kat nu-l părăsise niciodată-şi va face astfel încât nici să n-o facă vreodată.Scuturând din cap la acest gând,îngenunche.
Ea purta unul din tricourile acela caraghioase cu *Wow-Wild Women of Wrestling Tour*-rochia verde de mătase îi acoperea picioarele ca o pătură.Faţa îi era brăzdată de lacrimi uscate şi ţinea în braţe una din vergelele de la ferestrele casei Blue Song-ilor.Regretele şi confuzia îl năpădiră pe Nathan.Atunci îşi dădu seama de ceea ce făcuse ea-se dăduse în spectacol fiindcă credea că trebuia să-i plătească pentru toate blestematele alea de cadouri.Aproape înnebuni că făcuse dragoste cu el pentru acel motiv.O,nu-şi prefăcuse reacţiile trupului,era sigur de asta,îşi falsificase fericirea.Pieptul i se încorda de dezamăgire.Îşi vârî încet braţele sub ea.Ea se agită,apoi clipi către el din ochii umflaţi şi îngrijoraţi.
-Sss,zise el fiindcă asta nimerise mai repede.Nathan o duse cu grijă mare în dormitor.Se îmbrăţişară.

Ea se trezi cu fruntea inundată de sărutări.Kat clipi din ochi în lumina puternică a veiozei de pe noptieră şi se uită în ochii lui Nathan.
-'neaţa,zise el calm.
-M-ai găsit,şopti ea.N-am vrut să merg să dorm pe canapea.
Dar voise să plângă.Încercarea ei de a-şi ţine emoţiile în frâu eşuase.
Voise să-l facă atât de fericit încât să se îndrăgostească de ea şi să lase baltă planul de minare al pământului.Pentru un astfel de rezultat Kat îşi imagină că avea nevoie de duritate şi seducţie.Dar partea cu „duritatea” eşuase.Se auzi

rostindu-i numele şi cerându-i mai mult.El o transformase într-un partener pasionat şi după aceea se simţise ca o trădătoare pentru că-i plăcuse.
-Poţi dormi unde vrei,zise el,atâta timp cât te pot găsi.Evident,nu avea de gând s-o întrebe de ce plânsese.El se ridică,purtând kimonoul care se potrivea cu urechea străpunsă şi cu mustaţa pe oală şi care-l făcea să arate precum un războinic exotic.Kat îl privi aducând o tavă ornată cu desene orientale.
-Am pregătit micul dejun,spuse el.Nathan se întoarse clipind către ea.Nu e ceva aşa de bun ca broaştele fierte,dar o să-ţi placă.Ei,era un fel de războinic domestic,atunci.Kat se ridică şi-şi întinse cuvertura brodată în poală.Uitându-se în jur la draperiile marocane aşezate de-o parte şi de alta,se simţi ca în cortul unui şeic.
-Ce-ai acolo? întrebă ea.Lapte de capră şi şuncă de cămilă?
-Tot ce doreşti,fetiţo.Totul pentru o femeie dezbrăcată care stă în fund aşa cum este.El se aşeză lângă ea şi puse o jumătate de tavă în poala ei,jumătate în a lui.Apoi îşi vârî un deget în vasul ceramic colorat şi-i unse sânii cu bucăţele de unt.
-Acum o să mă şterg? întrebă ea sec.
-Hmmm.Să vedem.El se aplecă şi începu să-i lingă fiecare sân în parte timp de câteva secunde,ia uită-te.Şi s-au trezit.Asta era îngrozitor.Nu ar trebui să fie încântată de atenţia pe care i-o acorda el.Kat se lupta să nu plângă.El se uită în ochii ei şi văzu dovada lacrimilor.
-De ce ţi-e teamă,Katie? îi mângâie faţa cu degetele.Ea scutură din cap.
-Am probleme cu acomodarea.Noi singuraticii nu suntem răsfăţaţi.
-Tu m-ai răsfăţat pe mine ieri.El ridică colţul cearceafului albastru de mătase.Îţi aminteşti?
-O,da.Trebuia să fac patul din nou pentru că aşternuturile erau pe podea.
-Am transformat asta într-un ring de lupte.El râse.
-Fără obstacole,fără limite de timp.
-A fost un meci grozav.Râsul lui păli iar ea îi văzu întrebarea din ochi.
Voia să ştie de ce se dusese să doarmă în camera de lucru cu vergeaua în braţe.
Ea nu avea de gând să-i spună.
-Hei,ce-ai făcut cu ursuleţul meu ciudat? întrebă Kat încet.Ştii,acela pătat de rugină.El zâmbi,dar ochii îi erau încă trişti.
-E pe noptieră.Ea se uită în lături şi văzu vergeaua groasă aşezată între telefon şi lampă.
-Katie,şopti el.Katie nu fi aşa de nefericită aici.Este ultimul lucru pe care-l doresc.

„Katie.”Nu putu să nu-i încercuiască gâtul cu braţele şi să nu-l sărute.După aceea îşi dădu capul pe spate şi murmură:
-Acesta este cel mai dificil lucru pe care mi-l ceri.Să trăiesc şi să accept cadouri de la tine.
-Ştiu,zise el amuzat.E ca naiba.
-Este.
-Eşti iubita mea.Nu are de-a face cu învoiala noastră în ceea ce priveşte pământul.Vreau să te distrezi şi să faci tot ce ai dori.Îţi voi da tot ce doreşti.
Ea expiră lung şi-l sărută din nou.
-Atunci dă-mi drepturile miniere.El se dădu înapoi şi o ţinti cu privirea.
-Acele drepturi miniere sunt singurul lucru despre care nu vom vorbi,fetiţo.
-Bine,zise ea cu amabilitate şi speră ca el să nu-i vadă tremurul degetelor când duse felia de pâine prăjită la gură.Dar el nu era păcălit.
-O să ierţi şi o să uiţi,o asigură el.O să fii fericită aici.
Ea scăpă pâinea din mână şi scutură din cap.
-Nu-mi cere asta,Nathan.E singurul lucru pe care nu ţi-l pot promite.
-Nu am nevoie de promisiune.Doar de timp.El se lungi pe pernele enorme ale patului,îşi vârî mâinile sub cap şi spuse vesel:
-Acum,dacă vrei să te simţi ca o sclavă,mă poţi hrăni.Kat îşi vârî degetele în omletă şi îi aruncă o privire provocatoare.
-Dar de vreme ce nu eşti o sclavă,poţi face ce doreşti.Ea aruncă ouăle către el.Aterizară pe pietul lui,prin kimonoul întredeschis.El ţipă,apoi tăcu brusc când ea îi deschise halatul şi începu să-i şteargă oul cu gura.
-Nu am nevoie de promisiuni,ci doar de timp,repetă ea printre înghiţituri.

Ea se învârti de jur împrejurul închisorii ei,dorindu-şi să treacă peste acest sentiment ciudat.Stătea aici de zece zile.În termeni nomazi,ăsta era un timp lung. Kat bântui din cameră în cameră,absorbită de gândul de cât de vesel fusese Nathan în acea dimineaţă.Trebuise să zboare la New York cu afaceri şi se va întoarce abia mâine.N-o rugase să meargă cu el.Kat se întreba dacă ea nu era destul de bună ca s-o ia la New York cu afaceri.Îşi aminti că Nathan era mândru de ea,că ea ştia din ce familie provenea el-un bunic alcoolic şi un tată vagabond-şi avea şi mai puţine motive să nu se uite la ea.Dar o chinuia o întrebare,era el oare mândru de ea,sau o adusese aici ca s-o cizeleze? La naiba,îi trimisese *Mustang-ul* la un magazin de vechituri ca ea să poată conduce *Toyota* pe care o alesese.Poate că voia s-o ajusteze şi pe ea.Kat se îndreptă către geanta ei şi scoase un calendar personal ca să verifice unde se aflau pentru moment Femeile

Sălbatice Luptătoare.În seara asta,în Jacksonville,Florida.Ea notă numele motelului folosit întotdeauna în turneul din Jacksonville şi-i telefona lui Muffie.
-Kat,când te întorci? răcni Muffie.
-Nu ştiu.Kat îşi verifică glezna şi se simţi puţin vinovată,fiindcă era complet vindecată.Ce-i pe acolo?
-Avem nevoie de tine.Mary şi-a luxat piciorul ieri noapte în Orlando.Stă pe tuşă de câteva zile.Kat îşi trecu palma umedă peste blugii ei noi.Apoi se uită la palma ei şi îşi dădu seama că spera să găsească o scuză ca să se întoarcă acolo unde îi era locul.
-Vin acolo imediat ce prind un avion.
-Ai bani de zbor?
-Sigur.Kat închise ochii.”*Nathan vrea să fiu fericită.Asta mă face fericită*.” Şi va lăsa vorbă administratorului unde pleacă,pentru ca el să ştie unde se află.
Dacă Nathan era cu adevărat mândru de ea nu se va supăra.

-Doamnelor şi domnilor,în seara asta vom avea meciul verii! Cel pe care îl aşteaptă toţi fanii luptelor din Sud-Est! Cu cinci săptămâni în urmă,Femeia Sălbatică,un munte de femeie,a lovit-o pe încântătoareaPrinţesă Talana într-un mod lipsit de sportivitate! în seara asta Prinţesa Talana se întoarce pentru prima dată ca să-şi ia revanşa împotriva Femeii Sălbatice! Şi acum,iat-o,pe acea Valkirie vicioasă,Femeia Sălbatică!Mulţimea şuiera şi ovaţiona.Muffie o bătu pe Kat uşor pe umăr.
-Va fi ceva clasic,fetiţo,ceva clasic! Kat îşi ajusta boneta războinică şi surâse.
-Doar aminteşte-ţi că tu vei câştiga şi eu mă voi răni,dar nu cu adevărat de data asta,bine? Muffie ridică degetul arătător.Apoi,cu conii de pe piept zăngănind, trase draperiile de la intrare şi mărşălui spre ring.Kat îşi atinse cu tristeţe dungile stridente de vopsea.În inima ei era o Cherokee şi asta era tot ceea ce conta.
-Şi acum să-i urăm bun venit în stil jacksonian acestei puternice Pocahontas, acestei incredibile indiene,acestei simpatice Cherokee,Prinţesa Talana!
Kat fugi în ring,rămase într-un colţ ca de obicei şi făcu semn cu mâna mulţimii voioase.
-Bună băieţi! Fără vorbărie inutilă.Nu va mai face asta niciodată.
Brusc,Muffie îşi înfipse mâinile în gâtul ei.
-O omor pe nevasta indiană!În timp ce se răsuci şi o pocni pe Muffie chiar între cornuri,Kat îl auzi pe şpicher anunțând:
-Cinci secunde dintr-un meci şi deja au înnebunit!Kat aproape că surâse.Era bine să lupte din nou

Nathan ajunse în amfiteatru-unul din acele relicve din anii '30,cu capete de balauri pe exterior şi var scorojit în interior-chiar la timp ca să vadă intrarea lui Kat.Aproape că gemu tare.Era atât de disperată să scape de el încât se întorsese la viaţa asta umilitoare? îşi făcu loc spre rândurile din faţă.Fiind o zi din săptămâna,amfiteatrul era plin pe jumătate şi reuşi să găsească un loc în rândul al treilea.Nathan se uita lung la ea şi spera că îl va zări printre spectatori,dar ea nu-l văzu.Se aşezase pe marginea scaunului său vârându-şi degetele în pantaloni lui negri asortaţi cu un'pulover alb.

Nu fusese în New York deloc.Fusese în Carolina de Nord,să vorbească cu bunicul Sam ca să-i dea medalionul lui Kat.Nathan voia să i-l prezinte personal când venea vremea.Bunicul Sam,fiind un romantic,acceptase.Tocmai terminase traducerea şi înţelesese că Nathan era cel ce o va iubi pe Kat.Şi acum asta.

Nathan înjura printre dinţi.N-o putea pierde în acest carnaval,indiferent de cât de mult îl dispreţuia ea pentru ce avea de gând să facă din pământul familiei ei.

-Bună,băieţi! ţipă ea către mulţime.Ei,cel puţin renunţase la vorbăria aia de două parale despre indieni.Dar clipi văzându-i boneta de războinic şi vopseaua de pe faţă,fusta mini care îi descoperea trupul prea mult.

-Pocneşte-o pe matahala aia,Prinţesă!

Femeia Sălbatică o înşfacă şi ea o lovi la rândul ei.Femeia Sălbatică o trase în ring şi se rostogoliră într-b masă de carne,predominând cea a ' Femeii Sălbatice.

Lângă Nathan stătea un roşcat uriaş,a cărui şapcă era brodată cu fesele unei femei şi o lozincă obscenă.Acesta se ridică,îşi puse palmele în jurul gurii cu dinţi de aur şi răcni:

-Scutură trupul ăla,Prinţesă!

Nathan se ridică şi el,răsuci braţul bărbatului către el şi-l pocni drept în gură.

După asta urmă un haos,şi Nathan de-abia simţi pumnul roşcatului în faţă,şi abia sesiză că acesta leşină.Un război mic se iscă între oamenii din jurul lui.

Veniră ofiţerii de pază,unii dintre ei cărând bile de cauciuc.Nathan căzu văzând stele vezi,lovit de o bilă în creştet.De-abia simţi cum cineva îl trase,cu toţi oamenii aceia care călcau peste el.

-Ajută-mă să trag,Muffie!O secundă mai târziu era scăpat din haos,simţind podeaua rece a amfiteatrului sub el şi stând cu capul într-o poală moale şi plăcută: Ar fi recunoscut acea poală oriunde.

-Katie,fetiţo,zise el ameţit,încercând să clipească prin negură.Credeai că îl vor prinde pe un şmecher bătrân ca mine? Asta nu avea logică.Nu-şi putea imagina de ce,fiindcă încă i se învârtea capul,dar o auzi pe Kat spunând:

-Trebuie să-l ducem la spital.Asta îl trezi la realitate.

-Urăsc spitalele,şopti el.Totul e atât de urât.Negura din faţa lui cedă şi se uită în ochii lui Kat.
-Eşti acolo,Nathan? întrebă ea încet şi răguşit.Se aplecă peste el cu lacrimile şiroindu-i peste vopseaua de război şi îi mângâie fruntea cu mişcări rapide.Îi examina ochii un moment,apoi respiră uşurată.
-Am venit să te scot de aici,spuse el slab şi închise ochii,luat de un val de ameţeală.Îi simţi mâna mică punându-i o cârpă umedă la nas.
-Sângerez? întrebă el.
-Da,şopti ea.Ca un porc înjunghiat.
-Eu am început lupta.
-De ce?
-Un ticălos a spus ceva...urât despre tine.Mâna ei se opri.
-Şi ţi-a fost ruşine.
-Nu ruşine.Încerca să-şi scuture capul.Întotdeauna am grijă de tine.Întotdeauna am avut.Şi voi avea.Ea îi striga numele încet şi-l săruta pe frunte.
-Hai acasă,iubitule,şi o să te îngrijesc.

Trecuse demult de miezul nopţii când ajunseră în Atlanta.Ea continua să-l ţină de talie şi să privească neliniştită în timp ce îl ducea către dormitor.
-Mergi bine pentru un ameţit,observă Kat.El dădu din cap afirmativ,se uită la ea prin bandajul care îi acoperea nasul şi zâmbi.
-Mulţumesc.După ce el se întinse,Kat îi scoase hainele şi-i aduse nişte gheaţă într-o cârpă.Se aşeză lângă el şi îi ţinu gheaţa pe faţă.
-Ce să mă fac cu tine? Nu te poţi bate cu toată lumea în numele meu.
Vocea lui era înăbuşită,dar fermă.
-N-o să mă mai bat pentru că tu nu vei mai lupta.Kat numără până la zece.La urma urmei,el era rănit şi ameţit.
-E un ordin,stăpâne? El îşi trase pachetul cu gheaţă de pe faţă şi se uită la ea.
-Niciodată n-am avut sentimentul că îţi place să lupţi.
-Îmi place să lucrez.Să fiu în mijlocul oamenilor.Nu pot sta aici toată ziua.
-Du-te la colegiu.Kat scutură din cap.
-Colegiul este încă un lucru pentru care trebuie să plăteşti.Vreau să lupt,doar pentru jumătate de normă,bine?
-Fără lupte.
-Deci este un ordin,zise ea ursuz,tremurând de furie.
-Da.Dacă altfel nu te pot opri,atunci e un ordin.Du-te mâine la Universitatea

statului Georgia şi ia un catalog şi formularele de admitere.Vreau să te înscrii la colegiu.Ea se ridică din pat şi se uită la el cu furie.
-N-o fac
-Ba o s-o faci.Sau nu-ţi vei mai primi medalionul.Kat ascultă mirată în timp ce el îi explica că moştenirea de la mătuşa ei,Dove,era în posesia lui.
-Cum l-ai mituit pe bătrânul ăla simpatic?
-E un secret între mine şi bunicul Sam.Nu l-am mituit.Ea scrâșni din dinţi şi spuse:
-Să nu-mi mai zici vreodată că sunt liberă să fac ce vreau.Şi să nu încerci vreodată să mai spui că nu sunt sclava ta.Ea se dădu înapoi câțiva paşi,pocni din palme şi se înclină până la pământ.El aruncă pachetul cu gheaţă pe jos.
-Gata,fir-ar să fie!
-Nu vei avea nevoie de mine în pat,stăpâne.Nu eşti în formă.Nasul îţi sângerează din nou.Pot să-mi iau liber şi să dorm în camera de oaspeţi?
-Nu,te vreau în pat acum! Faţa îi era contorsionată de durere fiindcă ţipase.Arăta oribil şi o undă de îngrijorare aproape că risipi furia lui Kat.Deci asta înseamnă să iubeşti pe cineva.Chiar şi atunci când voia să-l stranguleze nu voia să-l rănească.
-Dezbrăcată? întrebă ea.
-Goală-goluţă! Dacă e bine pentru mine...El închise ochii şi clipi de durere.Kat îşi scoase blugii,tricoul şi lenjeria,găsi pachetul cu gheaţă şi se băgă în pat.
-Ţine-ţi gura,Chatham şi poate că nu te voi pocni eu însămi.
-Încerc să fac ce e mai bine pentru tine.
-Am zis să-ţi ţii gura,îi ordonă ea.Kat se întinse peste el,stinse veioza apoi îi trase capul uşor lângă sânul ei.
-Gata,dormi.Îţi mai ţin pachetul cu gheaţă pe faţă.
-Încerc să fac ce e...mai bine,repetă el,dar vocea îi era slăbită de durere şi extenuare.„*Atunci iubeşte-mă*”,îi spuse ea în tăcere.

Telefonul suna.Bine,avea ceva de făcut: erau aproape o duzină de derivaţii în apartamentul lui Nathan şi se amuza să se hotărască pe care s-o folosească.Se duse către camera de lucru şi răspunse de acolo.
-Rezidenţa Chatham.
-Aici Echo.Kat îngheţă.
-Da?
-Kat,eşti cu Nathan Chatham? N-avea rost să mintă.

-Tess şi cu Erica au încercat să te găsească în turneul de lupte.Bunicul a terminat de tradus actele lui Dove şi sunt o mulţime de lucruri pe care trebuie să le afli.
Kat îşi ţinu respiraţia.
-Au încercat să mă găsească?
-Şi nu au reuşit.Fiindcă nu te-ai întors în turneu,nu?
-Nu,zise Kat învinsă.
-Deci...
-M-au bănuit pe mine şi pe Nathan tot timpul?
-Da.
-Cum m-ai găsit aici? Echo oftă.
-Dă-i lui Jeopars Surprise douăzeci şi patru de ore şi probabil că îl va găsi pe Jimmy Hoffa şi pe Amelia Earhart.Genunchii i se înmuiară.Kat se cufundă într-un scaun.
-Deci cred că le-am înşelat.Vocea lui Echo era plină de regrete.
-Da,aşa cred.Kat închise ochii şi se gândi.”*Acum o să-mi pierd şi familia*.”

Când veni acasă în acea noapte,Nathan Chatham o găsi stând în lumina de amurg a gradinei,îmbrăcată într-o frumoasă salopetă gri,cu părul ridicat într-un coc.
-Ai avut o zi bună? întrebă ea şi se duse să-l sărute.
-Mda.Ea îl îmbrăţişă,nu,îl lăsă s-o îmbrăţişeze şi imediat ce el îşi slăbi strânsoarea se îndepărtă,nefiind interesată să rămână lângă el.
-Sper că ţi-e foame,spuse ea cu amabilitate.Am sunat unul dintre restaurantele de lângă Lenox Square şi am comandat tot ce trebuie.O masă pe cinste.Ea chicoti.Totul e gata.Du-te în sufragerie şi îţi aduc.
-Ţi-e bine? întrebă el,luând-o de braţ ca s-o poată opri.
-Sigur.Dar când se uită la el,el îi văzu ochii umflaţi.
Nathan îi luă faţa în mâini şi îşi frecă degetele mari peste pleoapele ei.Se simţeau umede şi umflate.
-Ai plâns? întrebă el.
-Nu.Am stat prea mult pe verandă,asta e tot.M-a tras curentul.
Lui nu prea îi venea să creadă,dar n-o mai întrebă mai mult.
-O să facem ceva să nu mai stai aşa de mult pe verandă.Ai fost la Universitatea Georgia azi? Ea ridică din umeri.
-Sigur,am luat catalogul.Nici o grabă.Deja te-ai plictisit de mine?
-Nu,dar pentru ce crezi că te-am adus aici? Doar ca să comanzi mâncare şi să arăţi frumos? Zâmbetul din colţul gurii nu-i ascundea încordarea din ochi.

-Tot ce doreşti.El se simţi frustrat.
-Vreau să te porţi de parcă asta e casa ta,iar eu prietenul tău.
-Bine,o pot face.El scoase un sunet de enervare:
-Nu,nu vreau să spun să te prefaci,la naiba.
-Atunci spune-mi cam ce ar trebui să simt.N-am mai locuit cu nimeni,în afară de soţul meu.Nathan zise tare:
-Atunci pretinde că suntem căsătoriţi.Ea tremură şi se îndepărtă de el.
-Nu,zise ea cu ciudă.Fiindcă nu suntem şi nici nu vom fi vreodată.O să stau aici cât doreşti,şi când îmi spui să plec,plec.Uimit de cuvintele ei vehemente,o privi tăcut,în timp ce ea se străduia să-şi redobândească iar calmul.Faptul că ea îl putea sfâșia în două îl făcu să se înfurie.
-Dacă vreau o actriţă,o să angajez una.
-Dacă vrei cina mai bine vii s-o iei,răspunse ea şi părăsi camera.
Un minut mai târziu,după ce reuşi să-şi recapete glasul,se duse în bucătărie ca să discute cu ea.Asta nu era Kat Gallatin pe care o cunoştea el,care avea nevoie profundă de el.Ea stătea la masă şi punea peştele prăjit în farfurie.Când auzi paşi pe gresie se întoarse,zâmbi slab şi spuse:
-O să învăţ să gătesc dacă vrei.Nathan se opri,pierzându-şi tot controlul.Ea voia să-şi facă numărul şi să fie lăsată în pace.În faţa publicului o putea face pe prinţesa Talana,furioasă şi nervoasă.În faţa lui o putea face pe iubita fericită şi mulţumită.
-Ia-ţi noaptea liberă,zise el dezamăgit,pe un ton crud.Ies în oraş ca să iau cina,şi tot ce mai doresc.El părăsi apartamentul,amintindu-şi ochii ei ca pe unica lui victorie.

Nathan abia trecuse de un bloc când un taxi galben întoarse în traficul aglomerat şi veni pe trotuar către el.Roţile scârțâiră lângă picioarele lui şi agonia din el se transformă în violenţă.Nathan se năpusti către taxi şi deschise uşa şoferului.
-Pleacă de aici,nătărăule!
-Urcă tu,nătărăule,îi ordonă o voce feminină.
-Imediat,spuse o alta.Nathan se aplecă şi se uită în spatele şoferului îngrozit.Tess şi cu Erica se aplecară spre el,uitându-se ca doi tigri furioşi care aşteptau o scuză ca să muşte.
-Am venit să ne vedem verişoara,spuse Erica.
-Dar arăţi bine.Intră.Nathan le zâmbi posac şi se urcă lângă şofer.Era gata pentru încă o luptă straşnică.

Două beri,prea puţin somn,şi apoi când adormise visase urât.Kat se trezi în dimineaţa următoare cu un cap cât toate zilele,supărată.Se dădu jos din pat,se uită la costumul ei mototolit şi se întoarse în cerc,simţindu-se ameţită şi încercând să distingă lucrurile ca lumea.Părul îi venea în ochi,asta era nimica toată.Îl împinse în lături,apoi îşi dădu seama că fusese strâns în vârful capului când se duse la culcare.Acum era desfăcut şi cineva i-l periase cu grijă ca să n-o trezească.Se învârti în loc,cu inima strânsă,apoi strigă:
-Nathan? Simţea nevoia disperată să-l ia în braţe.Kat merse grăbită prin camere,dând peste mobilă,fiindcă capul o durea şi era supărată.El nu era niciunde şi uşa de la dulap era deschisă.Kat se uită la el şi nu avu puterea să vadă dacă lucrurile îi erau acolo.
Of,de ce să-şi fi părăsit propria casă? Dar frica se strecura în sufletul ei în timp ce se îndrepta spre camera de lucru.Acum era destul de trează ca să observe ca peria ei de păr stătea pe măsuţa de cafea de lângă canapea.
Sub perie se afla un bilet cu scrisul de mână al lui Nathan.
*Kat.Drepturile miniere sunt ale tale acum,ale tale şi ale verişoarelor tale.Am aflat nişte lucruri care pun vrajba Gallatin-Chatham într-o lumină diferită.Tess şi Erica stau la Peachtree Plaza,aşteptând să te vadă în dimineaţa asta.Nu te îngrijora.Ele ştiu adevărul acum şi sunt mândre de tine.Învoiala noastră s-a încheiat.Plec în Surador.Eşti liberă,Katie.*Kat se întinse pe canapea,lacrimile scăldându-i ochii.
-Nu sunt liberă.Doar singură.

CAPITOLUL 10
Tess şi Erica îi înşfăcară sacul de voiaj şi o împinseră în camera lor de hotel.Ea începu să plângă imediat.
-Nu mă urâți? întrebă Kat.
-Fiindcă ai încercat să recuperezi pământul? întrebă Erica suspinând.
-Şi fiindcă te-ai îndrăgostit de un bărbat atât de drăguţ ca Nathan? adăugă Tess.
-De unde ştiţi că-l iubesc? Ele se aşezară pe o canapea,de o parte şi de alta a ei.
-Am bănuit în acea zi,la locul căminului.
-Ştiu cum se privesc îndrăgostiţii.
-Suntem chiar experte în asta,amândouă.Kat zâmbi.Nathan n-o iubea,dar n-o putea spune acum.
-De ce ne-a înapoiat drepturile miniere?
-Fiindcă te iubeşte.

-Şi fiindcă e singurul lucru onorabil pe care îl putea face,acum că a văzut cealaltă faţă a vrajbei Chatham-Gallatin.Kat îşi şterse ochii şi se uită de la Tess la Erica.
-Altă faţă?
-Istoria de familie pe care a sris-o Dove.Bunicul Sam a terminat-o de tradus,îi explică Erica.I-am povestit lui Nathan.El spune că e mult prea detaliată ca să nu fie adevărată.Ea scutură mâna dreaptă a lui Kat.Tess i-o luă pe cea stângă.Kat se uita şi la una şi la alta,văzându-le solemnitatea din ochi.
-Ce a zis Dove?
-Străbunicul tău nu l-a împuşcat pe Nathaniel Chatham,dar a fost suspectul numărul unu,fiindcă toţi ştiau că Gallatini îl dispreţuiau pe Nathaniel.
-Nathaniel a fost ofiţer al Uniunii care l-a capturat pe Justis pe Teritoriul Indian în timpul războiului,îi reaminti Erica lui Kat.Oamenii lui au luat tot ce aveau Gallatinii.Singurul mod în care Katherine a putut salva viaţa lui Justis a fost mituirea unuia dintre soldaţii lui Chatham cu trei medalioane.
-Ăsta a fost tot scandalul,observă Tess.Chatham a fost acuzat că a participat la mituire,fiindcă şi el avea un medalion de aur care aparţinuse lui Justis.
Kat se încruntă,încercând să sorteze totul.
-Deci Chatham a păstrat medalioanele noastre? Tess încuviinţă.
-Cel puţin aşa au crezut toţi.Nu se putea dovedi.Dar pentru asta a fost acuzat Holt că l-ar fi omorât,câţiva ani mai târziu.Familia Chatham a început o campanie de prindere a lui Holt şi a încercat...
-Şi pentru un Cherokee asta înseamnă moarte curată,îi explică Erica.
Kat o privi întrebătoare.
-Deci a omorât oameni?
-Nu,a continuat să ruineze fiecare afacere pe care o făceau Chatham-ii.Dove spune că nu a ucis pe nimeni niciodată,decât în legitimă apărare,nici măcar în anii în care i-a chinuit pe Chathami.
-Până când au trimis trupele americane pe urmele lui,exclamă Tess.Holt avea o fortăreaţă pe dealuri.Trupele au găsit-o şi,când Holt a refuzat să se predea,au ars locul până la temelii.Kat le simţi pe Erica şi pe Tess strângând-o de mâini.Erica o privea compătimitor.
-Dar partea oribilă este că Holt nu era acolo.Soţia lui era acolo,cu cei cinci copii şi ei au mituit trupele ca să nu-i ia urma lui Holt.Kat clipi.
-Deci din cauza asta Dove şi bunicul meu Joshua s-au născut aşa de târziu.Ei au fost a doua familie.Bietul străbunic! Tess încuviinţă din cap..

-Aşa e.Şi după asta Holt a pornit războiul împotriva trupelor şi a familiei Chatham.
-În cele din urmă,la cincisprezece ani după ce Nathaniel a fost ucis,a venit un martor şi a spus că nu Holt era responsabil.
-Deci stră-stră-bunicul a fost absolvit de acuzaţia crimei şi au făcut pace? întrebă Kat.Ambele verişoare aprobară.
-Dar nu a uitat că Chathamii aveau medalioanele mamei lui,zise Erica.Când a îmbătrânit,el şi cu Eli,fiul lui Nathaniel,au încercat să facă o învoială.Eli a spus că îi va da medalioanele lui Holt dacă acesta va semna drepturile miniere ale pământului familiei Blue Song din Georgia.
-Deci asta a făcut-o străbunicul,zise Kat încet.Dar de ce s-a bătut cu Eli mai târziu?
-Nu se puteau suferi,spuse Tess,imitând mişcarea lui Kat.
-Deci s-au omorât unul pe altul.Dove a moştenit pământul Blue Song-ilor şi medalioanele.Kat oftă.
-S-a căsătorit cu fiul lui Eli,Micah.Erica se îndreptă din umeri.
-Ei,eu cred în Dove.Acum locuiesc în casa ei şi cred că a spus adevărul în toate privinţele,inclusiv în cea a lui Micah.
-Şi ce-a spus?
-O,au avut o idilă,corect,recunoscu Tess.Dar au fost îndrăgostiţi unul de altul ani la rând,înainte ca Micah să se însoare cu altcineva.Eli nu-şi putea lăsa fiul să se căsătorească cu o Gallatin-el ameninţa să-l dezmoştenească şi aparent Micah nu era atât de galant încât să uite de bani ca se căsătorească cu Dove.
-Dove a greşit că l-a iubit în continuare,sublinie Erica.Dar cred că o putem ierta fiindcă a iubit prea mult,nu? Kat încuviinţă.
-Apoi a rămas însărcinată...
-Şi a plecat în Anglia ca să nu-i îndurereze pe ceilalţi.
-Dar soţia lui Micah a aflat adevărul,oricum sfârşitul poveştii.
Kat se uita la verişoarele ei cu lacrimi în ochi.
-Dar ce s-a întâmplat după ce copilul lui Dove şi soţul ei englez au murit?
-Dove s-a reîntors în State şi s-a stabilit în rezervaţia din Carolina de Nord.
-Dove a zis ceva despre Justis şi Katherine? Cred că au murit înainte de a se fi născut ea.
-Da,dar a scris ce i-a povestit Holt,zise Tess.Singurul motiv pentru care Justis şi-a luat o nevastă albă a fost ca Katherine să poată păstra pământul.În statul Georgia orice bărbat care se căsătorea cu o Cherokee era considerat un Cherokee.Ar fi pierdut totul,inclusiv Blue Song.

-Şi Amarintha Parnell avea nevoie de un soţ respectabil,adăugă Erica,pentru a da un nume respectabil unui copil din flori.Kat îşi cufundă capul în mâini.
-Deci Justis s-a dat în spectacol de dragul Katlanichei.Se auzi o bătie în uşă.
-Trebuie să fie ibricul cu ceai pe care l-am comandat,murmură Tess traversând camera.Îi putem bea cu siguranţă.Chelnerul intră cu o tavă plină şi imediat se împiedică de sacul de voiaj al lui Kat.El se strâmbă în timp ce toată lumea dorea să-l ajute.
-Te-ai lovit? întrebă Tess.
-Mi-am lovit piciorul în ceva dur din sac.Cred că l-am rupt.
-Piciorul? întrebă Erica.
-Nu.Ce este la fundul sacului?
-Vergeaua mea! exclamă Kat.Deschise sacul de voiaj şi scoase hainele disperată.
-Era aşa de ruginită şi de fragilă.Şi e îndoită,a spus Nathan.Dacă se sparge,nu azi,of,nu azi.Nu pot suporta...Kat îşi vârî o mână în sac şi scoase fragmente de metal.Înghiţind cu greu spuse:
-S-a rupt într-o sută de bucăţele.
-Mai sunt încă o duzină de vergele acasă,spuse Tess cu blândeţe.
Erika o luă pe după umeri pe Kat.
-Așa e.
„Dar asta este prima pe care am găsit-o eu şi cu Nathan." Plângând pe tăcute,Kat scoase un pumn de monede din sac.Monedele prinseseră patina şi o păstraseră aurie,nemuritoare şi abundând de vinuri care se împliniseră în sfârşit.

Kat avea un sfert de milion de dolari,partea ei pe piaţa valutară pentru opt sute cincizeci de monede bătute înainte de 1810.Ascunse în douăzeci şi cinci de vergele găurite,monedele rare aşteptau să fie trimise colecţionarilor din toată lumea.Mai erau în plus treizeci de monede,dar fiecare dintre verişoarele Gallatin păstraseră câte zece din motive sentimentale.
Nathan puse ziarul pe masă şi îşi dori să nu fi primit aceste veşti chiar în prima zi a întoarcerii lui din Surador.Trăise pentru ziua aceasta,sperând ca timpul şi înapoierea drepturilor miniere s-o fi făcut pe Kat să uite că o silise să stea cu el.
Şi că mai avea intenţia s-o manipuleze.Nathan zâmbi posac.Medalionul îl va ajuta s-o cucerească.Era singura persoană care ştia care spunea acesta,care ştia ce voise să spună stră-stră-bunica ei Katlanicha.
Ascultă! Numele lui este Tachchee.Este adoptat al clanului cerbilor.Trupul lui îl iau.Carnea lui o iau.Inima lui o iau.Leagă sufletul lui de al meu,ca niciodată să nu plece.Eu sunt da-nitaka,ce stau în sufletul lui.S-a hotărât cu mult timp în

*urmă.*Ea spusese aceste cuvinte de mai multe ori pe zi în ultimele trei săptămâni.Dacă totuşi ceva îl putea face pe Nathan să se întoarcă,atunci ele puteau.Rătăcitorul se întorsese din Surador şi dacă dorea să-şi ia medalionul înapoi,va trebui s-o roage şi să aducă medalionul ei la schimb.
Dacă el n-o făcea,va trebui să se gândească la un alt mod de a-l aduce aici.

Aerul rece de septembrie o făcu să se bucure că purta o cămaşă cu mânecă lungă şi ciorapi până la genunchi pe sub blugi şi adidaşii ei *Reebok*.O briză trecu lin printre copaci şi un vultur se avântă spre cer.Vulturul pluti pentru o clipă,parcă suspendat în timp,apoi dispăru.
Cărând schițe nefinisate ale casei ei,Kat închise ușa cortului pe care-l închiriase şi merse de-a lungul potecii către locul vechiului cămin.Era curat acum şi fundaţia de beton marca locul pe care stătuse casa familiei Blue Song şi mai arăta,după rocile înnegrite,că arsese în ziua când veniseră soldaţii.
Ea,Tess şi Erica şi-au imaginat că nici măcar Justis şi Katlanicha nu ştiau de monedele de aur ascunse în vergelele casei.Justis ar fi avut o mulţime de ocazii să le strângă în timpul deselor lui vizite la Amarintha Parnell şi în mod sigur nu le-ar fi lăsat acolo,în pământ,gândindu-se că nimeni nu le va lua.
Evident,părinţii Katlanichei ascunseseră monedele de aur atunci când construiseră casa,înainte să se nască copiii lor.Deci pământul era o moştenire de la Katlanicha Blue Song,care a devenit Katherine Gallatin,dar care nu-şi uitase niciodată căminul ei Cherokee; şi monedele erau o moştenire de la familia Blue Song.Kat stătea în picioare în centrul vechiului cămin,gândindu-se cum se va ridica iar casa din cenuşă,ca o pasăre phoenix,restaurată aproape la fel cum arătase,poate un pic mai mare: Va avea o mulţime de camere pentru Tess şi Erica,atunci când veneau în vizită cu familiile lor.Se aşteptau să construiască locuinţe aici cândva,dar acum va fi singura Gallatin de pe proprietate.
Ei,nu chiar singura,dar singura în carne şi oase.În regulă,nu credea în năluci,dar îi plăcea să creadă că nu era singură aici.Nu era nimic ciudat în asta.
Kat închise ochii şi îşi imagină casa terminată înainte de Crăciun.Primul ei Crăciun în vechea ei casă.Vechea ei casă?
-*Osyio,*Katlanicha.Ea lăsă să-i cadă schiţele din mână şi se răsuci,uitându-se prin pădure.Nathan,îmbrăcat în pantalonii lui de piele,mocasini şi un tricou gri,se sprijinea de un stejar,cu braţele încrucişate elegant peste piept în timp ce o privea.Medalionul ei atârna de lanţul pe care îl purta la gât.Cu inima bătându-i tare,Kat îşi scoase lanţul cu medalion de la gât.
-*Osyio,*diavole împeliţat.

El zâmbi slab şi înainta spre ea şi fiecare pas pe care îl făcea îi spunea că el îi văzuse licărirea de bun-venit în ochi.Dar vrajba nu încetase.
Nathan se opri prea aproape ca ea să se simtă în largul ei şi spuse amuzat:
-Acum eşti o pasăre cântătoare bogată.Ai bani,ai pământul,ai casa ta,şi nimeni nu te va mai putea răni.Asta au intenţionat Justis şi Katherine.Nu e nevoie să ştii ce spune medalionul.Totul s-a aranjat.Kat dădu din cap cu tristeţe.
-Între noi nu s-au încheiat lucrurile.M-ai părăsit.Nu mă mai doreai.Şi acum nu ştiu la ce m-am aşteptat când te-am văzut venind,dar se pare că ai venit să mă faci să mă simt prost.
-Nu.Ţi-am dat libertate ca să uiţi ce ţi-am făcut.Apoi am venit aici ca să-ţi spun că nu mă poţi uita.Simţindu-se puţin ameţită de felul în care se uita la ea,se dădu un pas înapoi.
-Voiai să uit.El păşi înainte.
-Nu poţi uita.Brusc o atinse,o înconjură cu braţul,trăgând-o spre el până când o prinse de păr.
-Vei avea întotdeauna nevoie de mine,Katie.”Katie.” Mâna lui.Părul ei.O,nu! Kat închise ochii şi îi înconjură gâtul cu braţele,apoi îşi înălţă gura şi el o sărută lung,magic.Ea îşi odihni fruntea pe umărul lui şi simţi mişcarea rapidă a pieptului lui,puternica strânsoare a mâinilor lui,întregul lui trup tremurând.
-Una e să ai nevoie,alta e să ai,şopti ea.
-Nu.Dându-şi capul pe spate,ea îl privi făţiş.
-Mă duc la colegiu.Deja am vorbit cu oamenii de la cel din Gold Ridge.Ei spus că tot ce trebuie să fac este să iau nişte cursuri.
-Da? Şi? Kat se încruntă.Oare el era încrezut?
-Şi aşa că voi fi destul de educată pentru tine.
-Doamne,dar cine a spus că nu eşti? Ea îl studie atentă.
-Ţi-e ruşine că sunt de condiţie umilă? Spune-mi adevărul.
Cu un oftat de dezgust el îi cuprinse faţa în mâini.
-Nu eşti de condiţie umilă,iubito.Şi mi-ar fi foarte greu să trăiesc cu tine dacă nu aş fi mândru de tine.Năucă şi confuză,ea spuse solemn:
-Mi-a fost greu să locuiesc cu tine la Atlanta.
-De asta ai încetat să mă mai doreşti? Ea scoase un ţipăt slab.
-Nu ştiam cum să mă port cu tine.Atâtea daruri,tot luxul acela...eu îl voiam pe vechiul Nathan înapoi,cel care hoinărea prin pădure şi făcea baie gol-goluţ.
-Pot face asta pentru tine.Ea se trase scuturând din cap şi eliberându-şi mâna.
-Va trebui să locuieşti aici,cu mine.
-Cea mai bună invitaţie pe care am auzit-o de ani de zile.

Cu ochii strălucindu-i,el o luă de mână şi o trase lângă el,în timp ce se îndreptau spre colină.Kat se uita lung la el,întrebându-se ce îi însufleţea ochii şi-l făcea să zâmbească slab.Se opri la poalele dealului,privi spre vale,parcă vrăjit de frumuseţea ei,apoi atinse medalionul cu vârfurile degetelor şi o privi în acelaşi mod în care se uita la vale.

-Vrei să ştii ce spune medalionul? Kat îşi ţinu răsuflarea.El închise ochii o clipă,apoi o aţinti cu privirea.Degetele lui mângâiau simbolurile Cherokee.

-*Luat din pământ,dat înapoi pământului,acest aur ne va aduce înapoi acasă.*

Ochii lui nu-i părăsiră pe cei ai lui Kat şi Nathan răsuci medalionul şi atinse simbolurile de pe cealaltă parte.

-*Îl voi cunoaşte după aurul inimii lui.*Kat scutură din cap emoţionată.Nathan ridică medalionul de aur de pe pieptul ei.

-Acesta i-a aparţinut lui Justis.Ea îl luă uşor şi-l ţinu în mâini.Kat se uita la medalionul pe care el îl ţinea în palmă.

-Acesta a aparţinut lui Justis? Acesta e medalionul pe care stră-stră-bunicul tău l-a lat de la el.

-Nu,nu l-a luat...o corectă Nathan blând.Justis i l-a dat ca să i-l trimită lui Katie după ce el murea.Justis nu s-a aşteptat să scape.Nathan se opri.Acest medalion a stat în familia mea peste o sută de ani.L-am purtat de când mă ştiu.

Kat îşi ridică privirea spre el şi spuse cu voce slabă,tremurătoare:

-Îl voi cunoaşte după aurul inimii lui.Îmi cer să cred...

-Îţi cer să te căsătoreşti cu mine,Katie.Ea tremura de emoţie,îi luă faţa în mâini şi i-o cercetă până când ştiu că nu-şi imaginează că el era acolo.

-În noaptea aceea când ţi-am cerut să facem învoiala în privinţa drepturilor miniere,ţi-am spus că te iubesc,şopti Kat.Nu m-ai crezut.M-ai crede acum?

Vocea lui era răguşită.

-Te voi crede.Spune-o din nou pentru mine,Katie.

-Te iubesc,Nathan.Ea i se aruncă în braţe iar el o ţinu strâns.Şi mă voi căsători cu tine.

-Bine.Şi eu te iubesc.O sărută,apoi murmură uşor: Asta sună atât de corect încât cred că am mai spus-o cândva.El zâmbi.Poate că m-am gândit o grămadă de vreme la ea.

-Poate,încuviinţă ea.Dar am aşteptat s-o aud.Zâmbetul lui îi era drag şi familiar.

-Ştiam că va fi aşa cândva.Ea văzu trecutul şi viitorul şi o eternitate de promisiuni în ochii lui.*Cândva* sosise.

SFARSIT